

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD

Praha 10. 6. 2022
Spis. zn.: SBS 09782/2019/59/ČBÚ-21/55
Čj.: SBS 25042/2022

ROZHODNUTÍ

Český báňský úřad (dále také „ČBÚ“) jako příslušný orgán státní báňské správy podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hornické činnosti“), na základě odvolání společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., IČ: 49454544, Purkyňova 2933/2, 695 01 Hodonín, obce Ostrovánky, Ostrovánky č. p. 1, 696 31 Bukovany, IČ: 00636827, obce Vřesovice, Vřesovice 72, 696 48 Ježov, IČ: 00285501, města Vracov, náměstí Míru 202, 696 42 Vracov, IČ: 00285498, obce Nechvalín, Nechvalín č. p. 13, 696 31 Nechvalín, IČ: 00488445, obce Vnorovy, Hlavní 750, 696 61 Vnorovy, IČ: 00285480, obce Dolní Bojanovice, Hlavní 383, 696 17 Dolní Bojanovice, IČ: 00284858, obce Čejč, Brněnská 430, 696 14 Čejč, IČ: 00284815, obce Tvarožná Lhota, Tvarožná Lhota 190, 696 62 Strážnice, IČ: 00285412, města Veselí nad Moravou, tř. Masarykova 119, 698 01 Veselí nad Moravou, IČ: 00285455, obce Starý Poddvorov, Starý Poddvorov 230, 696 16 Starý Poddvorov, IČ: 00285293, obce Skoronice, Skoronice 102, 696 41 Skoronice, IČ: 00488534, obce Moravský Písek, Velkomoravská 1, 696 85 Moravský Písek, IČ: 00285137, obce Mutěnice, Masarykova 200, 696 11 Mutěnice, IČ: 00285145, města Kyjov, Masarykovo náměstí 30/1, 697 01 Kyjov, IČ: 00285030, obce Vlkoš, Vlkoš č. p. 95, 696 41 Vlkoš, IČ: 00285471, obce Archlebov, Archlebov č. p. 2, 696 33 Archlebov, IČ: 00284751, města Hodonín, Masarykovo náměstí 53/1, 695 01 Hodonín, IČ: 00284891, obce Karlín, Karlín 60, 696 14 Čejč, IČ: 00488470, obce Hrušky, U zbrojnice 100, 691 56 Hrušky, IČ: 00283185, obce Nová Lhota, Nová Lhota 355, 696 74 Nová Lhota, IČ: 00285188, obce Hovorany, Hovorany 45, 696 12 Hovorany, IČ: 00284904, obce Šardice, Šardice 601, 696 13 Šardice, IČ: 0028/5374, obce Ježov, Ježov 75, PSČ 696 48, IČ: 00284955, a obce Žeravice, Žeravice 40, PSČ 696 47, IČ: 00285552, společně právně zastoupených na základě plné moci advokátní kanceláři Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, IČ: 283 59 640, města Uherský Ostroh, Zámecká 24, PSČ 687 24, IČ: 00291480, právně zastoupeného na základě plné moci Mgr. Ing. Jánem Bahýľem, advokátem, se sídlem Kotlářská 912/29, 602 00 Brno, IČ: 01339303, obce Ratíškovice, PSČ 696 02, IČ: 00285242, Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno, Spolku ZELENÁ HRÁZ na ochranu přírodních a historických hodnot Uh. Ostrohu, Sv. Čecha 73, 687 24 Uherský Ostroh, IČ: 22890980, spolku Singulární les Uh. Ostroh, z.s., Kostelní 184, 687 24 Uherský Ostroh, IČ: 46956883, a paní Ing. Jarmily Křížkové, Drahová 769, 687 24 Uherský Ostroh (dále jen „odvolatelé“), přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také „správní řád“), rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského (dále také „OBÚ“) č. j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22 ze dne 9. 1. 2019, kterým byl organizaci České šterkopísky spol. s

r.o., IČ: 27584534, sídlem Cukrovarská 34, Praha 9 - Čakovice, PSČ 190 00 (dále jen „organizace“), právně zastoupené na základě plné moci Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem, advokátní kanceláře STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9, v součinnosti s dotčenými orgány, podle ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „horní zákon“) stanoven dobývací prostor Uherský Ostroh (dále také „DP“), a rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí OBÚ čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22 ze dne 9. 1. 2019, o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, se podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu mění tak, že se ve výroku I. doplňuje podmínka č. 7), která zní: „Hornická činnost dle zákon o hornické činnosti nebude prováděna v území koridoru územní rezervy pro průplavní spojení D-O-L vymezeném v účinné územně plánovací dokumentaci.“,**
- 2) **V ostatním se Rozhodnutí OBÚ čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22 ze dne 9. 1. 2019, o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu, potvrzuje a odvolání, s výjimkou odvolání podaných odvolateli uvedenými níže ve výroku 3, se zamítají.**
- 3) **Odvolání obcí Dolní Bojanovice, Hovorany, Ježov, Lovčice, Nechvalín, Nová Lhota, Ostrovánky, Petrov, Ratiškovice, Skoronice, Šardice, Tvarožná Lhota, Uhřice, Vacenovice, Vlkoš, Vřesovice, Žeravice a Ing. Jarmily Křížkové proti Rozhodnutí OBÚ čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22 ze dne 9. 1. 2019, o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, se podle ustanovení § 92 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 81 odst. 1 správního řádu jako nepřípustná zamítají.**

Seznam všech účastníků řízení je přílohou tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

A.

Shrnutí průběhu správního řízení

1. Shrnutí průběhu prvoinstančního řízení a rekapitulace v něm předložených podkladů:

Původním žadatelem byla organizace František Jampílek, IČ: 494 95 950, sídlem Na Pruhu 335, 250 89 Lázně Toušeň (dále jen „František Jampílek“); ta podala na OBÚ dne 26. 5. 2016 žádost o stanovení DP na výhradním ložisku šterkopísku Moravský Písek (B 3012200), v katastrálním území (dále jen „k.ú.“) Uherský Ostroh. Po níže uvedeném vkladu obchodního závodu Františka Jampílka do základního kapitálu společnosti České šterkopísky spol. s r.o. a tím způsobené změně v osobě účastníka řízení se ke dni 1. 10. 2018 žadatelem stala výše uvedená společnost České šterkopísky spol. s r.o., IČ: 27584534.

K žádosti organizace přiložila seznam účastníků řízení, dokumentaci „Návrh na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“, dále pak rozhodnutí, stanoviska a vyjádření dotčených orgánů a účastníků řízení.

OBÚ byl přípisem Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně (dále jen „KHS JK“) ze dne 30. 9. 2016, čj. KHSJM 55670/2016/HO/HOK, informován o jejím pověření Ministerstvem zdravotnictví, Palackého náměstí 375/4, Nové Město, 128 00 Praha 2 (dále jen „MZdr“), usnesením ze dne 22. 9. 2016, čj. MZDR 56571/2016-2/OVZ, vystupovat jako místně příslušný dotčený orgán ve věci návrhu na stanovení DP.

KHS JK vydala dne 3. 10. 2016, čj. KHSJM 55703/2016/HO/HOK, nesouhlasné závazné stanovisko k návrhu na stanovení DP.

OBÚ vydal dne 14. 10. 2016 pod čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/6 koncept zamítavého rozhodnutí (o zamítnutí žádosti), a to z důvodu uvedeného nesouhlasného závazného stanoviska KHS JK. Současně OBÚ v tomto konceptu upozornil na chybějící souhlas vodoprávního úřadu podle ust. § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), eventuálně závazného stanoviska vodoprávního úřadu dle § 104 odst. 9 vodního zákona. Na základě výše uvedeného konceptu žadatel, František Jampílek, požádal OBÚ v souladu s ustanovením § 64 odst. 2 správního řádu dopisem ze dne 31. 10. 2016 o přerušeni řízení.

OBÚ na základě výše uvedené žádosti organizace řízení usnesením ze dne 15. 11. 2016, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/7, přerušil s tím, že v řízení bude pokračováno poté, co odpadne překážka řízení.

Přípisem KHS JK ze dne 25. 1. 2017 (čj. KHSJM 04357/2017/HO/HOK) bylo OBÚ sděleno, že MZdr rozhodnutím ze dne 6. 1. 2017 (čj. 887/2017-OVZ-32.7) zrušilo závazné stanovisko KHS JK ze dne 3. 10. 2016, které bylo podkladem pro vydání výše uvedeného konceptu rozhodnutí, a to z důvodu, že bylo vydáno místně nepřislušnou krajskou hygienickou stanicí.

Žadatel svým přípisem (doručeno OBÚ dne 30. 5. 2017) podal návrh na pokračování v řízení včetně doplnění žádosti o řadu dalších listin, a to:

- výše uvedené rozhodnutí MZdr,
- rozhodnutí MZdr ze 17. 1. 2017 čj. 56571/2016-NH-30.1-19.10.2016, kterým bylo zrušeno výše uvedené usnesení téhož ministerstva z 22. 9. 2016 (o pověření KHS JK) a současně bylo rozhodnuto, že ve věci návrhu na stanovení DP nedojde ke změně místní příslušnosti Krajské hygienické stanice Zlínského kraje (dále jen „KHS ZK“). Ta v této věci (stanovení DP) vydala souhlasné závazné stanovisko ze dne 7. 7. 2015, čj. KHSZL 12052/2015, které je pro OBÚ závazné (§ 149 odst. 1 správního řádu),
- rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 31. 1. 2017 čj. KUZL 4600/2017. Tímto rozhodnutím Krajský úřad Zlínského kraje ve zkráceném přezkumném řízení zrušil předchozí nesouhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení vodoprávního úřadu a životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), které bylo vydáno dle § 17 vodního zákona,
- rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 23. 5. 2017 čj. KUZL 34373/2017. Tímto rozhodnutím Krajský úřad Zlínského kraje ve zkráceném přezkumném řízení změnil předchozí nesouhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu, a to tak, že vydal dle § 149 správního řádu a § 104 odst. 9 vodního zákona žadateli Františku Jampílkovi souhlasné závazné stanovisko ke stanovení DP na výhradním ložisku štěrkopísku Moravský Písek (B 3012200).

OBÚ oznámil veřejnou vyhláškou čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/8 ze dne 7. 6. 2017 účastníkům řízení a dotčeným orgánům, že pokračuje v řízení.

Dne 21. 8. 2017 OBÚ zaevidoval podání společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., Purkyňova 2933/2, 695 11 Hodonín. Předmětem podání bylo oznámení, že společnost podala na MŽP podnět k přezkumu závazného stanoviska k ověření souladu EIA čj. 24489/ENV/15 ze dne 26. 10. 2015 (dále jen „verifikační stanovisko EIA“). Z později obdržených (dále uvedených) listin pak OBÚ zjistil, že stejným podnětem bylo (opětovně) napadeno též „původní“ stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ na životní prostředí, čj. 12289/ENV/15, vydané MŽP dne 9. 3. 2015 (dále jen „stanovisko EIA“).

Na základě uvedeného podnětu účastníka řízení Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., byla OBÚ zaslána žádost o sdělení v předmětné věci na MŽP, zda přezkumné řízení probíhá. OBÚ obdržel dne 14. 9. 2017 sdělení MŽP, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že v současné době MŽP vyhodnocuje podnět včetně souvisejících podkladů a výsledek bude zřejmý v průběhu října 2017.

S ohledem na zásadu hospodárnosti a veden principem předběžné opatrnosti OBÚ toto řízení přerušil do doby, než bude o přezkumu podnětu rozhodnuto.

OBÚ obdržel dne 1. 11. 2017 sdělení MŽP čj. MZP/2017/710/2161 ze dne 30. 10. 2017, ve kterém je jednak uvedeno, cit.: „MŽP provedlo posouzení výhrad uvedených v podnětu se závěrem, že v napadeném stanovisku EIA nebylo identifikováno podezření na rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část stanoviska EIA a který by tak byl způsobilý negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení. MŽP neshledalo důvod k zahájení přezkumného řízení stanoviska EIA dle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a tuto skutečnost sdělilo podateli podnětu.“. V další části tohoto sdělení MŽP pak je uvedeno, cit.: „...k vyřízení podnětu k zahájení přezkumného řízení závazného stanoviska k ověření souladu čj. 24489/ENV/15 ze dne 26. 10. 2015 je podle § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který příslušné závazné stanovisko vydal, v tomto případě tedy ministr životního prostředí. Posouzení podnětu k zahájení přezkumného řízení závazného stanoviska k ověření souladu bude provedeno rozkladovou komisí ministra“.

Sdělením tehdejšího žadatele pana Františka Jampílka, zastoupeného RNDr. Pavlem Josefusem, z 8. 1. 2018, bylo na OBÚ zasláno vyjádření KHS ZK z 18. 12. 2017 čj. KHSZL 30795/2017 k podnětu společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., na vydání nového závazného stanoviska k řízení o stanovení DP, a to s výsledkem, že KHS ZK neshledala žádnou právní oporu pro revizi svého závazného stanoviska, když shledala, že její souhlasné závazné stanovisko ze dne 7. 7. 2015 bylo vydáno „zcela v souladu s platnou legislativou“.

Přípisem MŽP z 10. 5. 2018, čj. MZP/2018/710/1477, bylo OBÚ sděleno posouzení (rozkladovou komisí ministra) podnětu ke zrušení závazného „verifikačního stanoviska EIA“ s výsledkem, že podnět byl bez dalších opatření odložen jako nedůvodný s tím, že předmětné závazné stanovisko zůstává nadále v platnosti, neboť bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb., a není proto žádný důvod pro jeho změnu nebo zrušení v přezkumném řízení.

Na základě výše uvedeného přípisu MŽP ze dne 10. 5. 2018 oznámil OBÚ veřejnou vyhláškou v souladu s ustanovením § 65 odst. 2 správního řádu, že pokračuje v řízení ve věci stanovení DP a současně vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy.

V reakci na výše uvedenou výzvu se k podkladům dne 8. 6. 2018 vyjádřilo Město Uherský Ostroh, zastoupené advokátem Mgr. Ing. Jánem Bahýľem, s požadavkem na doplnění závazného stanoviska orgánu územního plánování dle § 96b stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018. OBÚ na základě toho přípisem ze dne 19. 6. 2018, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/14, vyzval Městský úřad Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí, úřad územního plánování (dále jen „MěÚ UH“), aby vydal uvedené závazné stanovisko orgánu územního plánování.

K podkladům rozhodnutí se dále společně vyjádřily též Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., a dvacet obcí a měst, uvedených ve společném podání z 18. 6. 2018, společně právně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold advokáti, s.r.o., s tím, že mimo jiné navrhuji nové listinné důkazy zejména od České geologické služby (dále jen „ČGS“), a to: Odpověď

ČGS na žádost o informace ze dne 14. 5. 2018, Odborné stanovisko ČGS zn. ČGS-441/13/1666*SOG-441/608/2013 ze dne 6.11.2013, Odborné stanovisko ČGS zn. ČGS-441/14/0564*SOG-441/214/2014 ze dne 17. 4. 2014, Vyjádření ČGS zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523/2017 ze dne 4. 8. 2017, Vyjádření ČGS zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523a/2017 ze dne 31. 8. 2017, Posouzení zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523b/2017 ze dne 29. 9. 2017, Komentář ČGS zn. ČGS-441/17/1165*SOG-441/693/2017 ze dne 13. 10. 2017, sdělení MŽP k podání podnětu k přezkumu ze dne 30. 4. 2018, čj. MZP/2018/430/216, žádost o informace ze dne 25. 5. 2018 a odpověď na žádost o informace ze dne 5. 6. 2018, včetně doplnění ze dne 30. 7. 2018 evidovaného pod čj. SBS 23873/2018 (zpráva společnosti PROGEO, s.r.o. „Vodní zdroj Bzenec – komplex, modelové hodnocení jímacího území, dokumentace 3. etapy prací, podatelé označena jako Hydrogeologická analýza ze dne 19. 4. 2017, J. Uhlík, O. Zeman).

OBÚ přípisem ze dne 20. 6. 2018, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/15, požádal MŽP o sdělení, zda v rámci přezkumného řízení stanoviska EIA a závazného verifikačního stanoviska EIA byly výše uvedené podklady (nové důkazy) vzaty v potaz. Přípisem ze dne 13. 8. 2018 (čj. MZP/2018/710/2213), zaevidovaným dne 15. 8. 2018 pod čj. SBS 25675/2018, MŽP mimo jiné sdělilo, cit.: *„Posouzení ČGS neobsahuje žádná nová zjištění či skutečnosti v uvedené věci, které by mohly mít vliv na posouzení podnětů (všechny věcné argumenty, které posouzení ČGS shrnuje, jsou součástí podnětů a jejich příloh a byly při vyřizování obou podnětů posuzovány z hlediska zákonných důvodů pro zahájení přezkumného řízení).“*.

MěÚ UH vydal dne 24. 8. 2018 pod čj. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM závazné stanovisko orgánu územního plánování (dále jen „ZS MěÚ UH“), kterým určuje, že záměr stanovení DP není přípustný (zaevidováno dne 24. 8. 2018 pod čj. SBS 26724/2018).

Dne 31. 8. 2018 OBÚ vyzval veřejnou vyhláškou v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu účastníky řízení, aby se v této věci vyjádřili k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy.

Dne 3. 9. 2018 obdržel OBÚ návrh žadatele (František Jampílek) ze dne 31. 8. 2018 na přerušování řízení s odůvodněním, že: *„Toto závazné stanovisko (Městského úřadu Uherského Hradiště), je z mnoha důvodů v příkrém rozporu se zákonem, proto proti němu v příštím týdnu podám podrobný podnět k provedení přezkumného řízení, k přezkoumání jeho zákonnosti. Navrhují proto, aby do rozhodnutí o mém podnětu k provedení přezkumného řízení bylo toto řízení přerušeno dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť přezkumné řízení je tzv. řízením o předběžné otázce ve smyslu § 57 odst. 2 správního řádu.“*.

OBÚ žádosti organizace o přerušování řízení vyhověl, a to do doby přijetí závěru ve věci podnětu k provedení přezkumného řízení ZS MěÚ UH.

Dne 29. 10. 2018 obdržel OBÚ rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KUZK OÚP“) ze dne 24. 10. 2018, čj. KUZL 74612/2018, kterým bylo ZS MěÚ UH ve zkráceném přezkumném řízení pro nezákonnost zrušeno. KUZK OÚP v něm dospěl k názoru, že toto řízení o stanovení DP je třeba dokončit podle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017, a nové ustanovení § 96b stavebního zákona se na něj proto nepoužije. OBÚ proto nadále vycházel ze závazného stanoviska Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18. 05. 2016, neboť je jím dle § 149 odst. 1 správního řádu vázán (je závazné pro výrokovou část tohoto rozhodnutí).

OBÚ oznámil veřejnou vyhláškou (ze dne 29. 10. 2018, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/20) účastníkům řízení, že pokračuje v řízení a v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí v této věci před jeho vydáním, a to ve lhůtě do 10 dnů od doručení této výzvy.

Dne 30. 10. 2018 (zaevidováno pod čj. SBS 34219/2018) obdržel OBÚ společný návrh na pokračování v řízení, podaný společně dosavadním účastníkem řízení (dosavadním žadatelem) Františkem Jampílkem a novým účastníkem řízení (novým žadatelem), kterým je ve výroku napadeného rozhodnutí uvedená společnost České šterkopisky spol. s r.o., oba zastoupeni advokátem Mgr. Tomášem Uherkem, a ve kterém byla mimo jiné OBÚ oznámena a doložena změna účastníka řízení. K uvedené změně v osobě účastníka řízení došlo na základě písemně uzavřené Smlouvy o vkladu závodu, kterou mimo jiné i František Jampílek ke dni 1. 10. 2018 (k počátku tohoto dne) vložil (převodl) obchodní závod do základního kapitálu dceřiné společnosti České šterkopisky spol. s r.o. Ke vkladu závodu došlo postupem dle § 21 odst. 1 ve spojení s § 29 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, a ve spojení s § 2175 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, když dle uvedených ustanovení společnost České šterkopisky spol. s r.o. nabývá vše, co k závodu jako celku náleží. Jak vyplývá z předložené (a v obchodním rejstříku zveřejněné) Smlouvy o vkladu závodu, tak součástí závodu, který byl takto vložen do společnosti České šterkopisky spol. s r.o. je též celá těžební organizace František Jampílek, včetně veškerých záměrů připravovaných budoucích provozoven, mezi kterými je i v čl. 3.3.3. Smlouvy o vkladu označená a blíže popsána „Pískovna Uherský Ostroh“, kterou organizace František Jampílek doposud připravovala též dle tam podrobně uvedených správních aktů a probíhajících i dokončených řízení, mezi kterými je pod bodem (xi) uvedeno i toto řízení o stanovení DP, ve kterém tak má jako účastník řízení namísto Františka Jampílka pokračovat společnost České šterkopisky spol. s r.o.

K podkladům rozhodnutí se dále společně vyjádřily Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., a dvacet obcí a měst, uvedených ve společném podání z 13. 11. 2018, všichni právně zastoupeni Frank Bold advokáti, s.r.o., s tím, že namítají nesprávnost právního názoru KUZK OÚP v jeho výše uvedeném rozhodnutí z 24. 10. 2018 a naopak považují za správné argumenty ve výše již též uvedeném ZS MěÚ UH. To však bylo KUZK OÚP pro nezákonnost zrušeno, tedy z něj OBÚ již vycházet nemůže. OBÚ při hodnocení argumentací ve výše zmíněném společném podání a právním názoru KUZK OÚP ohledně použitelného znění stavebního zákona dospěl k názoru, že je toto řízení nutno dokončit podle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017, a nové ustanovení § 96b stavebního zákona se na něj nepoužije.

Žadatelem bylo dne 15. 11. 2018 zasláno na OBÚ mimo jiné i sdělení MŽP z 30. 4. 2018, čj. MŽP/2018/430/216, kterým byl právní zástupce společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s. (podatel), vyrozuměn o odložení jeho podnětu, přičemž vyrozumění obsahuje též detailní odůvodnění, proč jednotlivé výhrady podatele proti stanovisku EIA a proti závaznému verifikačnímu stanovisku EIA nejsou shledány důvodnými. Jelikož se tyto výhrady podatele zjevně ve značné části překrývají s námitkami, které nejen tato osoba (Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s.) podala i v tomto řízení o stanovení DP, OBÚ na obsah uvedeného vyjádření odkazuje (neboť se s jeho obsahem ztotožňuje) a dále jej i cituje. Žadatel svým podáním z 15. 11. 2018 zaslal OBÚ i další (předchozí) vyrozumění MŽP o odložení, resp. nevyhovění i předchozích podnětů ke zrušení stanovisek z řízení EIA v přezkumném řízení, jejichž obsah shledává OBÚ rovněž relevantní pro vypořádání opakujících se námitek účastníků řízení, týkajících se vlivů DP na životní prostředí.

Žadatelem byly dále dne 12. 12. 2018 zaslány OBÚ další podklady, a to mimo jiné:

- a) znalecký posudek prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc., ze dne 10. 9. 2017 č. 671-2017, který OBÚ obdržel již jako přílohu sdělení MŽP ze dne 13. 8. 2018,
- b) Závěrečná zpráva – Doplnění hydrogeologické studie „Uherský Ostroh – těžba šterkopisku“, od AQUATEST a.s. z prosince 2015 (AQUATEST a.s., prosinec 2015, doplnění výsledku matematického modelu), čehož přílohou č. 2 je hydrogeologická studie „Uherský Ostroh – odběr vody z jezera“ (posouzení podmínek odběru vody

z jezera k závlahám), na což žadatel poukazoval již v příloze podaného návrhu na stanovení DP,

- c) aktualizace hlukové studie pod názvem „Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu – aktualizace pro varianty dopravních směrů odvozu šterkopísku, Vliv hluku z provozu, Hluková studie“ (Ing. P. Kucielová, Ph.D. a RNDr. V. Suk),
- d) aktualizace hlukové studie pod názvem „Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu – aktualizace; Vliv hluku ze souběhu těžby a skrývky“ (Ing. P. Kucielová, Ph.D. a RNDr. V. Suk),
- a e) aktualizace rozptylové studie pod názvem „Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu – Aktualizace“ (TECHNICKÉ SLUŽBY OCHRANY OVZDUŠÍ OSTRAVA spol. s r.o., autor Ing. Milan Čihala a Ing. Libor Obal), když i na posledně tři uvedené podklady (aktualizované hlukové a rozptylové studie) žadatel rovněž poukazoval již v příloze podaného návrhu na stanovení DP.

S ohledem na uvedené předložení některých dalších podkladů pro rozhodnutí (jakkoliv např. výše uvedené sdělení MŽP z 30. 4. 2018 již bylo na OBÚ zasláno jako příloha výše též uvedeného vyjádření mnoha podatelů zastoupených Frank Bold advokáti, s.r.o., z 18. 6. 2018) vyzval OBÚ dne 13. 12. 2018 veřejnou vyhláškou (čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/21) v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu účastníky řízení, aby se v této věci vyjádřili k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě do 10 dnů od doručení této výzvy. Žádné další vyjádření již OBÚ doručeno nebylo.

OBÚ na základě žádosti organizace a nashromážděných podkladů podle ustanovení § 27 odst. 1 horního zákona, v součinnosti s dotčenými orgány, rozhodnutím ze dne 9. 1. 2019, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, stanovil DP.

Proti tomuto rozhodnutí OBÚ byla odvolateli v zákonné lhůtě podána odvolání.

2. Shrnutí průběhu odvolacího řízení předcházejícího rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020-404, a rekapitulace v něm předložených podkladů

ČBÚ, jako odvolací správní orgán, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a správnost vydaného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvoláních. Při právním a věcném posouzení případu odvolací orgán vycházel ze souhrnu dokladů shromážděných OBÚ v předmětném prvoinstančním správním řízení. Vzhledem k tomu, že podaná odvolání směřovala mj. i proti obsahu závazných stanovisek shromážděných OBÚ v rámci prvoinstančního řízení, vyžádal si ČBÚ v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu potvrzení nebo změnu napadených závazných stanovisek od příslušných nadřízených správních orgánů. V návaznosti na uvedené ČBÚ doplnil v rámci odvolacího řízení spisovou dokumentaci o následující doklady:

- Dne 1. 4. 2019 obdržel ČBÚ od organizace „Vyjádření k podaným odvoláním proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“, zaevidované pod čj. SBS 11489/2019. Organizace se ve svém vyjádření zabývá všemi podanými odvoláními, konstatuje, že některá odvolání jsou podána osobami, které nejsou účastníky řízení, tedy že byla podána osobami k tomu neoprávněnými a navrhuje dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnutí takovýchto nepřipustných odvolání. Závěrem svého vyjádření organizace uvádí, cit.: „Ze všech výše uvedených důvodů považujeme podaná odvolání za nedůvodná a napadené rozhodnutí za věcně správné. Navrhujeme proto, aby Český báňský úřad jako odvolací orgán podaná odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu **zamítl** a napadené rozhodnutí potvrdil ...“.
- Dne 15. 4. 2019 zaslal ČBÚ na MŽP žádost, č. j. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/1A, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska MŽP

ze dne 9. 3. 2015, čj. 12289/ENV/15, ve znění závazného stanoviska k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, čj. 24489/ENV/15

- Dne 15. 4. 2019 zaslal ČBÚ žádost čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/1B MŽP, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, ze dne 5. 4. 2017, čj. MUUH-SŽP/9014/2017/SchE, ve znění závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUZK OŽP“), ze dne 23. 5. 2017, čj. KUZL 34373/2017
- Dne 15. 4. 2019 zaslal ČBÚ žádost čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/5 KUZK OÚP, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18. 05. 2016, zn. 1560/2016
- Dne 15. 4. 2019 zaslal ČBÚ žádost čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/6 MZdr, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 7. 7. 2015, čj. KHSZL 12052/2015
- Dne 15. 4. 2019 sdělil ČBÚ pod čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/3 účastníkům řízení, že požádal v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek příslušné orgány státní správy. A to MŽP, KUZK OÚP a MZdr
- Dne 16. 4. 2019 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České šterkopísky spol. s r.o., IČ: 27584534, se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 24. 5. 2019 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Doplnění odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru ze dne 9. 1. 2019, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22“. Zasláno zároveň i na MZdr. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. 18193/2019. Přílohou tohoto doplnění je „Nesouhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje čj. KHSJM 55703/2016/HO/HOK ze dne 3. 10. 2016“. Odvolatelé ve svém doplnění poukazují, cit.: „... na skutečnost, že Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje, vycházející ze stejných podkladů jako KHS ZK, vydala k záměru těžby nesouhlasné závazné stanovisko, a to právě s odkazem na ochranu zdrojů pitné vody. Již samotná skutečnost, že dva orgány ochrany veřejného zdraví stejného stupně státní správy vydají na základě totožných podkladů protichůdná stanoviska, zakládá důvodné pochybnosti o zákonnosti shora označeného závazného stanoviska KHS ZK.“
- Dne 31. 5. 2019 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Doplnění odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru ze dne 9. 1. 2019, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22“. Zasláno zároveň i na MŽP. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. 19237/2019. Přílohou tohoto doplnění je „Nesouhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje čj. KHSJM 55703/2016/HO/HOK ze dne 3. 10. 2016“ a „Závazné stanovisko Městského úřadu Poděbrady, čj. 0051593/VZUP/2018/MNá ze dne 15. 8. 2018“. Tímto doplněním odvolatelé dle kapitoly I. Preambule doplňují své odvolání o cit.: „... seznam skutečností a důkazů, které Ministerstvo životního prostředí nemělo při zadávání Závazného stanoviska EIA k dispozici, a žádají rozkladovou komisi a ministra životního prostředí, aby k těmto skutečnostem při přípravě návrhu rozhodnutí přihlédli“. Jedná se o:

- 1) Hydrologická analýza ze dne 19. 4. 2017 (J. Uhlík, O. Zeman)
- 2) Vyjádření České geologické služby
- 3) Nesouhlasné závazné stanovisko KHS JMK
- 4) Nepřípustné umístění odplavitelných materiálů v aktivní zóně
- 5) Nová data a informace o klimatické změně a suchu
- 6) Státní politika životního prostředí aktualizovaná v roce 2016
- 7) Programové prohlášení vlády z roku 2018

Pod bodem 4) kapitoly II. Nové skutečnosti odvolatelé upozorňují na výše uvedené závazné stanovisko MěÚ Poděbrady, ve kterém je pro DP Poděbrady – Kluk v řízení o povolení hornické činnosti stanoveno, cit.: „*v inundačním území vodního toku nebude skladován žádný stavební ani jiný odplavitelný materiál či výkopová zemina nebo jakýkoliv násyp*“. Odvolatelé poukazují na Podmínku č. 10 závazného stanoviska EIA, která na rozdíl od výše uvedeného stanoviska MěÚ Poděbrady, zakazuje cit.: „*umísťovat do aktivní zóny záplavového území (vyjma násypu pro technologické a administrativně sociální zázemí) deponie odplavitelných materiálů, ...*“. Odvolatelé upozorňují, cit.: „*že jestliže závazné stanovisko EIA podmiňuje realizaci záměru umístěním stavby v aktivní zóně záplavového území, činí podmínku pro rozpor se zákonem nerealizovatelnou. Závazné stanovisko je proto stíženo vadou způsobující jeho nezákonnost.*“.

- Dne 10. 6. 2019 obdržel ČBÚ odpověď KUZK OÚP ze dne 10. 6. 2019, čj. KUZL 33883/2019 – potvrzení souhlasného závazného stanoviska MěÚ Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 20355/2019. Závěrem potvrzujícího stanoviska Krajský úřad konstatuje, cit.: „*... krajský úřad přisvědčuje námitce, že stavební úřad se v závazném stanovisku nedostatečně zabýval souladem záměru s charakterem daného nezastavěného území a pouze odkázal na následující řízení. Doplnění odůvodnění je proto součástí tohoto závazného stanoviska, jak uvedené výše. Námitka pochybnosti naplnění podmínky týkající se souladu s charakterem území je nedůvodná. Rovněž ostatní námitky uvedené v odvoláních a směřující proti závaznému stanovisku Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18.05.2016, zn. 1560/2016 k posouzení záměru „Stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ k dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh, považuje krajský úřad za nedůvodné.*“.

- Dne 19. 6. 2019 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České štěrkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.

- Dne 5. 8. 2019 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Doplnění odvolání – Zpráva o šetření veřejného ochránce práv ze dne 24. 7. 2019“, čj. KVOP-29915/2019. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 27771/2019. Odvolatelé uvádějí, že veřejná ochránkyně práv (dále jen „VOP“) ve svém šetření z vlastní iniciativy namítala mj. nedostatky v postupu OBÚ, v procesu EIA, dále nekonzistentnost postojů KHS ZK a poukazuje i na nezákonný postup MZdr.

- Dne 5. 8. 2019 obdržel ČBÚ odpověď MZdr ze dne 30. 7. 2019, čj. MZDR 17576/2019-3/OVZ – potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 7. 7. 2015, čj. KHSZL 12052/2015. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 27730/2019. MZdr dle § 149 odst. 5 správního řádu, ve spojení s § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, změnil následovně, cit.: „*ve třetím odstavci výrokové části se*

za slova „s požadavky předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví“ vkládají slova „před nepříznivými účinky hluku“. Ve zbytku se napadené závazné stanovisko potvrzuje.“

- Dne 6. 8. 2019 obdržel ČBÚ odpověď MŽP ze dne 5. 8. 2019, čj. MZP/2019/570/811 – potvrzení závazného stanoviska Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, ze dne 5. 4. 2017, čj. MUUH-SŽP/9014/2017/SchE, ve znění závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. 5. 2017, čj. KUZL 34373/2017. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 27857/2019. MŽP v potvrzujícím stanovisku mj. uvádí, cit.: „K nedostatečnosti odůvodnění závazného stanoviska, které je krajskému úřadu odvolatelem vytýkáno, že se v některých otázkách odkazoval na podklady, z nichž při přezkumu vycházel, nutno podotknout, že se jedná o odborné studie, zpracované osobami s příslušnou autorizací, které se podílely na hodnocení jednotlivých vlivů záměru a jsou relevantními podklady, o jejichž závěry mimo jiné krajský úřad opírá výsledek přezkumného řízení. Tento procesní postup nelze považovat za nestandardní, vadný či nezákonný, neboť obsah všech citovaných odborných podkladů je odvolateli dostatečně znám z řízení, která předcházela vydání závazného stanoviska, přinejmenším z procesu posuzování vlivů na životní prostředí.“ Závěrem pak MŽP konstatuje, cit.: „... Námitka vznesené navrhovatelem v odvolání proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 9. 1. 2019 č.j.: SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, kterým bylo napadeno zmíněné závazné stanovisko, byly řádně, srozumitelně a vyčerpávajícím způsobem odůvodněny a vypořádány. ...“.
- Dne 13. 8. 2019 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České šterkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 14. 8. 2019 obdržel ČBÚ do rukou předsedy úřadu od organizace „Vyjádření k obsahu zprávy Veřejné ochránkyně práv a šetření z vlastní iniciativy ve věci postupu úřadů při povolování záměru těžby šterkopísků v k.ú. Uherský Ostroh“, zaslané VOP dne 9. 8. 2019. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 28889/2019.
- Dne 14. 8. 2019 obdržel ČBÚ od organizace „Vyjádření k doplnění odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 28886/2019.
- Dne 14. 8. 2019 obdržel ČBÚ od organizace identické „Vyjádření k doplnění odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 28888/2019.
- Dne 23. 9. 2019 se na ČBÚ dostavila slečna Barbora Baránková (OP č. EC469461, trvalé bydliště Rozkvět 2030/56, Považská Bystrica), zaměstnankyně AK Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 17. 10. 2019 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Reakci na vyjádření žadatele ze dne 1. 4. 2019“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 37596/2019.
- Dne 6. 12. 2019 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České šterkopísky spol. s r.o., se sídlem

Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.

- Dne 6. 12. 2019 obdržel ČBÚ od organizace „Doplnění vyjádření k odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 44525/2019. Organizace na příkladech již těžných lokalit v okolí navrhovaného dobývacího prostoru, dokládá že, cit.: „... těžba štěrkopísků na lokalitě Polešovice – Kolébky vč. území navrhovaného k jejímu rozšíření (celkem 36,15 ha) je zcela srovnatelná s naším záměrem Uherský Ostroh (23,8 ha). Oba záměry leží ve stejném ochranném pásmu vodního zdroje Bzenec – komplex, ve stejném CHOPAV, ve stejném záplavovém území a poblíž obou se nachází významný vodní zdroj (u těžby Polešovice – Kolébky v nejkratší vzdálenosti 250 – 350 m, u našeho záměru Uherský Ostroh v nejkratší vzdálenosti 620 m). Jelikož těžba na této zcela srovnatelné lokalitě Polešovice – Kolébky prokazatelně nemá žádné nepříznivé vlivy ani na kvalitu ani na množství podzemních vod, a logicky tak nejsou proti existenci ani rozšíření vznášeny žádné námitky (ani nemohou být), považujeme tuto skutečnost za důkaz, že ani námi navrhovaná těžba na lokalitě Uherský Ostroh nebude mít na podzemní vody žádné nepříznivé vlivy.“.

- Dne 6. 12. 2019 obdržel ČBÚ odpověď MŽP ze dne 4. 12. 2019, čj. MŽP/2019/430/549 – rozklad ministra, potvrzení závazného stanoviska MŽP ze dne 26. 10. 2015, čj. 24489/ENV/15. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 44526/2019. V rozkladu se mj. v odstavci nazvaném „Ve vztahu ke střetu dvou veřejných zájmů – ochrana vody a případné využití nerostného bohatství“ uvádí, cit.: „V případě záměru těžby u Uherského Ostrohu nastala situace, kdy podle výsledků procesu EIA nebude veřejný zájem na ochraně podzemní vody dotčen. Pokud by na základě všech dostupných informací z procesu EIA existovala pochybnost v otázce, zda předmětný záměr může ohrozit podzemní vody, nebylo by vydáno původní stanovisko EIA souhlasné, ale nesouhlasné. Proces EIA nehodnotí váhu jednotlivých veřejných zájmů, pouze posuzuje vlivy konkrétního záměru na dotčené území.“ O odstavci nazvaném „Ve vztahu k nezískání souhlasu vlády pro výjimku z CHOPAV“ je uvedeno, cit.: „Obecně je dle nařízení vlády č. 85/1985 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy (dále jen „nařízení vlády č. 85/1981 Sb.“), těžba nerostů povrchovým způsobem nebo provádění jiných zemních prací, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod v oblastech CHOPAV, zakázána, resp. je možná jen s předchozím souhlasem vlády. Nicméně podle ustanovení § 2 odst. e) bod 1. nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je těžba štěrku, písku a štěrkopísků povrchovým způsobem vyloučena z tohoto zákazu za podmínky, že časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možností následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Z platné legislativy tak plyne, že při splnění této podmínky není pro těžbu štěrku, písku a štěrkopísku v území CHOPAV nutný souhlas vlády.“.

- Dne 11. 12. 2019 sdělil ČBÚ oznámením čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/7, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, účastníkům řízení, že shromáždil všechny podklady pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a že se účastníci mohou podle § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit.

- Dne 12. 12. 2019 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České štěrkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.

- Dne 12. 12. 2019 se na ČBÚ dostavila slečna Barbora Baránková (OP č. EC469461, trvalé bydliště Rozkvět 2030/56, Považská Bystrica), zaměstnankyně AK Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 13. 12. 2019 obdržel ČBÚ od MŽP „Sdělení k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ na životní prostředí“, ze dne 6. 12. 2019, čj. MZP/2019/710/10282, zaevidované na ČBÚ pod čj. SBS 45349/2019. Ve sdělení se uvádí, cit.: *„Příslušným správním orgánem k přezkoumání ověřujícího závazného stanoviska je podle § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ministr životního prostředí. Ministr životního prostředí ověřující závazné stanovisko potvrdil závazným stanoviskem čj. MZP/2019/430/549 ze dne 4. 12. 2019. Příslušným správním orgánem k přezkoumání stanoviska EIA je podle § 156 odst. 2 správního řádu MŽP. MŽP provedlo posouzení námitek těch odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, které směřují proti stanovisku EIA se závěrem, že v napadeném stanovisku nebylo identifikováno podezření na rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část stanoviska, a který by tak byl způsobilý negativně ovlivnit další průběh navazujícího řízení. MŽP neshledalo důvod k postupu podle § 156 správního řádu a stanovisko EIA potvrzuje. Vzhledem k tomu, že námítka proti stanovisku EIA jsou totožné s námitkami proti ověřujícímu závaznému stanovisku, odkazujeme na vypořádání námitek v závazném stanovisku ministra ŽP čj. MZP/2019/430/549 ze dne 4. 12. 2019.“*
- Dne 18. 12. 2019 sdělil ČBÚ oznámením čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/10, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, účastníkům řízení, že podklady pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení byly doplněny o „Sdělení k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ na životní prostředí“ ze dne 6. 12. 2019, čj. MZP/2019/710/10282, a že se účastníci mohou s tímto dokumentem seznámit a následně vyjádřit do termínu 15. 1. 2020. Této možnosti v řádné lhůtě využili shora citovaní odvolatelé společně právně zastoupeni na základě plné moci advokátní kanceláří Frank Bold advokáti, s.r.o., obec Ratiškovice, Spolek ZELENÁ HRÁZ na ochranu přírodních a historických hodnot Uh. Ostrohu, Singulární les Uh. Ostroh, z. s., a paní Ing. Jarmila Křížková.
- Dne 6. 1. 2020 obdržel ČBÚ od obce Ratiškovice „Vyjádření k Oznámení ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí – zn. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/7 ze dne 11. 12. 2019“, jejich zn.: OURA 10/2020. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 00386/2020. Ve svém vyjádření obec Ratiškovice zopakovala, že, cit.: *„[...] všechny důvody uvedené v odvolání (ze dne 24. 1. 2019 – vloženo ČBÚ) zůstávají v platnosti. Relevantnost důvodu potvrzují i prohlubující se dopady klimatického sucha, na území jižní Moravy obzvláště výrazné a zřetelné. Faktické dopady sucha jen potvrzují závěry České geologické služby z roku 2017, které nejsou nikterak zapracovány do stanoviska MŽP, naopak jsou jim podceňovány, což považujeme za naprostou rezignaci na princip předběžné opatrnosti, a to v oblasti zásobování obyvatel pitnou vodou je hazardem.“*
- Dne 13. 1. 2020 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 01501/2020. Odvolatel ve svém vyjádření reaguje na sdělení organizace „Doplnění vyjádření k odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ zaevidované na ČBÚ dne 6. 12. 2019 pod čj. SBS 44525/2019. Odvolatelé mj. žádají ČBÚ, aby cit.: *„[...] při posuzování odvolání*

k vyjádření protistrany (organizace – vloženo ČBÚ) nepřihlížel, jelikož protistrana „srovnává nesrovnatelné“, tudíž je toto její vyjádření pro daný záměr zcela irelevantní. Zároveň odvolatelé trvají na své dosavadní argumentaci o tom, že rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je nezákonné a žádají ČBÚ, aby toto rozhodnutí zrušil.“

- Dne 15. 1. 2020 obdržel ČBÚ od zapsaného spolku Singulární les Uherský Ostroh „Stanovisko účastníka řízení ve věci čj. SBS 09782/2019/ČBÚ – 21/10“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 01756/2020. Ve stanovisku se uvádí mj i cit.:

„- předmětná těžba, již třetí v okolí lužního lesa s PR Kolébky, významně přispěje k likvidaci tohoto významného biotopu; již nyní je hladina spodních vod v našem lese téměř 2 m pod dlouhodobým průměrem (z evidovaných 24 vrtů) a vzhledem k vývoji klimatu je záměr další těžby naprostou katastrofou, k čemuž se ještě připojuje nevnímaný a svým objemem nepředstavitelný odpar v letních vedrech.

- *tento více než 13 let úporně prosazovaný podnikatelský záměr vyprodukoval stohy dokumentů a právnícké kličky včetně ohýbání zákonů (viz jednání v senátu ČR) přičemž byla naprosto vytěsněna negativní odborná, fundovaná, a hlavně nezávislá posouzení.*

- *rádoby odborná tvrzení o hydraulické bariéře, o protipovodňových opatřeních, o srovnání s jinými lokalitami údajně neškodné těžby, nebo dokonce i o zlepšení čistoty podzemních vod jejich odkrytím těžební jámou jsou natolik hloupá, že je s podivem, že jsou vůbec v dokumentaci uváděna. ... .“*

- Dne 16. 1. 2020 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 01500/2020. Odvolatelé na závěr svého vyjádření uvádějí, cit.: „... v konečném důsledku jejich věcné argumenty nebyly ze strany příslušných správních orgánů doposud posouzeny, neboť tyto příslušné správní orgány opakovaně odkazují zejména na stanovisko EIA (ověřené verifikačním stanoviskem), které však bylo vydáno na základě nesprávných podkladů obsahujících nesprávná vstupní data. Obvodní báňský úřad Jihomoravského kraje tvrdil, že je nucen se řídit závaznými stanovisky dotčených orgánů a nemá prostor se od nich odchýlit.“

- Dne 16. 1. 2020 obdržel ČBÚ od Ing. Jarmily Křížkové „Vyjádření k podkladům rozhodnutí o stanovení D.P. – výhr. ložisko Uh. Ostroh ev. Č. B3 012 200“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 02091/2020. Ing. Křížková ve svém emociálním vyjádření píše, cit.: „Stejně neodpovědně (jako polská str. lživě), se vyjádřila advok. kanc. zastupující „České šterkopísky a.s.“ – Mgr. Uherek. Nemají problém zkreslovat vzdálenosti, používají polopravdy. ... RNDr. Alan Urc je znám svými nezákonnými postupy. Na internetu existuje článek (který jsem našla při hledání přesného pravopisu jeho jména) „Úředníci, kteří ublížili kroměřížské rodině, zůstávají“ – Deník Referendum.“

- Dne 17. 1. 2020 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s. r. o., „Doplnění odvolání“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 02114/2020. Odvolatelé v doplnění žádají ČBÚ, aby při rozhodování o odvolání vzal na vědomí pořad ČT24 ze dne 15. 1. 2020, ve kterém ministr zemědělství Miroslav Toman hovořil o plánovaném ústavním zákoně o ochraně vody.

- Dne 20. 1. 2020 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České šterkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.

- Dne 11. 3. 2020 obdržel ČBÚ od Vodovodů a kanalizací Hodonín, a.s. „Doplnění svého odvolání“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 09857/2020. Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s. ve svém doplnění zastávají názor, cit.: „*že nelze vydat rozhodnutí pouze na základě souhlasných stanovisek dotčených orgánů státní správy bez toho, že by bylo přihlédnuto k závažným argumentům jednotek územní samosprávy, na jejímž území se má těžba realizovat.*“

- Dne 13. 3. 2020 obdržel ČBÚ od starosty Města Kyjov „Doplnění svého odvolání“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 10173/2020. Jedná se o zcela identickou kopii doplnění Vodovodů a kanalizací Hodonín, a.s., zaevidováno na ČBÚ dne 11. 3. 2020, pod čj. SBS 09857/2020

- Dne 30. 3. 2020 zaslal na ČBÚ OBÚ Brno „Doplnění právního stanoviska do spisu čj. SBS 17437/2016“, jehož přílohou je „Právní stanovisko k aktuálnímu procesnímu postavení obcí a měst jako účastníků mj. v řízení o stanovení dobývacího prostoru“ od Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 11884/2020. Mgr. Hamplová ve svém právním stanovisku mj. uvádí, cit.: „[...] *ta rozhodnutí, která jsou pro dané území významná, nemohou být vydána bez souhlasného vyjádření jednotek územní samosprávy, která na svém území chrání veřejný zájem svých občanů, resp. dokonce v rozporu s jejich názorem. Trvám proto na tom, že pokud se proti konkrétnímu záměru, typicky proti stanovení dobývacího prostoru, postaví většina obcí a měst daného území, nelze požadované stanovení dobývacího prostoru žadateli povolit.*“

Zastávám proto současně názor, že nelze vydat rozhodnutí pouze na základě souhlasných stanovisek dotčených orgánů státní správy bez toho, že by bylo přihlédnuto k závažným argumentům jednotek územní samosprávy, na jejímž území se má těžba realizovat.“

Na základě uvedených podkladů vydal ČBÚ dne 19. 5. 2020 rozhodnutí, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/13, kterým odvolání všech shora uvedených odvolatelů zamítl a napadené rozhodnutí OBÚ potvrdil.

Proti citovanému rozhodnutí ČBÚ bylo v zákonné lhůtě podáno pět samostatných správních žalob, které se domáhaly jeho zrušení (potažmo zrušení i prvostupňového rozhodnutí) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

3. Shrnutí rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020-404

Na základě žalob proti rozhodnutí ČBÚ vydal Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudek ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020-404 (dále jen „rozsudek“), kterým rozhodnutí ČBÚ ze dne 19. 5. 2020, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/13, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud vytkl rozhodnutí ČBÚ, že se v něm nevypořádal s namítanými novými skutečnostmi (změna klimatických podmínek a aktualizace Státní politiky životního prostředí), které podle žalobců nemělo MŽP při vydávání stanoviska EIA k dispozici. Jako nepřezkoumatelné vyhodnotil závazné stanovisko stavebního úřadu Uherský Ostroh, a to i ve spojení s přezkumným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, přičemž jeho vady shledal v tom, že se nevěnovalo otázce souladu s nadřazenými územně plánovacími dokumentacemi a posouzení, zda stanovení DP nevyklučuje převaha zájmu na ochraně nezastavěného území. Krajský soud dále konstatoval, že z důvodu nepředložení dokumentace EIA nebyl schopen posoudit žalobní důvody týkající se stanovení DP v aktivní zóně záplavového území, a v tomto rozsahu vyhodnotil rozhodnutí ČBÚ jako nepřezkoumatelné.

Ostatní žalobní body spočívající zejména v domnělém porušení práva na samosprávu, námitkách k povaze závazných stanovisek a jejich soudnímu přezkumu, tvrzeném upřednostnění soukromého zájmu před zájmem veřejným, v údajně nezákonném stanovení

dobývacího prostoru v chráněné oblasti přirozené akumulace vod, tvrzené absenci závazného stanoviska orgánu územního plánování, tvrzené absenci závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje, domnělé nezákonnosti závazného stanoviska EIA a procesních vadách v řízení orgánů státní báňské správy krajský soud vyhodnotil jako nedůvodné.

Ze strany krajského soudu bylo rovněž konstatováno, že někteří z žalobců, jmenovitě Ing. Jarmila Křížková a obce Vlkoš, Vřesovice, Nechvalín, Tvarožná Lhota, Nová Lhota, Hovorany, Ježov, Žeravice, nemají aktivní žalobní legitimaci, neboť se ze zákona účastníky řízení nestali a účastnická práva a povinnosti nenabyli.

V rámci svého závazného právního názoru uložil krajský soud ČBÚ v navazujícím správním řízení doplnit spisový materiál o kompletní dokumentaci k procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (EIA), zajistit odstranění vad závazného stanoviska stavebního úřadu (a to ve spojení s přezkumným závazným stanoviskem kraje) a vypořádat se v rámci rozhodnutí se skutečnostmi (změna klimatických podmínek či aktualizace Státní politiky životního prostředí), které vyšly najevo až po ukončení procesu EIA, popř. o doplnění přezkumného stanoviska ve světle těchto konkrétních námitek, případně o dodatečné vyjádření dotčeného orgánu, který disponuje patřičně odborným aparátem.

4. Shrnutí průběhu odvolacího řízení navazujícího na zrušení rozhodnutí ČBÚ ze dne 19. 5. 2020, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/13, krajským soudem a rekapitulace v něm předložených podkladů

V návaznosti na zrušení rozhodnutí ČBÚ ze dne 19. 5. 2020, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/13, krajským soudem pokračoval ČBÚ v odvolacím řízení, přičemž postupoval v souladu se závazným právním názorem krajského soudu za účelem odstranění vad, které mu byly shora uvedeným rozsudkem vytýkány.

- Dne 1. 12. 2020 obdržel ČBÚ od organizace „Doplnění vyjádření k odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 46372/2020. Přílohou podání je „Příklady koexistence těžby šterkopísku a vodohospodářského využití území v CHOPAV Kwartér řeky Moravy a vybrané příklady z jiných povodí. Vypracováno pro účely porovnání se záměrem těžby šterkopísku na lokalitě Uherský Ostroh“. V příloze organizace uvádí třináct vodních zdrojů v rámci České republiky, a to od zcela vzdálených (např. Žernosecké jezero u Labe, Cep u Majdaleny – Třeboň) až po vodní zdroje sousední (Ostrožská Nová Ves). Hlavní závěry srovnání se všemi výše uvedenými příkladovými lokalitami uvádí organizace takto, cit.:

- *„jímané množství Bzenec – komplex 175 l/s vod je celkově 2 až 3 největší, v povodí Moravy je 1 až 2 největší*
- *vzdálenost 620 m plánované těžby Uherský Ostroh od nejbližšího vodního zdroje je ze všech případů výrazně největší*
- *velikost plánovaného jezera Uherský Ostroh 23.8 ha je ze všech případů výrazně nejmenší*
- *výrazná většina porovnávaných lokalit rovněž leží v záplavovém území*
- *všechny porovnávané lokality v povodí Moravy rovněž leží v CHOPAV*
- *u všech porovnávaných lokalit v povodí Moravy rovněž probíhá/probíhala těžba šterkopísku v ochranném pásmu vodního zdroje, vyjma lokality Moravičany, kde není OPVZ II. stupně stanoveno či v HEIS evidováno*
- *u většiny 4 hlavních porovnávaných vodárenských soustav v povodí Moravy dochází k vodárenskému jímání přímo z těžebního jezera“.*

- Dne 31. 5. 2021 obdržel ČBÚ od organizace „Doplnění vyjádření k odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované

pod čj. SBS 21922/2021. Jedná se o zcela identické podání jako podání ze dne 1. 12. 2020, evidované na ČBÚ pod čj. SBS 46372/2020.

- Dne 7. 7. 2021 zaslal ČBÚ žádost čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/16 o vyjádření na MŽP, ve kterém se dožadoval posouzení výroku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020-404, ohledně žalobní námitky týkající se procesu EIA. Krajský soud ve shora uvedeném rozsudku mj. uvedl, cit.: „*Pokud však jde o nově namítané skutečnosti – změna klimatických podmínek či aktualizace Státní politiky životního prostředí, napadené rozhodnutí (ani prvostupňové rozhodnutí) na tyto skutečnosti nereaguje, ačkoliv byly jasně artikulovány v doplnění odvolání ze dne 31. 5. 2019. Namítali-li odvolatelé nově skutečnosti, které Ministerstvo životního prostředí nemělo podle nich při vydávání stanoviska EIA k dispozici, bylo povinností žalovaného se s těmito nově uváděnými skutečnostmi nad rámec stanoviska EIA vypořádat. Pokud měl žalovaný za to, že nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi pro to, aby na námitky erudovaně odpověděl, mohl pro tento účel požádat o doplnění přezkumného stanoviska ve světle těchto konkrétních námitek, případně o dodatečné vyjádření dotčeného orgánu, který je patřičně odborným aparátem zabezpečen. Jelikož se žalovaný k uvedeným skutečnostem nevyjádřil vůbec, nepřísluší zdejšímu soudu hodnotit ani to, zda jsou tvrzené skutečnosti skutečně nové (tj. zda skutečně došlo až po vydání stanoviska EIA k tvrzené klimatické změně), ani to, zda tyto skutečnosti mohou mít vliv na závěry obsažené ve stanovisku EIA. Napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné.*“.

- Dne 7. 7. 2021 zaslal ČBÚ žádost čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/17 o doplnění odůvodnění závazného stanoviska na KÚZK, a to dle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020-404. Krajský soud ve shora uvedeném rozsudku mj. uvedl, cit. „[...] *stavební úřad i Krajský úřad Zlínského kraje braly z územně plánovacích dokumentací v úvahu pouze Územní plán města Uherský Ostroh [...]. Takový postup může být postačující ve standardních situacích, kdy z nadřazené územně plánovací dokumentace nevyplývají další požadavky, respektive účastníci řízení nenamítají, že by takové požadavky existovaly. Územně plánovací dokumentace totiž zpravidla představuje konkretizaci těchto nadřazených územně plánovacích dokumentací, včetně cílů a úkolů územního plánování. Tak tomu ovšem nebylo v nyní projednávané věci, kdy byl namítán rozpor s konkrétními požadavky stanovenými v Politice územního rozvoje a Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje. Stavební úřad ani Krajský úřad Zlínského kraje přitom nepoukázaly na to, že tyto požadavky jsou vyjádřeny také v Územním plánu města Uherský Ostroh. Krajský úřad pouze vyslovil zcela nepřezkoumatelný závěr, že stanovení dobývacího prostoru v posuzované lokalitě není s těmito požadavky v rozporu. Z textu přezkumného stanoviska lze dovodit, že krajský úřad soulad s těmito požadavky vůbec neposuzoval, neboť s ohledem na charakter stanovení dobývacího prostoru s nimi pojmově nemohl nastat rozpor. S takovým názorem se ovšem zdejší soud neztotožňuje.*“.

- Dne 14. 7. 2021 obdržel ČBÚ od organizace „Doplnění podkladů v řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 29423/2021. Přílohy podání obsahovaly:

- 2 x CD, obsahující předloženou dokumentaci
- 1 x USB flashdisk, obsahující předloženou dokumentaci
- Soupis dokumentace předložené na CD a USB flashdisku
- Znalecký posudek prof. Ing. Ivana Landy, DrSc., „Vliv těžby štěrkopísků na využívání zdrojů pitné vody; lokalita: Uherský Ostroh“, č. 69-1-2021 ze dne 10. 5. 2021

- Dne 4. 8. 2021 obdržel ČBÚ od odvolatele „Doplnění odvolání“ v řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 32426/2021 – elektronicky. Jedná se o Znalecký posudek č. 13 – 1/20 Jímací území Bzenec – komplex – posouzení vlivu projektované těžby štěrkopísků v lokalitě Uherský Ostroh na zdroj pitné

vody, zpracovaný RNDr. Pavlem Burdou. Posudek se zabývá výlučně potencionálním vlivem záměru na životní prostředí, přičemž v tomto kontextu zohledňuje mj. vliv změny klimatických podmínek.

- Dne 13. 8. 2020 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České štěrkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si poříдила kopie části předmětného spisu.

- Dne 25. 8. 2021 ČBÚ, v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020-404, sdělil některým účastníkům řízení (viz níže), že jejich přihlášení se jako účastníka shora uvedeného navazujícího správního řízení ve smyslu ustanovení § 9c odst. 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, bylo učiněno po zákonem stanovené lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění zákonem předepsaných informací, popř. nesplňují jiné zákonné požadavky zakládající jejich účastnická práva. Jedná se o:

- Obec Dolní Bojanovice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/21
- Obec Hovorany, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/22
- Obec Ježov, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/23
- Obec Lovčice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/24
- Obec Nechvalín, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/25
- Obec Nová Lhota, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/26
- Obec Ostrovánky, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/27
- Obec Petrov, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/28
- Obec Ratíškovice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/29
- Obec Skoronice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/30
- Obec Šardice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/31
- Obec Tvarožná Lhota, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/32
- Obec Uhřice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/33
- Obec Vacenovice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/34
- Obec Vlkoš, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/35
- Obec Vřesovice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/36
- Obec Žeravice, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/37
- Ing. Jarmila Křížková, Rumunská 1336, 698 01 Veselí nad Moravou, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/38

- Dne 6. 9. 2021 obdržel ČBÚ od obce Ratíškovice podání zn.: OURA1110/2021, kterým obec žádá, aby byla nadále brána jako účastník řízení. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 36879/2021.

- Dne 20. 9 2021 zaslal ČBÚ nový podklad čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/39 na MŽP. Jedná se o doplnění podání ČBÚ ze dne 7. 7. 2021, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/16.

- Dne 22. 9. 2021 zaslal ČBÚ reakci na podání obce Ratíškovice ze dne 6. 9. 2021, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/40, ve které obci opětovně sdělil zákonné vymezení okruhu účastníků řízení.

- Dne 3. 9. 2021 obdržel ČBÚ od KÚZK OÚP „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska“, čj. KUZL 605353/2021, spis. zn.: KUSP 45583/2021 ÚP. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 36657/2021.

- Dne 25. 11. 2021 obdržel ČBÚ od MŽP „Vyjádření ústředního správního úřadu z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí...“. Na ČBÚ bylo zaevidováno pod čj. SBS 49210/2021. Ve svém vyjádření MŽP mj. konstatuje, cit.: „MŽP po posouzení všech podkladů, které má k dispozici konstatuje, že proces EIA k záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ prokázal, že realizací záměru nedojde k ohrožení žádné složky životního prostředí či k takovému dotčení některé složky životního prostředí či veřejného zdraví, které by mohlo znamenat významný vliv. Pokud jde o vlivy záměru konkrétně na zdroj podzemní vody Bzenec-komplex, tak tyto vlivy byly vyhodnoceny jako akceptovatelné, tzn. bez významného vlivu jak z kvantitativního, tak z kvalitativního hlediska. Tento závěr je konstatován ve stanovisku EIA, které bylo na základě obdržných podnětů několikrát prověřováno z hlediska jeho zákonnosti a správnosti a následně vždy potvrzeno. Státní politika životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016, konkrétně bod 1.1.1.7 uvádí, že je třeba omezovat „ohrožení podzemních zdrojů vod v důsledku zvyšování těžby štěrkopísků v nivách toků“. Je zřejmé, že záměr ani stanovisko EIA s tímto cílem v rozporu není, protože neznamená žádné ohrožení zdrojů podzemních vod. **Lze konstatovat, že záměr těžby štěrkopísků s ohledem na závěry z procesu EIA není v rozporu se Státní politikou životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016, neboť jeho realizace nebude znamenat ohrožení zdrojů podzemních vod. Současně platí, že Státní politika životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016 nemá vliv na závěry formulované ve stanovisku EIA.**“.

- Dne 20. 12. 2021 sdělil ČBÚ oznámením čj. SBS 529792/2021, spis. zn.: 09782/2019/50/ČBÚ-21/41, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu účastníkům řízení, že shromáždil všechny podklady pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a že se účastníci mohou podle § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit.

- Dne 5. 1. 2022 se na ČBÚ dostavila slečna Barbora Baránková (OP č. EC469461, trvalé bydliště Rozkvět 2030/56, Považská Bystrica), zaměstnankyně AK Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si poříдила kopie části předmětného spisu.

- Dne 28. 1. 2022 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České štěrkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si poříдила kopie části předmětného spisu.

- Dne 1. 2. 2022 obdržel ČBÚ od organizace „Doplnění podkladů v řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 04675/2022. Příloha podání obsahovala znalecký posudek Ing. Michaela Barchánka č. 78/2022 ze dne 22. 1. 2022. Předmětem posudku bylo, cit.: „Posouzení vlivu záměru těžby štěrkopísků na lokalitě Uherský Ostroh na vydatnost a zdravotní nezávadnost vodních zdrojů. Přezkoumání znaleckých posudků:

- 1) GEOtest, a.s., odpovědný řešitel RNDr. Pavel Burda, ze dne 11. 11. 2016, č. 14-/2016,
- 2) Prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. ze dne 10. 9. 2017 č. 67-1-2017,
- 3) RNDr. Pavla Burdy ze dne 29. 12. 2020 č. 13-1/20,
- 4) Prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. ze dne 10. 5. 2021 č. 69-1-12021

- Dne 2. 2. 2022 se na ČBÚ dostavila Mgr. Eva Moučková (OP č. 207052455, trvalé bydliště Konrádova 1, 628 00 Brno), vedoucí Oddělení vodního a lesního hospodářství, odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 14. 2. 2022 obdržel ČBÚ od spolku Singulární les Uh. Ostroh, z.s. „Stanovisko účastníka řízení“ - nesouhlas s těžbou štěrkopísku na výhradním ložisku B3 012 200 v k.ú. Uherský Ostroh, a tedy ani se stanovením dobývacího prostoru v tomto území. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 06397/2022.
- Dne 14. 2. 2022 obdržel ČBÚ od náměstka Jihomoravského kraje Lukáše Dubce „Vyjádření účastníka řízení podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád k podkladům pro opakované rozhodnutí Českého báňského úřadu o odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu Brno ze dne 9. 1. 2019, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Moravský Písek – Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované k čj. SBS 17437/2016 - elektronicky. Náměstek Dubec ve svém vyjádření v několika bodech poukazuje především na, cit.: „1) Nesprávné určení dotčených orgánů v řízení o stanovení dobývacího prostoru; 2) Nezákonnost závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen KUZL) ze dne 03.09.202 čj. KUZL 60553/2021 sp. zn.: 45583/2021 ÚP; 3) Rozpor záměru s ustanovením § 28 odst. 2 písm. e) a odst. 3 vodního zákona.“
- Dne 14. 2. 2022 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s.r.o., „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 06552/2022 – elektronicky. Přílohou podání je „Vyjádření k prameništi Polešovice ze dne 1. 10. 2020, čj. 511/795/2020“. Vyjádření odvolatel rozložil do několika bodů:
  1. *Zohlednit Znalecký posudek RNDr. Pavla Burdy a § 3 správního řádu*
  2. *Nepřezkoumatelnost sdělení Ministerstva životního prostředí*
  3. *Nezákonnost závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3. 9. 2021, čj. KUZL 60553/2021*
  4. *4. Nedostatečná závazná stanoviska KHS ZK a vodoprávního úřadu*
  5. *Vyjádření odvolatelů k „Doplnění vyjádření k odvolání“ žadatele*
- Dne 2. 3. 2022 se na ČBÚ dostavil Mgr. Tomáš Uherek (ČAK: 11352, advokát AK STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany), zastupující na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 účastníka řízení České štěrkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 – Čakovice, IČ: 27584534. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 9. 3. 2022 sdělil ČBÚ oznámením čj. SBS 04675/2022, spis. zn.: 09782/2019/56/ČBÚ-21/48, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu účastníkům řízení, že shromáždil všechny podklady pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a že se účastníci mohou podle § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit, a to do 11. 4. 2022.
- Dne 9. 3. 2022 obdržel ČBÚ od organizace „Doplnění podkladů v řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 10289/2022. Příloha podání obsahovala žádost organizace zaslou na MŽP ohledně prodloužení platnosti stanoviska EIA k záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“.

- Dne 11. 3. 2022 sdělil ČBÚ oznámením čj. SBS 10289/2022, spis. zn.: 09782/2019/58/ČBÚ-21/51, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu účastníkům řízení, že shromáždil všechny podklady pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a že se účastníci mohou podle § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit, a to do 11. 4. 2022. Toto oznámení doplnilo oznámení ČBÚ ze dne 9. 3. 2022, neboť ČBÚ obdržel výše uvedenou žádost organizace na MŽP ohledně prodloužení stanoviska EIA.
- Dne 15. 3. 2022 se na ČBÚ dostavila slečna Monika Slováková (OP č. JF260521, trvalé bydliště Šúdolská 4231/101C, Nitra, Slovensko), zaměstnankyně AK Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640. Výše uvedená osoba využila podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu právo na to, aby si pořídila kopie části předmětného spisu.
- Dne 6. 4. 2022 obdržel ČBÚ od odvolatelů společně zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s.r.o., „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu – Žádost o přerušení řízení“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 14890/2022 – elektronicky. Přílohou podání je „Vyjádření k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA ze dne 6. 4. 2022“, kterou se odvolatelé obracejí na MŽP.
- Dne 26. 4. 2022 obdržel ČBÚ od organizace „Vyjádření žadatele k návrhu na přerušení řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 17982/2022 - elektronicky.

B.

Nepřípustná odvolání

Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 6. 10. 2020, č. j. 31 A 112/2020 – 404, kterým zrušil předchozí rozhodnutí ČBÚ v předmětné věci, konstatoval, že v případě řízení o stanovení dobývacího prostoru je okruh účastníků řízení vymezen:

1. Primárně ustanovením § 28 odst. 2 horního zákona, které stanoví, že *„Účastníky řízení o stanovení dobývacího prostoru jsou navrhovatel, fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická práva a jiná práva k pozemkům nebo stavbám mohou být rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru přímo dotčena a obec, v jejímž územním obvodu se dobývací prostor nachází.“*, a
2. rovněž u stanovením § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů“), které stanoví, že *„Pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1, stává se účastníkem navazujícího řízení též*
  - a) *dotčený územní samosprávný celek, nebo*
  - b) *dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2.“*

Krajský soud v citovaném rozsudku přímo konstatoval, že někteří žalobci, jmenovitě obce Vlkoš, Vřesovice, Nechvalín, Tvarožná Lhota, Nová Lhota, Hovorany, Ježov, Žeravice a Ing. Jarmila Křížková, nesplnili zákonné podmínky k tomu, aby se stali účastníky předmětného správního řízení. ČBÚ, vzhledem k tomu, že je v dalším řízení vázán právním názorem soudu, přezkoumal podle krajským soudem zdůrazněných kritérií splnění podmínek účasti na řízení i u těch účastníků, kteří nepodalí správní žalobu.

Krajský soud konstatoval, že v případě jím vyjmenovaných obcí, které své účastenství zakládaly na ustanovení § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, nebyla naplněna formální podmínka účastenství. Tato podmínka spočívá v přihlášení se správnímu orgánu, který vede navazující řízení, podáním písemného oznámení do 30 dnů ode dne zveřejnění informace podle § 9b odst. 1 zákona o posuzování vlivů.

OBÚ předmětné informace zveřejnil Veřejnou vyhláškou – informace podle § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. ze dne 23. 8. 2016, č. j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/4. Tato vyhláška byla vyvěšena na úřední desce Obvodního báňského úřadu (tj. zveřejněna) dne 23. 8. 2016. Posledním dnem pro podání oznámení podle § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, tak byl čtvrtek 22. 9. 2016.

ČBÚ zjistil, že písemné oznámení ve smyslu ustanovení § 9c odst. 3 písm. a) zákona o posuzování vlivů podaly po uplynutí shora uvedené lhůty, mimo krajským soudem jmenované obce Vlkoš (oznámení dne 30. 9. 2016), Vřesovice (oznámení dne 12. 7. 2017), Nechvalín (oznámení dne 28. 7. 2017), Tvarožná Lhota (oznámení dne 30. 9. 2016), Nová Lhota (oznámení dne 12. 7. 2017), Hovorany (oznámení dne 12. 7. 2017), Ježov (oznámení dne 13. 7. 2017) a Žeravice (oznámení dne 13. 7. 2017), rovněž obce Dolní Bojanovice (oznámení dne 18. 7. 2017), Lovčice (oznámení dne 28. 7. 2017), Ostrovánky (oznámení dne 31. 7. 2017), Petrov, Ratiškovice (oznámení dne 4. 10. 2016), Skoronice (oznámení dne 26. 7. 2017), Šardice (oznámení dne 3. 8. 2017), Uhřice (oznámení dne 4. 10. 2016) a Vacenovice (oznámení dne 18. 7. 2017).

V případě Ing. Jarmily Křížkové krajský soud konstatoval, že stanovením dobývacího prostoru nebudou přímo dotčena její vlastnická práva či jiná práva k pozemkům nebo stavbám, tudíž nemůže být považována za účastníka správního řízení na základě § 28 odst. 2 horního zákona. Zároveň uvádí, že jednotlivá fyzická osoba se nemůže stát účastníkem navazujícího řízení na základě § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud konstatoval, že Ing. Jarmila Křížková není právoplatným účastníkem předmětného správního řízení.

Uvedené subjekty ČBÚ o tom, že na základě zjištěných skutečností, ve spojení se závazným právním názorem krajského soudu, nejsou účastníky správního řízení a nebude s nimi tak nadále jednáno, informoval shora uvedenými sděleními.

ČBÚ s ohledem na uvedené konstatuje, že Obec Dolní Bojanovice, Obec Hovorany, Obec Ježov, Obec Lovčice, Obec Nechvalín, Obec Nová Lhota, Obec Ostrovánky, Obec Petrov, Obec Ratiškovice, Obec Skoronice, Obec Šardice, Obec Tvarožná Lhota, Obec Uhřice, Obec Vacenovice, Obec Vlkoš, Obec Vřesovice, Obec Žeravice a Ing. Jarmila Křížková nejsou účastníky řízení a nemají tak aktivní procesní legitimaci k podání odvolání. V případě jejich odvolání tak ČBÚ neměl jinou možnost, než je podle ustanovení § 92 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 81 odst. 1 správního řádu jako nepřipustná zamítnout. K obsahu těchto odvolání se ČBÚ nebude v rámci vypořádání jednotlivých odvolacích námitek vyjadřovat.

C.

Vypořádání námitek přípustných odvolání a jejich doplnění podaných na základě rozsudku krajského soudu ze dne 6. 10. 2020, čj. 31 A 112/2020 – 404

Vzhledem k většímu počtu odvolatelů se ČBÚ rozhodl přistoupit k vypořádání podaných námitek jednotlivě po odvolatelích. V případě výskytu shodných námitek ČBÚ vždy odkazuje

na patřičnou část rozhodnutí, kde se již se zmiňovanou námitkou vypořádal, a popř. svou odpověď doplňuje o nezbytné relevantní informace.

I.

Odvolatelé Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., IČ: 49454544, Purkyňova 2933/2, 695 01 Hodonín, město Vracov, náměstí Míru 202, 696 42 Vracov, IČ: 00285498, obec Vnorovy, Hlavní 750, 696 61 Vnorovy, IČ: 00285480, obec Čejč, Brněnská 430, 696 14 Čejč, IČ: 00284815, město Veselí nad Moravou, tř. Masarykova 119, 698 01 Veselí nad Moravou, IČ: 00285455, obec Starý Poddvorov, Starý Poddvorov 230, 696 16 Starý Poddvorov, IČ: 00285293, obec Moravský Písek, Velkomoravská 1, 696 85 Moravský Písek, IČ: 00285137, obec Mutěnice, Masarykova 200, 696 11 Mutěnice, IČ: 00285145, město Kyjov, Masarykovo náměstí 30/1, 697 01 Kyjov, IČ: 00285030, obec Archlebov, Archlebov č. p. 2, 696 33 Archlebov, IČ: 00284751, město Hodonín, Masarykovo náměstí 53/1, 695 01 Hodonín, IČ: 00284891, obec Karlín, Karlín 60, 696 14 Čejč, IČ: 00488470, obec Hrušky, U zbrojnice 100, 691 56 Hrušky, IČ: 00283185, obec Nová Lhota, Nová Lhota 355, 696 74 Nová Lhota, IČ: 00285188, IČ: 0028/5374, právně zastoupení na základě plné moci společností Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, IČ: 28359640, namítají:

1. Odvolatelé napadají nezákonnost stanoviska EIA a závazného stanoviska EIA.

K závazným stanoviskům obecně; odvolatelé opakovaně vytýkají OBÚ „mechanické“ přebírání závěrů z nich vyplývajících. ČBÚ k tomu uvádí, že se zcela ztotožňuje s postupem OBÚ, který správně zakomponoval obsah všech závazných stanovisek, a to včetně všech případných podmínek, jak ukládá § 149 odst. 1 správního řádu, do výrokové části napadeného rozhodnutí. OBÚ v napadeném rozhodnutí zdůrazňuje skutečnost, že „...obsah závazných stanovisek nemůže měnit ani upravovat. Nemůže ani vlastním výkladem přisuzovat jiný význam či smysl, než který do něj vtělil dotčený orgán.“. Dotčené orgány vydávající závazná stanoviska disponují k tomu náležitou odborností a jsou tedy schopny zabývat se specializovanými otázkami, na které si OBÚ, pro jejich povahu a náročnost, nemůže zodpovědět sám a není k tomu ani povolán. Pro doplnění je nutno uvést, že OBÚ všechna závazná stanoviska vydaná v rámci tohoto správního řízení prověřil z pohledu zákonnosti, kdy neidentifikoval žádnou okolnost naznačující jejich případnou nezákonnost.

Všetchna, v tomto řízení napadená, závazná stanoviska byla ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu zaslána orgánům nadřízeným těm, která tato závazná stanoviska vydala, aby tyto orgány provedly jejich potvrzení nebo změnu.

K povaze závazných stanovisek se vyjádřil rovněž krajský soud ve svém rozsudku, kde uvedl, že otázka povahy závazných stanovisek a jejich soudního přezkumu byla opakovaně řešena v rámci judikatury Nejvyššího správního soudu. Z této judikatury mj. plyne, že v pravomoci správních orgánů, které rozhodují na základě závazných stanovisek „není přezkoumávat stanoviska (podkladové správní úkony) dotčených orgánů státní správy. Dotčené orgány státní správy se v nich vyjadřují ke specializovaným otázkám, které si z důvodu nedostatku odbornosti nemůže posoudit [rozhodující správní orgán] sám. [Rozhodující správní orgán] je jejich vyjádřeními vázán a do značné míry při jejich pořizování plní roli koordinátora a jeho úlohou je zajistit mezi jednotlivými stanovisky soulad.“ (cit. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, čj. 4 As 25/2009-163).

K povaze závazného stanoviska potvrzeného závazným stanoviskem nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu a na něm založené argumentaci odvolacího orgánu Nejvyšší správní soud uvedl, že je-li „závazné stanovisko potvrzeno závazným stanoviskem nadřízeného orgánu, pak [...] obvykle postačí ty odvolací námitky, pro něž bylo

další závazné stanovisko vyžádáno, vypořádat v rámci rozhodnutí o odvolání odkazem na [...] závazné stanovisko, doplněné případně citací příslušné jeho části. Naopak není úkolem odvolacího správního orgánu potvrzující závazné stanovisko pro odvolatele blíže interpretovat a posuzovat jeho zákonnost, přezkoumatelnost, věcnou správnost či další obdobné otázky. Takový přezkum původního závazného stanoviska měl být proveden v rámci vydání potvrzujícího (či měnícího) závazného stanoviska, přičemž pokud je v tomto ohledu navazující závazné stanovisko nedostačující, lze se jeho přezkumu domáhat až v případném soudním řízení správním o žalobě proti finálnímu rozhodnutí odvolacího správního orgánu.“ Podle Nejvyššího správního soudu je „právě nadřízený dotčený orgán státní správy primárně povolán k věcnému vypořádání odvolacích námitek směřujících proti závaznému stanovisku“ (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2017, č. j. 2 As 230/2016 – 65).

Krajský soud v rozsudku konstatoval, že vypořádání jednotlivých odvolacích námitek, včetně těch, které směřují proti obsahu závazného stanoviska, je vždy úkolem odvolacího orgánu. V případě závazného stanoviska se ovšem jedná o odborný podklad a odvolací námítka směřující proti jeho obsahu lze vypořádat odkazem na něj.

Konkrétně k závaznému stanovisku EIA; ČBÚ jako příslušný odvolací orgán požádal dne 15. 4. 2019 MŽP, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu stanoviska EIA (ve znění závazného verifikačního stanoviska EIA).

MŽP k žádosti ČBÚ o potvrzení nebo změnu závazného verifikačního stanoviska EIA vydalo dne 4. 12. 2019 závazné stanovisko č.j. MZP/2019/430/549 (dále jen „PZS1“) a přípis ze dne 6. 12. 2019 č.j. MZP/2019/710/10282, kterým potvrzuje souhlasné stanovisko EIA, k posouzení záměru „Stanovení DP“ k dobývání výhradního ložiska šterkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh.

1.1 Porušení výchozí právní úpravy. Posouzení EIA nevycházelo z objektivního odborného podkladu.

K této námitce ministr životního prostředí jako věcně příslušný správní orgán k potvrzení či změně závazného stanoviska MŽP v PZS1 uvádí: „MŽP v procesu EIA postupovalo podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“). V souladu s tímto zákonem byly zohledněny všechny podklady, připomínky, vyjádření apod., které byly shromážděny. Dále s ohledem na zásadu předběžné opatrnosti zadalo MŽP nad rámec požadavků zákona č. 100/2001 Sb. zpracování oponentního hydrogeologického posudku, který potvrdil závěry dokumentace EIA a posudku EIA. Stanovisko EIA i závazné stanovisko EIA obsahuje všechny náležitosti podle správního řádu, včetně odůvodnění výroku podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb.“. Vzhledem k tomu, že uvedená námitka byla v plném rozsahu posouzena v rámci PZS1, které potvrdilo správnost závazného verifikačního stanoviska EIA doloženého v řízení a ČBÚ se k názoru uvedenému v PZS1 přiklání, je tato námitka nedůvodná.

1.2 Použití chybného modelu RNDr. Koppové.

PZS1 k této námitce uvádí: „Hydrogeologická studie (RNDr. Koppová, 2010) byla součástí dokumentace EIA v předchozím procesu EIA, který nebyl dokončen. Tento proces EIA poukázal na některé aspekty, které bylo třeba doplnit, aby bylo možné formulovat závěry z hlediska vlivů záměru na podzemní vody. Jedním z nich bylo doplnění matematického modelu o variantu s extrémním srážkově podnormálním obdobím. Aktualizovaná hydrogeologická studie RNDr. Koppové z roku 2012 již tak obsahuje doplnění původního modelu o proudový model extrémně nízkých stavů hladin podzemních vod. Soubor vstupních dat odpovídá době zpracování, tzn. poznatky z předchozích studií z dané lokality a z vlastních měření. Obdobně schéma horninového prostředí je dáno dostupnými informacemi o území

a vstupními předpoklady zpracovatele (rozložení propustnosti horninového prostředí) vycházející z bodových údajů hydrogeologických vrtů.“

Správnost použitého modelu RNDr. Koppové včetně z něho vyvozených závěrů potvrdil posudek EIA i oponentní hydrogeologický posudek (zpracován společností AQD – envitest, s.r.o., Ing J. Tylčer, CSc., 2015) a označil jej za zcela dostačující pro potřeby posouzení vlivu předmětného záměru na podzemní vody.

Uvedené podklady byly součástí spisové dokumentace vedené MŽP ve věci předmětného závazného stanoviska EIA a na základě rozsudku krajského soudu byly učiněny součástí správního spisu ČBÚ (v elektronické podobě na datových nosičích – 2x CD, 1x flashdisk).

Námítka je nedůvodná.

1.3 Nesprávné hodnocení hydraulické bariéry.

PZS1 k této námitce uvádí: *„Hydraulická bariéra byla navržena v dokumentaci EIA, kde ji již odvolatel připomínkoval. Tyto připomínky jsou vypořádány v příslušných dokumentech (posudek EIA a stanovisko EIA).*

Návrh bariéry vycházel z modelového případu, kdy dojde k úniku závadných látek (nafta, minerální oleje) z těžebních mechanismů. Návrh počítá s čerpáním z celkem 15 vrtů a zpětným vsakováním dekontaminované vody zpět do jezera. Vybudování hydraulické bariéry bylo stanoveno jako podmínka v původním stanovisku EIA a následně v předmětném stanovisku s tím, že konečné parametry této bariéry budou upřesněny podle požadavku příslušného vodoprávního úřadu. Bylo ověřeno, že pro konkrétní varianty čerpaného množství v jímacím území je návrh dostačující pro navození funkčnosti bariéry (úplnému zamezení odtoku kontaminace k jímacím studnám).“. Vzhledem k tomu, že správnost hodnocení hydraulické bariéry byla opětovně posouzena v PZS1, kterým došlo k potvrzení závěrů původního stanoviska EIA, je uvedená námitka nedůvodná.

Závěry o funkčnosti a vlivu hydraulické bariéry plynou rovněž přímo z některých znaleckých posudků předložených v rámci správního řízení. K hodnocení rozporů znaleckých posudků odkazuje ČBÚ na **část E oddíl IV. bod Ad. 1. odůvodnění** tohoto rozhodnutí.

1.4 Nesplnitelné podmínky (č. 7, 18, 54, 10, 44, 9 a 15)

Obecně se kotázce obtížné splnitelnosti, popř. nesplnitelnosti, podmínek stanovených v závazném stanovisku EIA zabýval ve svém rozsudku krajský soud, kde uvedl, že *„stanovisko EIA nelze považovat za nezákonné ani z důvodu, že jeho podmínky jsou obtížně splnitelné (potažmo fakticky nesplnitelné, jak tvrdí žalobci). Cílem tohoto stanoviska totiž není posouzení realizovatelnosti záměru, nýbrž stanovení požadavků na ochranu životního prostředí, za nichž lze záměr realizovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2017, č. j. 7 As 51/2016-221). V případě, že je záměr realizovatelný jen za přísných podmínek z hlediska ochrany životního prostředí, je úkolem Ministerstva životního prostředí tyto podmínky stanovit bez ohledu na náročnost jejich splnění. Pokud není žadatel tyto podmínky schopen splnit, nemůže záměr realizovat.“* (cit. bod 93. rozsudku).

PZS1 k této námitce souhrnně uvádí: *„Vznesené připomínky jsou totožné s připomínkami, které byly uplatněny odvolateli v rámci podnětu, ze dne 18. 8. 2017, k přezkumu původního stanoviska EIA a předmětného stanoviska EIA. Tento podnět byl odložen jako nedůvodný přípisem MŽP ze dne 27. 4. 2018, č.j. MZP/2018/430/216.“*. K jednotlivým podmínkám pak uvádí následující:

- k podmínce č. 7, 18 a 54 – Připomínky k těmto podmínkám vychází z obav odvolatele, že dlouhodobý provoz bariéry může způsobit ztrátu vodního zdroje o zhruba 50 %

z celkového přítoku vody. K tomu PZS1 uvádí: „... čerpaná voda se bude po přečištění vracet zpět do jezera, a není proto důvod se domnívat, že bude v kolektoru chybět.“

- k podmínce č. 10 – Odvolatel poukazuje na rozpor podmínky s ustanovením § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona, který zakazuje v aktivní zóně záplavového území skladování odplavitelného materiálu. K tomu PZS1 uvádí: „... podmínka pouze připouští možnost krátkodobého deponování materiálu při splnění podmínek povodňového plánu, budou-li takové podmínky stanoveny a plán bude schválen příslušným vodoprávním úřadem. Podmínka reaguje na skutečnost možnosti průběžné sanace a rekultivace (s použitím skryvky) vytěžené části ložiska.“
- k podmínce č. 44 – Námitka směřuje k opomenutí rizika povodně, při které může dojít ke kontaminaci vody z jezera neznámými látkami. K tomu PZS1 uvádí: „K vyloučení vlivu jezera po těžbě na kvalitu podzemních vod je stanovena podmínka realizace a spuštění hydraulické bariéry. Nehledě na to, že se podmínka č. 44 týká provedení sanace a rekultivace území po těžbě, kdy je cílem podmínky zamezit splachům organických látek z okolních zemědělských ploch do jezera.“
- k podmínkám č. 9 a č. 15 - Odvolatel poukazuje na rozpor podmínek s ustanovením § 67 odst. 2 písm. a) vodního zákona, který zakazuje v aktivní zóně záplavového území provádět terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod. K tomu PZS1 uvádí: „S tímto názorem odvolatele se nelze ztotožnit, neboť v rámci dokumentace vlivů na životní prostředí bylo zpracováno zhodnocení proudění povodňových vod (Pöyry Environment a.s., 2008), kde bylo prokázáno, že samotná těžba ani plocha pro zázemí nezpůsobí zhoršení proudění při povodňových stavech. Odvolatel své tvrzení nijak konkrétně nekomentuje ani nenabízí žádné odůvodnění.“

Námitkami týkajícími se problematiky stanovení dobývacího prostoru v aktivní zóně záplavového území se ve svém rozsudku rovněž zabýval krajský soud, který konstatoval, že na posuzovaný případ přímo dopadá pouze § 67 odst. 2 písm. a) vodního zákona. Pro účely tohoto ustanovení je potřeba splnění podmínky, aby nebyl zhoršen odtok povrchových vod. ČBÚ bylo krajským soudem vytčeno, že jeho závěr, stejně jako závěr některých dotčených orgánů, že k takovému zhoršení nedojde, neměl oporu ve správním spise. Podkladem pro tento závěr je zejména zhodnocení proudění povodňových vod z roku 2008 zpracované společností Pöyry Environment, a.s., které v rozporu s ustanovením § 9b odst. 5 zákona o posuzování vlivů nebylo, stejně jako zbytek dokumentace vlivů záměru na životní prostředí, učiněno součástí správního spisu.

K odstranění této vady byla organizací dne 14. 7. 2021 na ČBÚ doručena dokumentace EIA a její přílohy, posudek EIA a jeho přílohy, zápis MŽP z veřejného projednání ze dne 7. 5. 2014, čj. 33091/ENV/14, stanovisko EIA ze dne 9. 3. 2015, závazné stanovisko EIA k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, závazné stanovisko k ověření změn záměru ze dne 10. 5. 2018 a dokumenty Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu, Vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchovou vodu a Závěrečná zpráva; AQUATEST a.s. – 4/2010, vč. příloh. Všechny výše citované podklady byly předány, z důvodu jejich značné objemnosti, v elektronické podobě (uložené na nosičích dat – 2x CD a 1x USB flashdisk). Vše zaevidované pod čj. SBS 29423/2021.

Výše uvedené námitky týkající se stanovených podmínek jsou s odkazem na PZS1 nedůvodné.

1.5 Nepříjemný postup rekultivace s použitím skryvky z důvodu možnosti kontaminace podzemní vody nevhodnými látkami ze zemědělské činnosti.

K tomu PZS1 uvádí: „Skrývkový materiál, který bude použit pro rekultivaci, je v kontaktu s podzemní vodou vlivem režimní oscilace hladiny podzemní vody a vsakováním dešťové vody přes svrchní půdní horizont již za stávající situace.“. Námítka je nedůvodná.

1.6 Nedostatečné posouzení rizika povodní.

K tomu PZS1 uvádí: „... rizika související s povodňovými stavy byla v dokumentaci EIA podrobně vyhodnocena.“. Námítka je s odkazem na PSZ1 nedůvodná.

1.7 Nekonzistentnost vyjádření týkajících se hodnocení rizik.

K tomu PZS1 uvádí: „Použité formulace v dokumentech z procesu EIA a v dokumentech zpracovaných po procesu EIA podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb., včetně jiného odborného názoru na výši rizik, neznamenaají nezákonnost předmětného stanoviska.“. Námítka je nedůvodná.

2. OBÚ nevycházel ze skutkového stavu existujícího v době vydání Rozhodnutí tím, že měl být garantem zákonnosti řízení a zajistit tak zohlednění závěrů ČGS při vydání závazného stanoviska EIA.

Jak je uvedeno na str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí, OBÚ za účelem rozptýlení možných pochybností o spolehlivě zjištěném stavu věcí požádal MŽP o sdělení, zda při posuzování vzalo v úvahu nově navrhované listinné důkazy, mimo jiné i zprávy ČGS. Přípisem ze dne 13. 8. 2018 (č.j. MZP/2018/710/2213), zaevidováno dne 15. 8. 2018 pod č.j. SBS 25675/2018, MŽP mimo jiné sdělilo: „Posouzení ČGS neobsahuje žádná nová zjištění či skutečnosti v uvedené věci, které by mohly mít vliv na posouzení podnětů (všechny věcné argumenty, které posouzení ČGS shrnuje, jsou součástí podnětů a jejich příloh a byly při vyřizování obou podnětů posuzovány z hlediska zákonných důvodů pro zahájení přezkumného řízení).“. ČBÚ neshledal žádné důvody, v souladu se závěry uvedenými ve výše zmíněném tvrzení MŽP, které by vedly k jeho pochybnostem o správnosti postupu OBÚ, a tedy s ním souhlasí.

Dále ČBÚ odkazuje na relevantní sdělení popsané výše v **části C. oddíle I. bodu 1.** Námítka je nedůvodná.

3. Odvolatelé napadají nezákonnost stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 7. 7. 2015, č.j. KHSZL 12052/2015.

ČBÚ jako příslušný odvolací orgán požádal dne 15. 4. 2019 MZdr, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska.

MZdr k žádosti ČBÚ o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska vydalo dne 30. 7. 2019 závazné stanovisko č.j. MZDR 17576/2019-3/OVZ (dále jen „PZS2“), kterým mění souhlasné závazné stanovisko KHS ZK, ze dne 7. 7. 2015, č.j. KHSZL 12052/2015, k posouzení záměru „Stanovení DP“ k dobývání výhradního ložiska šterkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh tak, že ve třetím odstavci výrokové části se za slova „s požadavky předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví“ vkládají slova „před nepříznivými účinky hluku“. Ve zbytku napadené závazné stanovisko potvrzuje.

3.1 Odvolatelé poukazují na nezákonnou změnu místní příslušnosti a nezákonný procesní postup.

ČBÚ, po přezkumu zákonnosti místní příslušnosti krajské hygienické stanice, konstatuje, že DP se celou svou plochou nachází ve Zlínském kraji, a tudíž místní příslušnost náleží KHS ZK. O místní příslušnosti krajské hygienické stanice rozhodl nadřízený orgán, tedy MZdr, což je dle názoru ČBÚ zcela v souladu se zákonem. Uvedený závěr byl potvrzen rozsudkem krajského soudu (srov. zejména body 98. – 100. rozsudku).

MZdr se v PZS2 také pozastavuje nad skutečností, že pokud by nedošlo ke zrušení nesouhlasného závazného stanoviska KHS JK č.j. 55703/2016/Ho/HOK ze dne 3. 10. 2016 z důvodu, že bylo vydáno nepřislušným správním orgánem, bylo by nutno ho zrušit pro nezákonnost, spočívající v překročení věcné působnosti, neboť krajské hygienické stanici nenáleží ochrana podzemních a povrchových vod, a to ani na základě použití institutu hodnocení zdravotních rizik. S tímto tvrzením se ČBÚ ztotožňuje, neboť státní správu podle vodního zákona vykonávají vodoprávní úřady (kterými krajské hygienické stanice nejsou). Dle § 108 odst. 3 písm. g), h) a o) vodního zákona pak působnost ústředního vodoprávního úřadu ve věcech mimo jiné i chráněných oblastí přirozené akumulace vod dle § 28 vodního zákona, ochrany vodních zdrojů dle § 29 a 30 vodního zákona (ustanovení týkající se podzemních vod a ochranných pásem vodních zdrojů) a ochrany před povodněmi dle § 63 až 87 vodního zákona vykonává MŽP, dle jehož opakovaně prezentovaných závěrů k ohrožení podzemních vod v tomto případě dojít nemůže. Námitky jsou tudíž nedůvodné.

3.2 Nedostatečný obsah závazného stanoviska KHS ZK.

Tyto námitky pramení z překročení věcné působnosti krajských hygienických stanic, kdy závazné stanovisko KHS ZK v odůvodnění uvedlo některé skutečnosti související s ochranou podzemních vod (dle odvolatelů nedostatečně odůvodněny), které ale nespádají do její věcné působnosti. Z tohoto důvodu MZdr považovalo za nutné změnit výrokovou část napadeného závazného stanoviska tak, že ve věci byla KHS ZK věcně příslušná pouze k ochraně veřejného zájmu, spočívajícího v ochraně obyvatelstva před nepříznivými účinky hluku.

K otázce věcné působnosti KHS ZK a s ní spojenou otázku, z jakých hledisek je KHS ZK příslušná předmětný záměr posuzovat, konstatuje krajský soud v bodě 101. rozsudku, cit.: „Krajská hygienická stanice totiž není příslušná k posuzování možnosti kontaminace pitné vody, a je-li k této otázce k dispozici stanovisko příslušného vodoprávního úřadu, musí vycházet z jeho závěrů.“ (k předmětné otázce dále srov. body 101. – 103. rozsudku).

Námitka je proto nedůvodná.

4. Odvolatelé napadají nezákonnost stanoviska Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního řádu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016.

ČBÚ jako příslušný odvolací orgán požádal dne 15. 4. 2019 KUZK OÚP, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska.

KUZK OÚP k žádosti ČBÚ o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska vydal dne 10. 6. 2019 závazné stanovisko č.j. KUZL 33883/2019, kterým potvrzuje souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016, k posouzení záměru „Stanovení DP“ k dobývání výhradního ložiska šterkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh. Dle názoru ČBÚ odvolateli uvedené závazné stanovisko vydal orgán státní správy, který je k tomu příslušný na základě zákona a v rozsahu, který mu svěřuje zákon ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu.

Nicméně krajský soud se ve svém rozsudku ztotožnil s námitkou odvolatelů, že závazné stanovisko stavebního úřadu Uherský Ostroh, ani ve spojení se stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, nebere v úvahu některé skutečnosti a je v důsledku toho nepřezkoumatelné, nikoli však nezákonné. Konstatoval, že dotčené orgány se v nich nevěnovaly posouzení namítaného rozporu s konkrétními požadavky stanovenými v Politice územního rozvoje a Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje. Stanoviskům rovněž vytkl, že se nevěnovala v § 18 stavebního zákona implicitně obsaženému omezení, a sice nutnosti převahy zájmu na umístění záměru nad veřejným zájmem na ochraně nezastavěného území a přírodních a dalších hodnot uvedených v § 18 odst. 4 stavebního zákona.

Za účelem odstranění krajským soudem identifikovaných závad závazného stanoviska stavebního úřadu, ve spojení se závazným stanoviskem KUZK OÚP, zaslal ČBÚ dne 7. 7. 2021 „*Žádost o doplnění závazného stanoviska*“, čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/17, na Krajský úřad Zlínského kraje.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu k žádosti ČBÚ o doplnění závazného stanoviska vydal dne 3. 9. 2021 závazné stanovisko čj. KUZL 60553/2021 (dále jen „PZS3“), kterým mění souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016, k posouzení záměru „Stanovení DP“ k dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh tak, že závaznou část závazného stanoviska doplňuje o text:

„za splnění podmínky:

Hornickou činnost (otvírka, příprava a dobývání výhradního ložiska) dle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, nebude prováděna v území koridoru územní rezervy pro průplavní spojení D-O-L vymezeném v účinné územně plánovací dokumentaci.“

V tomto bodě odvolání tak ČBÚ musel v souladu s ust. § 149 odst. 1 správního řádu přistoupit ke změně napadeného rozhodnutí, spočívající v doplnění shora uvedené podmínky do výroku napadeného rozhodnutí.

Zdůvodnění zvoleného postupu a popisu obsahu uvedeného závazného stanoviska KUZK OÚP se ČBÚ podrobněji věnuje v **části D. bodu 3)** a **části E. oddíle I. bodu Ad 3. odůvodnění** tohoto rozhodnutí.

Nelze tak přisvědčit odvolateli, že závazné stanovisko stavebního úřadu je nezákonné.

4.1 Odvolatelé mají za to, že posuzovaný záměr nesplňuje požadavky dle § 18 odst. 5 stavebního zákona, a to v části týkající se naplnění podmínky souladu záměru s charakterem území. V této souvislosti stavebnímu úřadu Městského úřadu Uherský Ostroh vytykají nedostatečné vypořádání se s touto podmínkou.

Zde se ČBÚ odvolává na zjištění a odůvodnění uvedená v PZS3, které se námitkou, zda je uvedený záměr v souladu s charakterem daného nezastavěného území, podrobně zabývalo: „[...] V textové části odůvodnění územního plánu zpracované projektantem v kapitole C. 8 Ochrana krajinného rázu na str. 32 (v souladu s dokumentem Krajinný ráz Zlínského kraje) je uvedeno „... krajinný prostor Ostrožská charakterizován jako „krajina s vysokým podílem povrchových vod ...“. V dokumentu Krajinný ráz Zlínského kraje je v rámci obecné charakteristiky krajinného prostoru Ostrožsko uvedeno: „... dominantou krajiny jsou velká jezera vzniklá těžbou štěrku ...“. Lze konstatovat, že stanovení DP tento charakter území nenaruší, protože stanovení DP není rozhodnutí o činnosti samo o sobě. Ani v případě, že by v budoucnu byl realizován záměr, pro který je DP stanovován, tedy těžba štěrkopísků, by nedošlo k narušení charakteru daného území, takového rázu, který by

znemožnil realizaci záměru. Na str. 7 stanoviska EIA (zveřejněno na adrese: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP429) je vliv záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ na krajinný ráz ve fázi po sanaci a rekultivaci hodnocen takto: „... Jedná se o vliv na krajinný ráz, kdy místo současné agroceózy vznikne po vytěžení nový dominantní prvek v krajině – vodní plocha, což lze v souladu se zásadami hodnocení krajinného rázu posoudit pozitivně. Pokud bude v rámci rekultivačních a revitalizačních opatření postupováno v souladu s navrženými ekologickými principy, avšak při respektování požadavků na zachování kvality vody, může vzniklý ekosystém mokřadů a tůňek, vodních ploch a písčín vytvořit významný prvek zvyšující diverzitu území, retenční schopnost nivy či estetickou hodnotu lokality, a konečný dopad vlivů záměru na tyto složky životního prostředí je možno považovat jako pozitivní nebo minimálně neutrální [...]“. Záměr je tedy v souladu s charakterem nezastavěného území v daném místě a splňuje daný požadavek ustanovením § 18 odst. 5 stavebního zákona. Pro shora uvedené důvody je pochybnost o naplnění podmínky týkající se souladu s charakterem území nedůvodná.

Byť ČBÚ z části souhlasí s názorem odvolatelů, že stavební úřad Městského úřadu Uherský Ostroh ve svém původním závazném stanovisku nedostatečně zdůvodnil a popsal své úvahy při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů stran posouzení otázky umístění záměru v souladu s charakterem území, má v návaznosti na citovanou argumentaci PZS3 tento nedostatek za zcela zhojený. ČBÚ se tak plně ztotožňuje se závěry PZS3 a námítce odvolatelů nemůže přisvědčit.

4.2 Dále dle odvolatelů je záměr rovněž v rozporu s Politikou územního rozvoje České republiky (dále jen „PÚR“) a Zásadami rozvoje Zlínského kraje (dále jen „ZÚR“), § 18 odst. 1, § 18 odst. 5 a § 19 stavebního zákona, žádný z těchto aspektů nebyl v závazném stanovisku stavebního úřadu posouzen, závazné stanovisko je nesprávné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

ČBÚ opět odkazuje na PZS3, kterým se mění souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu. PZS3 k otázce souladu stanovení dobývacího prostoru se ZÚR a PÚR mj. konstatuje, že „Územní plán Uherský Ostroh je v souladu se Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje, v platném znění, a požadavky z PÚR ČR, které jsou promítnuty a zpřesněny v ZÚR ZK, a též požadavky ze samotné nadřazené územně plánovací dokumentace ZÚR ZK jsou v územním plánu obsažené a upřesněné. Přesto, v souladu s právním názorem krajského soudu [...], podle něhož nebylo stavebním úřadem ani krajským úřadem v závazných stanoviscích dostatečně reagováno na namítaný rozpor s konkrétními požadavky stanovenými v Politice územního rozvoje ČR a ZÚR ZK, krajský úřad tedy uvádí, že k předmětnému území záměru by se mohl z PÚR ČR vztahovat požadavek z kapitoly 7.4 Úkoly pro územní plánování čl. (198), kde je uložen zde vyjmenovaným krajům v územně plánovacích dokumentacích nebo v jejich aktualizacích úkol „Vymezi územní rezervu pro průplavní spojení Dunaj–Odra–Labe (D-O-L) a do doby rozhodnutí vlády o dalším postupu zajistí územní ochranu.“ V návaznosti na to ZÚR ZK stanovují na území Zlínského kraje jako územní rezervu pro průplavní spojení D-O-L území speciálních zájmů, vymezené koridorem Bezměrov – Kroměříž – Otrokovice – Uherské Hradiště – Uherský Ostroh, pro který dále stanovují dodržování zásad pro rozhodování o změnách v území (respektovat průplavní spojení Dunaj – Odra – Labe do rozhodnutí vlády o dalším postupu) a úkoly pro územní plánování (na úrovni územně plánovacích dokumentací dotčených obcí zajistit územní ochranu). Grafická část Zásad územního rozvoje Zlínského kraje je vydána v měřítku 1 : 100.000, přičemž koridor průplavního spojení Dunaj – Odra – Labe je graficky vymezen ve výkrese A.2 Plochy a koridory nadmístního významu. Dále je znázorněn ve výkrese B. Koordinační výkres, kde je zobrazeno i území CHLÚ, v rámci něhož se posuzovaný záměr stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh nachází. Z tohoto výkresu kolize záměru s koridorem průplavního spojení Dunaj – Odra – Labe nevyplývá. [...] Pojem územní rezerva je definován v ust. § 23b stavebního zákona jako plocha nebo koridor, které

jsou vymezené v územně plánovací dokumentaci pro využití, jehož potřebu a plošné nároky je třeba následně prověřit. Změnit územní rezervu na plochu nebo koridor umožňující stanovené využití lze jen na základě aktualizace nebo změny územně plánovací dokumentace. V územní rezervě jsou zakázány změny v území ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona (změna využití nebo prostorového uspořádání, včetně umístování staveb a jejich změn), které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit. V ZÚR ZK je dále [...] znázorněn prvek územního systému ekologické stability (dále též jen ÚSES) nepatrně zasahující do území CHLÚ. [...] Ten je však v rámci upřesnění v územním plánu vymezen mimo území CHLÚ, konkrétně v blízkosti předmětného území je upřesněn do stávající plochy WT a ploch návrhových K 176, P 161, K 199, K 95 a P 188, čímž je kolize záměru s uvedeným prvkem ÚSES vyloučena. Především je však třeba uvést, že posuzovaný záměr naplňuje ZÚR ZK, zejména odst. (64) kapitoly 4.6 Plochy pro těžbu nerostných surovin [...]. **Na základě uvedeného lze konstatovat, že posuzovaný záměr je v souladu s Politikou územního rozvoje ČR i Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje.**“

Pokud jde o posouzení souladu předmětného záměru s cíli a úkoly územního plánování, resp. s § 18 a § 19 stavebního zákona, je v PZS3 konstatováno, cit.: „Z podrobně zdůvodněných závazných stanovisek k tomu příslušných dotčených orgánů z oblasti ochrany životního prostředí, uvedených výše (EIA a vodoprávní), vyplývá, že předmětný záměr nenarušuje podmínky pro příznivé životní prostředí. Z uvedeného rovněž výše k veřejnému zájmu je pak zřejmé, že realizace tohoto záměru (ve veřejném zájmu) je potřebná pro hospodářský rozvoj, uspokojující potřeby současné generace, a to aniž by došlo k ohrožení podmínek života generací budoucích. Lze tak mít za splněný i cíl k zajištění předpokladů pro udržitelný rozvoj území (k tomu je nedostatková stavební surovina potřebná) ve smyslu ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, jakož i ochraně a rozvoji přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území a k ochraně krajiny (které tato konkrétní těžba neohrozí) ve smyslu ust. § 18 odst. 4 stavebního zákona. Naplněn je i cíl územního plánování dle ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona, a to především na základě v tomto závazném stanovisku popsaném převažujícím veřejným zájmu na realizaci předmětného záměru (při současném zajištění ochrany územní rezervy pro případnou budoucí realizaci průplavního spojení Dunaj–Odra–Labe, kterou zajišťuje stanovená podmínka v závazné části tohoto závazného stanoviska). [...]. Předmětný záměr je tedy v souladu s cíli územního plánování dle ust. § 18 stavebního zákona.

Ze stejných důvodů (blíže rozvedených v dalších částech tohoto stanoviska) je předmětný záměr v souladu i s úkoly územního plánování dle ust. § 19 stavebního zákona, když opět zejména z uvedeného k otázce veřejného zájmu na realizaci záměru vyplývá naplnění kupříkladu úkolu prověřovat a posuzovat potřebu změn v území (která je dána), veřejný zájem na jejich provedení (který je rovněž dán, jak se podrobně uvádí v jiné části odůvodnění tohoto závazného stanoviska) a jejich přínosy (spočívající v daném případě zejména v ekonomickém a sociálním významu těžby a zpracování potřebné stavební suroviny), přičemž z výše uvedených závazných stanovisek k tomu příslušných dotčených orgánů v oblasti ochrany životního prostředí vyplývá pozitivní prověření a posouzení možných rizik tohoto záměru. [...]. Opět z obsahu závazných stanovisek (EIA a vodoprávních) vyplývá naplnění úkolu vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, neboť těžbou k ovlivnění odtokových poměrů nedojde, naopak existenci těžebního jezera vzhledem k jeho určité akumulaci kapacity lze považovat za prvek s určitou schopností zmírnění či usměrnění povodňových průtoků (citace z prvního odstavce na str. 7 potvrzujícího vodoprávního závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 05.08.2019). Ze stejných důvodů (podrobněji uvedených i na dalších místech odůvodnění tohoto závazného stanoviska) je předmětný záměr v souladu (resp. s nimi není v rozporu) i s ostatními úkoly územního plánování, krajský úřad je již nicméně jeden

po druhém nevyjmenovává, neboť již nejsou ve vztahu k záměru relevantní. Lze tedy konstatovat, že posuzovaný záměr je v souladu s cíli a úkoly územního plánování.“

Vzhledem k tomu, že v území, kde je v územním plánu vyznačené chráněné ložiskové území a ložisko nerostných surovin, není přímo samostatně vymezena plocha pro těžbu, bylo také nutné zabývat se souladem záměru s územním plánem na základě ustanovení § 18 odst. 5 stavebního zákona.

Zde se ČBÚ ztotožňuje s interpretací uvedenou v PZS3 a s použitím právní úpravy platné od 1. 1. 2013, od kdy je umožněno umisťovat v nezastavěném území zde konkrétně vyjmenované druhy staveb, zařízení a jiných opatření, pokud je územně plánovací dokumentace z důvodu veřejného zájmu výslovně nevyklučuje. Obecně řečeno jakákoliv územně plánovací dokumentace musí přihlížet k existenci chráněného ložiskového území (v tomto případě chráněné ložiskové území Moravský Písek), které z podstaty věci předpokládá budoucí využití ložiska, a tedy i stanovení dobývacího prostoru.

Námítky jsou nedůvodné.

4.3 Odvolatelé jsou přesvědčeni, že nedošlo ke splnění zákonných podmínek pro vydání rozhodnutí, konkrétně byl porušen § 28 odst. 7 horního zákona, když chybí závazné stanovisko orgánu územního plánování.

V přechodných ustanoveních k zákonu č. 225/2017 Sb. v bodě 10 je uvedeno, že „*Správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů*“, a v bodě 11, že „*Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů*“. V důvodové zprávě k tomuto zákonu je pak k bodům 10 a 11 uvedeno, že „*Z důvodů právní jistoty stavebníků a předvídatelnosti postupu, který si zvolili, a z důvodů jednotnosti výkonu veřejné správy je zachován princip dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy*“. Z uvedeného dospěl ČBÚ k závěru, že úmyslem zákonodárce nebylo prostřednictvím přechodných ustanovení omezit se toliko na řízení stavebního úřadu, ale na všechna řízení a postupy dle stavebního zákona. Jiný výklad by nesvědčil o zakotvení principu dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy. ČBÚ tedy zastává názor, který je plně ve shodě s důvodovou zprávou k novele stavebního zákona účinné od 1. 1. 2018, že všechna zahájená řízení i postupy, které nejsou správním řízením, se dokončí podle dosavadní právní úpravy. Jiný výklad by znamenal právní nejistotu, nejednotnost výkonu veřejné správy a nepředvídatelnost jejich postupů. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení OBÚ bylo zahájené před 1. 1. 2018, pro vydání závazného stanoviska se úprava § 84 odst. 2 odvolávající se na § 96b stavebního zákona nepoužije a k jeho vydání je příslušný stavební úřad.

S tímto závěrem se ztotožnilo i Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“), které ve svém rozhodnutí ze dne 5. 12. 2018, č.j. MMR-50433/2018-81-1, zamítlo jako nepřijatelné odvolání proti rozhodnutí KUZK OÚP ze dne 24. 10. 2018, č.j. KUZL 74612/2018, jež ve zkráceném přezkumném řízení zrušil ZS MěÚ UH z důvodu, že tento správní úřad nebyl příslušný k jeho vydání, jelikož ZS MěÚ UH bylo vydáno v rozporu s přechodnými ustanoveními zákona č. 225/2017 Sb.

MMR v rozhodnutí potvrdilo správnost použití právní úpravy stavebního zákona a správního řádu platné do 31. 12. 2017 a nikoli právní úpravy platné od 1. 1. 2018.

Uvedený závěr potvrdil rovněž krajský soud v bodech 108. – 111. rozsudku.

Námítka je nedůvodná.

5. *Odvolatelé napadají nezákonné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. 5. 2017, č.j. KUZL 34373/2017.*

ČBÚ jako příslušný odvolací orgán požádal dne 15. 4. 2019 MŽP, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu, o potvrzení nebo změnu tohoto závazného stanoviska.

MŽP k žádosti ČBÚ o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska vodoprávního úřadu, ze dne 5. 4. 2017 č.j. MUUH-SŽP/9014/2017/SchE, ve znění závazného stanoviska KUZK OŽP ze dne 23. 5. 2017 č.j. KUZL 34373/2017, vydalo dne 5. 8. 2019 závazné stanovisko, č.j. MZP/2019/570/811 (dále jen „PZS4“), kterým potvrzuje podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu, předmětné závazné stanovisko vodoprávního úřadu ve znění závazného stanoviska KUZK OŽP ze dne 23. 5. 2017, č.j. KUZL 34373/2017, k posouzení záměru „Stanovení DP“ k dobývání výhradního ložiska šterkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh.

Dle názoru ČBÚ odvolateli uvedené závazné stanovisko vydal orgán státní správy, který je k tomu příslušný na základě zákona a v rozsahu, který mu svěřuje zákon ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 správního řádu. Nelze tak tudíž přisvědčit odvolateli, že je nezákonné.

5.1 Odvolatelé namítají umístění záměru do aktivní zóny záplavového území.

PZS4 poukazuje na skutečnost, kdy s ohledem na situování ložisek šterkopísků, jejichž ložiska jsou v drtivé většině lokalizována právě v údolních nivách velkých vodních toků, nelze jinak, nežli v každém individuálním případě zamýšlené těžby provést odborné modelování průběhu povodně a posouzení vlivu těžby a činností spojených s těžbou na odtokové poměry v dané lokalitě, včetně posouzení míry rizik tak, aby byla zajištěna dostatečná a efektivní ochrana před povodněmi a současně bylo možno v souladu s horním zákonem a podmínkami těžby hospodárně vydobýt výhradní ložisko. ČBÚ dále odkazuje na str. 25 napadeného rozhodnutí, kde je námitka možného rozporu s § 67 odst. 2 vodního zákona řešena. Je zde zdůrazněno zjištění, uvedené ve stanovisku EIA, že: „*při zhodnocení proudění povrchových vod nebylo identifikováno zhoršení odtoku povrchových vod v důsledku realizace navrhovaného záměru, naopak po vybudování pískovny mírně poklesne úroveň hladiny povodňového průtoku vlivem retenčního prostoru těžební jámy*“. Z tohoto vyplývá, že se na daný záměr nevztahuje zákaz těžby v aktivní zóně záplavového území. Dalším odvolacím argumentem je údajný rozpor záměru těžby s § 67 odst. 1 vodního zákona, dle kterého se v aktivní zóně záplavových území až na výjimky nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby a dále názor, že i když rozhodnutí o stanovení DP samo o sobě ovlivnění životního prostředí negeneruje, je nutno již v této fázi přípravy využití ložiska hodnotit, alespoň rámcově vlivy, které lze naplněním možnosti využití území očekávat. Požadované rámcové hodnocení realizovatelnosti záměru v této fázi povolování je obsaženo v závazných stanoviscích dotčených orgánů státní správy, které vychází z rámcových parametrů budoucího záměru obsažených v žádosti. Jedná se zejména o stanovisko EIA a stanovisko vodoprávního úřadu. V této fázi schvalování záměru nebyly dotčenými orgány ani ČBÚ identifikovány žádné skutečnosti, které by stanovení DP bránily. Nutno dodat, že tyto závěry vychází ze současných rámcových znalostí záměru, které jsou dostatečné pro stanovení DP, a budou muset být znovu hodnoceny v řízení o povolení hornické činnosti, ve kterém již budou předloženy konkrétní podrobné parametry záměru těžby, a bude možné se jimi zabývat v podrobnostech.

ČBÚ souhlasí s názorem odvolatele v tom, že vydané stanovisko EIA skutečně pojednává mimo jiné rovněž o technologickém a administrativně-sociálním zázemí a o podmínkách jeho zajištění z hlediska ochrany před povodněmi i ochrany podzemních a povrchových vod před kontaminací. Jak ale správně MŽP v PZS4 uvádí, k žádnému rozporu návrhu na stanovení DP, kde se nepočítá se žádnou stavbou, se závazným verifikačním stanoviskem EIA

a stanoviskem EIA nemůže dojít, jelikož KUZK OŽP v odůvodnění svého závazného stanoviska pouze uvádí, že stanovisko EIA umístění staveb v DP nenařizuje, což vyplývá ze samotné právní podstaty závazného stanoviska, které samo o sobě nezakládá žádná práva, tedy ani právo na umístění objektů zázemí těžebny. Proces posuzování vlivů na životní prostředí komplexně hodnotí vlivy záměru jako celku, proto rovněž obsahuje i podmínky, týkající se provedení technologického a administrativně-sociálního zázemí, nicméně tímto stanoviskem nedochází ani k umístění, ani k povolení těchto objektů.

Jak je uvedeno v PZS1: „*Proces EIA byl od svého zahájení v říjnu 2013 až do vydání stanoviska EIA v březnu 2015 veden v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. Stanovisko EIA i závazné verifikační stanovisko EIA rovněž obsahuje všechny náležitosti podle správního řádu, včetně odůvodnění výroku podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb.*“. Odvolateli tedy nelze přisvědčit v jeho názoru, že stanovisko EIA je nezákonné a není možné přihlédnout k podmínkám v něm obsaženým. Jak je shora uvedeno, stanovisko EIA bylo, jak verifikováno, tak i přezkoumáno rozkladovou komisí ministra životního prostředí a zůstává nadále v platnosti, včetně jeho podmínek, za kterých je záměr možno realizovat bez zvýšení míry ovlivnění složek životního prostředí a veřejného zdraví, a které byly rovněž OBÚ před vydáním rozhodnutí ve věci převzaty jako závazné.

Jak již ČBÚ uvedl v **části C. oddíle I. bodě 1.4** odůvodnění tohoto rozhodnutí, námitkami týkajícími se problematiky stanovení dobývacího prostoru v aktivní zóně záplavového území se ve svém rozsudku zabýval rovněž krajský soud, který konstatoval, že na posuzovaný případ přímo dopadá pouze § 67 odst. 2 písm. a) vodního zákona. Pro účely tohoto ustanovení je potřeba splnění podmínky, aby nebyl zhoršen odtok povrchových vod. ČBÚ bylo krajským soudem vytčeno, že jeho závěr, stejně jako závěr některých dotčených orgánů, že k takovému zhoršení nedojde, neměl oporu ve správním spise. Podkladem pro tento závěr je zejména zhodnocení proudění povodňových vod z roku 2008 zpracované společností Pöyry Environment, a.s., které v rozporu s ustanovením § 9b odst. 5 zákona o posuzování vlivů nebylo, stejně jako zbytek dokumentace vlivů záměru na životní prostředí, učiněno součástí správního spisu.

K odstranění této vady byla organizací dne 14. 7. 2021 na ČBÚ doručena dokumentace EIA a její přílohy, posudek EIA a jeho přílohy, zápis MŽP z veřejného projednání ze dne 7. 5. 2014, čj. 33091/ENV/14, stanovisko EIA ze dne 9. 3. 2015, závazné stanovisko EIA k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, závazné stanovisko k ověření změn záměru ze dne 10. 5. 2018 a dokumenty Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu, Vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchovou vodou a Závěrečná zpráva; AQUATEST a.s. – 4/2010, vč. příloh. Všechny výše citované podklady byly předány, z důvodu jejich značné objemnosti, v elektronické podobě (uložené na nosičích dat – 2x CD a 1x USB flashdisk). Vše zaevidované pod čj. SBS 29423/2021.

Námítky jsou s ohledem na výše popsaná fakta nedůvodné.

5.2 Umístění záměru do chráněné oblasti přirozené akumulace vod (dále jen „CHOPAV“) a s tím uvedená námitka nesplnění podmínek pro výjimku ze zákazu těžby, potažmo získání souhlasu vlády.

ČBÚ odkazuje na str. 22 a 23 napadeného rozhodnutí, kde je tato námitka vyřešena. Odvolateli zmiňovaný rozpor s vodním zákonem, a to konkrétně s § 28 odst. 2 písm. e), který v rozsahu stanoveném nařízením vlády zakazuje v CHOPAV těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod, a § 28 odst. 3 umožňujícímu udělit výjimku z výše uvedeného zákazu po předchozím souhlasu vlády, je vyloučen ustanovením nařízení vlády č. 85/1981 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod, v § 2 odst. 1 písm. e), kdy se zákaz dle § 28

odst. 2 písm. e) vodního zákona nevztahuje na těžbu štěrků, písků a šterkopísků, budou-li časový postup a technologie těžby přizpůsobeny možností následného vodohospodářského využití prostoru ložiska; proto nenastala potřeba o souhlas vlády žádat. Závěr potvrdil i krajský soud v bodech 61. – 67. rozsudku, přičemž v bodě 63. přímo uvedl, že „pokud jde o navržený způsob využití budoucího jezera po ukončení těžby pro závlahy, pak soud musí konstatovat, že se jedná o vodohospodářské využití, čímž je nutno považovat podmínku § 2 odst. 1 písm. e) bodu 1. nařízení vlády č. 85/1981 Sb. za splněnou.“.

Námítka je nedůvodná.

5.3 Další negativa těžby, kterými se Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství nezabýval.

Co se týče namítaného zhoršení odtokových poměrů v dané oblasti v případě povodňových průtoků vlivem navýšení terénu, pak lze podotknout, že se jedná o standardní stavebnětechnická opatření, využívaná v případě staveb v záplavových územích, kdy dochází k navýšení terénu tak, aby jeho výška odpovídala hladině povodňových vod pro průtok Q100. Je zřejmé, že navýšení terénu může do jisté míry ovlivnit průběh povodně a odtokové poměry dané lokality. Nicméně tyto změny ve výškové konfiguraci terénu, případně vlivy staveb, jsou předmětem modelování průběhu povodně metodou výpočtu průběhu hladin nerovnoměrným neustáleným prouděním. MŽP je toho názoru, že uvedený záměr byl odborně posouzen včetně objektů zázemí i terénních úprav a navýšení terénu ve shora uváděné studii, zpracované společností Pöyry Environment a.s. pod názvem „Pískovna Uherský Ostroh – zhodnocení proudění povodňových vod“, případně je možno rovněž odkázat na kladné stanovisko správce povodí, který modelování ovlivnění průběhu povodně rovněž využívá pro závěry a doporučení, které jsou pak obsahem jeho stanovisek. Odvolatel své tvrzení o jednoznačném zhoršení odtokových poměrů změnou výšky terénu kolem těžebny nepodložil žádným relevantním důkazem. Co se týče skrývky a dalších odplavitelných materiálů, navrženým řešením je jejich včasný a pravidelný odvoz s tím, že těžební organizace je povinna zpracovat povodňový plán, jehož obsahem musí být rovněž zásady a postupy řešení takovýchto otázek. Četnost dopravy a její vliv z hlediska hluku, ochrany ovzduší i vhodných tras byla předmětem procesu EIA, neboť skutečnost, že ložisko je situováno v záplavovém území, je obecně známa již od počátku. Je nutno opět podotknout, že předmětné řízení je vedené ke stanovení DP. Jak OBÚ správně uvádí, stanovením DP nekončí posuzování veřejného zájmu na ochraně vod, ale bude v tom pokračováno v předpokládaném navazujícím řízení o povolení hornické činnosti.

Odvolatel dále spekuluje o možném použití chemických látek typu flokulantů pro praní šterkopísku. Takový způsob úpravy těženého nerostu však není součástí žádosti o stanovení DP. Způsob úpravy vydobytého nerostu bude muset být znovu hodnocen v řízení o povolení hornické činnosti, ve kterém již budou muset být předloženy konkrétní podrobné parametry záměru těžby, a bude možné se jimi zabývat v podrobnostech.

Jak již bylo výše uvedeno, ČBÚ na základě závazného právního názoru krajského soudu doplnil spisovou dokumentaci o podkladovou dokumentaci k závaznému stanovisku EIA. Odkazovaná studie zpracovaná společností Pöyry Environment, a.s., je tak součástí správního spisu.

Námítky jsou tudíž nedůvodné.

5.4 Nedostatečné odůvodnění závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství.

K nedostatečnosti odůvodnění závazného stanoviska, které je KUZK OŽP odvolatelem vytýkáno, a to zejména z důvodu, že se v některých otázkách odkazoval na podklady, z nichž

při přezkumu vycházel, MŽP v PZS4 uvádí: „...že se jedná o odborné studie, zpracované osobami s příslušnou autorizací, které se podílely na hodnocení jednotlivých vlivů záměru a jsou relevantními podklady, o jejichž závěry mimo jiné KUZK OŽP opírá výsledek přezkumného řízení. Tento procesní postup nelze považovat za nestandardní, vadný či nezákonný, neboť obsah všech citovaných odborných podkladů je odvolatelům dostatečně znám z řízení, která předcházela vydání závazného stanoviska, přinejmenším z procesu posuzování vlivů na životní prostředí. KUZK OŽP se řídil právními předpisy, správní úvahou a při hodnocení odborných otázek vycházel z jemu dostupných podkladů, což je v souladu s běžnou praxí správních orgánů, kdy mnohé odborné materiály představují významnou, či zcela zásadní a pro správní činnost nenahraditelnou část podkladů“. Z postupu KUZK OŽP je tak patrné, že se podrobně seznámil s obsahem správního spisu a veškerými dalšími odbornými podklady pro vydání závazného stanoviska a v průběhu řízení objektivně hodnotil jednotlivá fakta a závěry, jako součást své správní úvahy při vydávání předmětného stanoviska. V odůvodnění pak uvedl zejména ty skutečnosti, které jsou klíčové z hlediska zájmu na ochraně vod. KUZK OŽP tak reagoval zejména na vznesené námítky odvolatele, týkající se především umístění objektů technologického a administrativně-sociálního zázemí, včetně odstavné plochy v záplavovém území a dále pak na namítaný rozpor s Plánem pro zvládání povodňových rizik povodí Dunaje. V závěru pak podpůrně odkázal na odborně zpracované podklady, které se konkrétně zabývají těmito aspekty. Odvolateli nelze přisvědčit, že by odůvodnění napadeného správního aktu bylo nedostačující a v přímém rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, a že souhlasné závazné stanovisko je vadné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

Námítka je nedůvodná.

6. Nedostatečné vypořádání se s námitkami ze strany OBÚ.

ČBÚ shledal způsob a rozsah, jakým se OBÚ v napadeném rozhodnutí věnoval vzneseným námitkám, za dostačující a srozumitelný. Námítka je nedůvodná

ČBÚ rovněž považuje argumentaci odvolatele ve smyslu, že zamýšlená těžba je v příkrém rozporu se zájmy ochrany vod, protože v jejím důsledku dojde ke zvýšení zranitelnosti využívaného vodního zdroje (hlavně z důvodu odkrytí hladiny podzemní vody na velké ploše) a nelze tudíž vyloučit zhoršení jakosti jímané vody, za nedůvěryhodné, jelikož takové závěry nevyplývají ze současných informací o záměru. To bude možné posoudit až v řízení o povolení hornické činnosti, ve kterém budou muset být předloženy konkrétní parametry těžby a řešeny konkrétní opatření a střety zájmů. Ve fázi stanovení dobývacího prostoru jsou známy pouze rámcové parametry budoucí možné těžby. Na základě vyhodnocení těchto rámcových parametrů dospěly dotčené orgány i OBÚ k závěru, že nejsou známy skutečnosti, které by bránily stanovení DP.

7. Procesní vady řízení. Odvolatelé namítají, že jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí, odeslané 4. 1. 2019, nebylo zmíněno v napadeném rozhodnutí.

Odvolatelé v tomto dokumentu vyslovili svůj nesouhlas, aby bylo vyjádření MŽP ze dne 27. 4. 2018, č.j. MZP/2018/430/216, zařazeno mezi podklady pro rozhodnutí ve věci.

Jelikož se jedná o vyjádření dotčeného orgánu, OBÚ ho správně zařadil jako součást podkladů pro napadené rozhodnutí.

Odvolatelé dále předložili dokument s názvem „Modelová hodnocení jímacího území – vodní zdroj Bzenec – komplex“, zpracovaný společností PROGEO, s.r.o., z let 2015, 2016 a 2017. Poukazují zde zejména na závěr z nejnovějšího hodnocení.

Je nutno podotknout, že výše zmíněný dokument od společnosti PROGEO, s.r.o., byl odvolateli již dříve, a to na základě podání ze dne 30. 7. 2018, na OBÚ doručen, zaevidován pod č.j. SBS 23873/2018 a zařazen do spisu.

Výše uvedené námítky jsou proto nedůvodné.

7.1 Nesplnění požadavku dle § 27 odst. 3 horního zákona spočívající v absenci termínu započetí dobývání výhradního ložiska v napadeném rozhodnutí.

ČBÚ přisvědčuje námitkám, pokud jde o *opomenutí zmínit vyjádření odvolatelů k podkladům pro rozhodnutí a neuvedení termínu započetí dobývání výhradního ložiska v napadeném rozhodnutí*, kdy žadatel ve své žádosti nezměnil tento údaj stanovený na rok 2016. Zároveň však ČBÚ uvádí, že se k vadám, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, nepřihlíží. Není tedy důvodné, aby se pro tyto procesní vady napadené rozhodnutí zrušilo. Termín započetí dobývání ve vazbě na stanovení DP ostatně nepřímou upravuje horní zákon v ustanovení § 24 odst. 11: „*Pokud organizace, které vzniklo oprávnění k dobývání výhradního ložiska podle odstavce 1, nepožádá do tří let od doby vzniku tohoto oprávnění obvodní báňský úřad o povolení hornické činnosti, může obvodní báňský úřad rozhodnout, že se organizaci oprávnění odnímá.*“

8. OBÚ nezohlednil právní úpravu povinností vyžadovaných po provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu platných ke dni vydání Rozhodnutí.

Toto řízení se vede za účelem stanovení DP, které zcela nepochybně nepředstavuje žádné nebezpečí pro kvalitu ani množství vody v dané oblasti. Rovněž závěry uvedené ve stanovisku EIA i verifikačním stanovisku EIA vylučují jakákoliv nepřijatelná rizika pro zdroj pitné vody jímacího území Bzenec-komplex případnou budoucí těžbou (srov. relevantní důvody popsané v **části C. oddíle I. bodech 1.1 – 1.7** tohoto rozhodnutí). Skutečnosti zmiňované v námitce budou předmětem řešení při řízení o povolení hornické činnosti, kdy budou konkrétně známy parametry zamýšlené činnosti.

Námítka je tudíž nedůvodná.

II.

Odvolatel město Uherský Ostroh, Zámecká 24, PSČ 687 24, IČ: 00291480, právně zastoupeno na základě plné moci Mgr. Ing. Jánem Bahýřem, advokátem, se sídlem Kotlářská 912/29, 602 00 Brno, IČ: 01339303, namítá:

Odvolává se proti všem výrokům rozhodnutí.

1. Odvolatel napadá nezákonnost stanoviska Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního řádu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno výše v **části C. oddíle I. bodě 4** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

1.1 Město Uherský Ostroh poukazuje na to, že stanovení dobývacího prostoru je v rozporu s územním plánem, resp. zákonem č. 183/2006 Sb., že závazné stanovisko stavebního úřadu je obsahově nezákonné, postrádá řádné odůvodnění souladu umístění záměru dobývacího prostoru s cíli a úkoly územního plánování, územně plánovacími dokumentacemi města a kraje a je rovněž v rozporu s politikou územního rozvoje a s ustanovením § 18 odst. 5 stavebního zákona.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodech 4.1 a 4.2.**

2. Dále poukazuje na skutečnost umístění záměru do aktivní zóny záplavového území vodního toku Moravy.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v části C. oddíle I. bodě 5.1.

3. Jako nevypořádanou námitku vidí v zasažení města zvýšenou prašností, intenzitou těžké nákladní dopravy a souvisejícího hluku, kdy KHS ZK k vydání závazného stanoviska nedostatečně tyto vlivy zohlednila.

MZdr v PZS2 konstatuje, že závazné stanovisko KHS ZK bylo zpracováno z hlediska ochrany veřejného zdraví před nepříznivými účinky hluku. Záměr stanovení DP byl KHS ZK posouzen na základě Hlukové studie: Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu – aktualizace pro varianty dopravních směrů odvozu zpracována Ing. Pavlou Kucielovou, Ph.D., a RNDr Vladimírem Sukem, Ostrava, v dubnu 2015. Ze závěrů posudku vyplývá, že hluk působený těžbou štěrkopísku, včetně obslužné dopravy, nebude pro obyvatele v okolí představovat významné zdravotní riziko.

Pokud jde o odvolatelem zmiňované imise škodlivin z ovzduší, je nutno poukázat na skutečnost, že na základě podmínky č. 29 stanoviska EIA (ve znění závazného verifikačního stanoviska EIA) byla k žádosti o stanovisko k návrhu na stanovení DP doložena, kromě výše zmíněné hlukové studie, i Rozptylová studie č. E/4145/2015: Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu - Aktualizace zpracovaná společností TECHNICKÉ SLUŽBY OCHRANY OVZDUŠÍ OSTRAVA spol. s r.o., Janáčkova 1020/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČ: 49606123, v dubnu 2015. Rozptylová studie hodnotí imisní koncentrace znečišťujících látek (NO₂, PM₁₀, PM₂₅, benzen, benzo(a)pyren) z provozu DP Uherský Ostroh, včetně související dopravy vně a uvnitř areálu DP a sekundární prašnosti z povrchu komunikací v areálu. Dle závěru této Rozptylové studie lze na základě vypočtených koncentrací znečišťujících látek, předpokládaného nárůstu imisních koncentrací a stávající imisní zátěže v lokalitě konstatovat, že z hlediska dodržování imisních limitů pro ochranu zdraví lidí nebude provozem DP a související dopravy docházet k překračování imisních limitů.

Námitka je nedůvodná.

III.

Odvolatel Jihomoravský kraje, Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno, namítá:

Odvolává se proti rozhodnutí v celém rozsahu.

1. Nesprávné posouzení skutkového stavu věci.

ČBÚ nesdílí názor odvolatele, nehledě na to, že odvolatel nijak blíže nspecifikoval a nepodložil svá tvrzení, a ani nepoukázal na konkrétní případy pochybení OBÚ při hodnocení podkladů předmětného správního řízení. Podle názoru a zjištění ČBÚ, OBÚ přistupoval ke svým povinnostem v celém řízení velice pečlivě, řídil se platnou legislativou a dbal důsledně na dodržení veškerých zásad stanovených správním řádem. Zabýval se všemi námitkami a ve svém rozhodnutí se s těmito vypořádal.

Námitka je nedůvodná.

2. Nedodržení všech procesních kroků, tak jak ukládá platná legislativa.

2.1 OBÚ nestanovil lhůtu pro podání námitek účastníků řízení a závazných stanovisek dotčených orgánů, jak vyžaduje ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu.

Správní orgán není povinen stanovit lhůtu, není-li toho zapotřebí (srov. § 39 odst. 1 věta první správního řádu). Není-li stanovena lhůta, mohou účastníci navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí (srov. § 36 odst. 1 správního řádu). Nestanovením lhůty tak nemohlo dojít ke zkrácení na procesních právech žádného z účastníků. Podstatné je, že OBÚ veškeré podané námitky a připomínky účastníků řízení přijal a řádně se s nimi vypořádal.

Námitka tedy není důvodná.

2.2 Pochybení při doručování písemností účastníkům řízení, kdy docházelo k znevýhodňování těch, jimž bylo doručováno veřejnou vyhláškou, před těmi, jimž bylo doručováno do vlastních rukou.

Doručování veřejnou vyhláškou při velkém počtu účastníků řízení (§ 144 správního řádu) je v souladu se správním řádem, jedná se o postup, který je standardním zákonným postupem běžně používaným i orgány státní báňské správy.

2.3 OBÚ nese psal protokol ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu z nařízeného ústního jednání spojeného s místním šetřením.

Odvolaatel rozporuje protokol sepsaný OBÚ (č.j. SBS 25610/2017) z ústního jednání (spojeného s místním šetřením) konaného dne 27. 7. 2017 v koncertním sále Zámku Uherský Ostroh. ČBÚ konstatuje, že předmětný protokol je součástí spisu a obsahuje veškeré náležitosti uložené ustanovením § 18 odst. 2 správního řádu, jmenovitě místo, čas a označení úkonů. Jelikož odvolaatel neuvádí žádné konkrétní pochybení, námitce nelze přisvědčit.

2.4 Dle protokolu čj. SBS 27225/2016 je provedené ústní jednání neveřejné, přesto se jej zúčastnily i osoby, které neměly postavení účastníka správního řízení.

Odvolaatel své tvrzení nijak nepodložil, neuvedl žádné konkrétní osoby a z protokolu ani z námitky není jasné, o kterých osobách hovoří a ani neuvádí, zda a jak to ovlivnilo jeho práva.

Námitky, které poukazují na nedodržení všech procesních kroků, jsou tudíž nedůvodné.

3. Odvolává se proti podmínkám týkajícím se zabezpečení monitorování podzemních a povrchových vod podle návrhu uvedeného ve studii Vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchové vody (AQUATEST, a. s., březen 2010), s tím, že rozsah monitoringu bude dořešen v dohodě s příslušným vodoprávním úřadem. Jedná se o nekonkrétní podmínku zavazující k dohodě příslušný vodoprávní úřad, tím pádem je podmínka legislativně absolutně nevymahatelná.

Tato podmínka stanoviska EIA (ve znění závazného verifikačního stanoviska EIA) byla stanovena způsobem, který reflektuje skutečnost, že v současné fázi povolení procesu nejsou známy konkrétní podmínky budoucí těžby. Podmínka nezavazuje k dohodě vodoprávní úřad, pouze deklaruje, že se stanoveným způsobem monitoringu, který bude předložen při řízení o povolení hornické činnosti, bude muset být vysloven souhlas v závazném stanovisku vodoprávního úřadu při tomto řízení. Tuto podmínku nebude nutné vymáhat, v případě jejího nesplnění nebude případné žádosti o povolení hornické činnosti OBÚ vyhověno. Námitka je nedůvodná.

4. Nesouhlasí s odůvodněním předmětného rozhodnutí, které je nedostatečné a obsahuje informace a sdělení, které jednoznačně vedou k popření nestrannosti OBÚ a deklarují tak porušení všech zásad správního procesu ve smyslu správního řádu.

Odvolatel zde zpochybňuje nestrannost OBÚ, jinými slovy namítá jeho podjatost. Podle ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu má účastník řízení možnost ochranného prostředku namítat podjatost úřední osoby, v tomto případě obecně osob pracujících na OBÚ. K námitce podjatosti se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. Předmětné správní řízení bylo zahájeno v roce 2016 a po celou dobu řízení svou námitku odvolatel neuplatnil. Učinil tak až posléze ve svém odvolání na napadené rozhodnutí v roce 2019, nikoliv bez zbytečného odkladu, a ani svou pozdní námitku podjatosti ničím neodůvodnil.

Námitka je nedůvodná.

5. V kompetenci OBÚ není zakotvena povinnost posuzovat, zda se jedná o dva veřejné zájmy, a který z nich je důležitější. Nehledě na to, že těžba šterkopísku je, podle odvolatele, zájmem jednotlivce.

ČBÚ uvádí, že stejně tak jako veřejný zájem na ochraně podzemních vod, tak i veřejný zájem na hospodárném využití ložisek nerostných surovin, které v tomto případě podle § 5 odst. 1 a 2 horního zákona tvoří výhradní ložisko, tedy majetek České republiky, je nutno pro svou přímou spojitost vzájemně koordinovat a harmonizovat tak, aby nevylučovaly jeden druhý, při dodržení určitých pravidel a opatření pro zajištění ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod. Nadto se ČBÚ plně ztotožňuje se závěry uvedenými na str. 23 napadeného rozhodnutí, kde OBÚ rovněž na základě předložených parametrů budoucí těžby konstatuje, že „[...] v daném případě nejde o upřednostnění jednoho zájmu před zájmem druhým, neboť bylo vyhodnoceno, že veřejný zájem na ochranu vod nebude případnou těžbou dotčen.“

K existenci veřejného zájmu na řádném využívání nerostného bohatství se vyjádřil rovněž krajský soud, který ve svém rozsudku uvedl, cit.: „V první řadě platí, že zájem na řádném využívání nerostného bohatství je zájmem veřejným. Jak uvedl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 6. 5. 2009, č. j. 4 As 68/2008-138 (publikován pod č. 2254/2011 Sb.NSS), i když je hornická činnost prováděna v rámci podnikatelské činnosti, je též naplněním veřejného zájmu státu na využívání nerostného bohatství.“

Námitka je nedůvodná.

6. Zvýhodnění posudku pana prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc., před posudkem znaleckého ústavu společnosti GEOtest, a. s., ve smyslu ustanovení § 56 správního řádu, i přesto, že se v obou případech jedná o znalecké posudky vyhotovené osobami dle zákona č. 39/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

S námitkou odvolatele ČBÚ nemůže souhlasit. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Na základě této zásady volného hodnocení důkazů, resp. podkladů rozhodnutí, je zcela na prvoinstančním orgánu, jakou váhu jednotlivým podkladům v řízení stanoví. OBÚ v řízení vychází z relevantních podkladů, které směřují k posouzení věci, přičemž tyto podklady posuzuje ve vzájemné souvztažnosti a posuzuje, zda jsou podmínky vyžadované právními předpisy pro rozhodnutí splněny. Tato zásada byla v prvoinstančním rozhodnutí naplněna a ČBÚ neshledává v nesouhlasu odvolatele s hodnocením podkladů ze strany OBÚ důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. OBÚ toliko využil při hodnocení postupu, který správní řád presumuje.

Nad to se ČBÚ plně ztotožnil s názorem krajského soudu, který v bodě 71. rozsudku uvedl, cit.: „Při hodnocení podkladů přitom musely zohlednit skutečnost, že pouze znalecký posudek s doložkou dle § 127a o. s. ř. může mít váhu znaleckého posudku (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 206/2014-48). Takovým znaleckým

posudkem je pouze znalecký posudek prof. Landy. Všechny ostatní posudky (bez ohledu na to, jakou erudicí, kvalifikací či autorizací jejich zpracovatelé disponují, tj. včetně posudku znaleckého ústavu GEOtest, a. s.) mají povahu listinného důkazu. Toto rozlišování není pouhým formalismem, neboť je nutno vzít v úvahu například to, že připojením doložky dle § 127a o. s. ř. znalec své závěry prezentuje s plným vědomím trestněprávních důsledků nepravdivého znaleckého posudku.“.

Nicméně pro úplnost ČBÚ uvádí, že v průběhu odvolacího řízení byly předloženy další znalecké posudky. K jejich posouzení a hodnocení jejich rozporů odkazuje ČBÚ na **část E oddíl IV. bod Ad. 1.** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

7. Neztotožňuje se s názorem, jakým OBÚ určil místní a věcnou příslušnost vodoprávního úřadu. Odvolatel se domnívá, že toto spadá do kompetence Ministerstva životního prostředí.

OBÚ místní příslušnost vodoprávního orgánu nestanovil. Věcná a místní příslušnost jsou stanoveny zákonem, a to §§ 10 a 11 správního řádu a vodním zákonem, podle kterého státní správu vykonávají vodoprávní úřady. OBÚ správně postupoval dle platné legislativy, když identifikoval jako věcně i místně příslušný správní orgán vodoprávní úřad (Městský úřad Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení vodoprávního úřadu a životního prostředí).

Námítka je nedůvodná.

8. Poukazuje na nezákonná stanoviska dotčených orgánů.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v tomto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodě 1** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Námítka je nedůvodná.

8.1 Závazné stanovisko příslušného vodoprávního úřadu, a to MěÚ Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, č.j. MUUH-SŽP/9014/2017/SchE ze dne 5. 4. 2017, ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. KUZL 34374/2017 ze dne 23. 5. 2017.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodech 5., 5.1, 5.2, 5.3 a 5.4.**

Námítka je v návaznosti na uvedené body nedůvodná.

8.2 Závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního řádu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016. Nezákonnost shledává v rozporu stanoviska s opatřením obecné povahy č. 1/2012 vydaným Zastupitelstvem města Uherský Ostroh dne 28. 12. 2012 (územní plán), tedy v době účinnosti stavebního zákona ve znění před tzv. velkou novelou č. 350/2012 Sb., která nabyla účinnosti dne 1. 1. 2013.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodech 4. - 4.2.** Pro doplnění ČBÚ uvádí, že v daném případě se jedná o územní plán, při jehož pořizování ještě nabyla nová právní úprava v platnosti, měl být tedy dokončen v souladu s ní. K jeho vydání ve smyslu správního řádu došlo rovněž již za jeho účinnosti (vyvěšením veřejné vyhlášky dne 2. 1. 2013, viz § 71 odst. 2 písm. c) správního řádu ve vazbě na změnu § 20 stavebního zákona novelou č. 350/2012 Sb.).

Námítka je nedůvodná.

8.3 Stanovisko Ministerstva životního prostředí ve věci posuzování vlivů na životní prostředí (EIA), č.j. 12289/ENV/15, ze dne 9. 3. 2015.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodech 1. – 1.7.**

IV.

Odvolatel Spolek ZELENÁ HRÁZ na ochranu přírodních a historických hodnot Uh. Ostrohu, Sv. Čecha 73, 687 24 Uherský Ostroh, IČ: 22890980, namítá:

1. Problematické odvolávání se OBÚ na kladná vyjádření dotčených orgánů.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodu 1.**

Námitka je v návaznosti na uvedený bod nedůvodná.

2. Není vzata v potaz zarážející převaha negativních posudků a vyjádření odborníků k předmětné těžbě, a to ani posudek, který si nechalo vypracovat MŽP.

Vypořádání s touto námitkou částečně navazuje na odpověď k předešlé námitce. Pro doplnění je dále třeba uvést skutečnost vyplývající ze správního řádu, a to, že v případě rozhodnutí, jež je podmíněné závazným stanoviskem, neumožňuje správnímu orgánu vydat rozhodnutí, které by bylo v rozporu s tímto závazným stanoviskem. Pouze v případech, kdy zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu). Negativní posudky, na které odvolatel poukazuje, směřují výhradně proti obsahu stanoviska EIA, závazného verifikačního stanoviska EIA a závazného stanoviska KUZK OŽP, ze dne 23.5.2017, č.j. KUZL 34373/2017.

Z výše uvedených důvodů je námitka nedůvodná.

3. Velmi problematický proces EIA, k jejímuž kladnému vydání došlo až na 3. pokus, a to bez územně plánovací dokumentace dotčených regionů.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodech 1. – 1.7.**

Námitka je v návaznosti na uvedený bod nedůvodná.

V.

Odvolatel spolek Singulární les Uh. Ostroh, z.s., Kostelní 184, 687 24 Uherský Ostroh, IČ: 46956883, namítá:

1. Není vzata v potaz zarážející převaha negativních posudků a vyjádření odborníků k předmětné těžbě.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle IV. bodu 2.**

Námitka je v návaznosti na uvedený bod nedůvodná.

2. Přijetí studie Koppové a spol. včetně navrženého konceptu vytvoření hydraulické bariéry jako ochranného zabezpečení. Ztotožnění OBÚ s tvrzením o „umělém doplňování zásob podzemních vod“ (Landa 2017).

ČBÚ uvádí, že se v tomto případě jedná o zcela specifické odborné záležitosti, ke kterým bylo příslušným orgánem státní správy vydáno závazné stanovisko řešící dané skutečnosti.

Navazující podrobnosti k těmto námitkám jsou uvedeny v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v části v **části C. oddíle I. bodech 1.2 a 1.3.**

Námitce nelze přisvědčit.

3. Použití tzv. judikatury jako náhrady argumentů.

Použití judikátů ve správním řízení patří ke standardním postupům, v opačném případě by byla popřena samotná podstata judikátů jakožto interpretačních vodítek směřujících k zajištění jednotné správní praxe a posílení právní jistoty účastníků řízení.

Námitka je nedůvodná.

4. Přehlížení rizika odstranění nadložních ochranných jílových vrstev nad dotačním zdrojem jímacího území.

Toto možné riziko bylo vzato v potaz a řádně zkoumáno ve stanovisku MŽP ze dne 9. 3. 2015, č.j. 12289/ENV/15 (ve znění závazného stanoviska k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, č.j. 24489/ENV/15), které se mimo jiné opíralo o znalecké posudky odborně způsobilých osob. Další podrobnosti jsou uvedeny v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodech 1. a 1.7.**

Námitka je tudíž nedůvodná.

5. Nedůvěryhodnost všech potřebných souhlasných stanovisek příslušných úřadů.

Vypořádání s touto námitkou je popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí výše v **části C. oddíle I. bodě 1.**

Námitka je nedůvodná.

6. Nerespektování senátního usnesení z 15. 8. 2018.

Senátní usnesení není pro OBÚ závazné ani právně nadřazené zákonům, kterými se OBÚ řídil v předmětném správním řízení. Nadto je nutné podotknout, že zmíněné usnesení nijak nezakazuje, ani nevylučuje uskutečnění záměru žadatele.

Námitka je nedůvodná.

7. Status OBÚ jako pouhého schvalovacího orgánu a nikoli odborné instituce.

Vypořádání s touto námitkou je možno nalézt v mnoha částech tohoto rozhodnutí (zejména v **části C. oddíle I. bodě 1.** odůvodnění tohoto rozhodnutí). ČBÚ znovu zdůrazňuje skutečnost, že se OBÚ správně řídil platnou legislativou České republiky.

Námitka je tudíž nedůvodná.

D.

Vypořádání závazného právního názoru krajského soudu:

ČBÚ je ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, vázán právním názorem, který vyslovil krajský soud ve výše citovaném rozsudku v dané věci.

Krajský soud vyhodnotil některé žalobní námitky žalobců jako důvodné, přičemž orgánům státní báňské správy uložil v rámci pokračujícího správního řízení tyto identifikované nedostatky odstranit.

Jedná se o následující skutečnosti:

1) Doplnit spisový materiál o kompletní dokumentaci k procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (EIA).

Žalobci namítali porušení § 67 odst. 2 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), kdy je v aktivní zóně záplavových území zakázáno těžit nerosty a zeminu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod a provádět terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod. Krajský soud v rozsudku k výše zmíněné námitce uvádí, cit.: „Závěr žalovaného i některých dotčených orgánů, že k takovému zhoršení nedojde, ovšem nemá oporu ve správním spise. Základním podkladem pro tento závěr totiž mělo být zhodnocení proudění povodňových vod z roku 2008 zpracované společností Pöyry Environment a.s., které mělo být součástí dokumentace vlivů záměru na životní prostředí. Tato dokumentace přitom měla být na základě § 9b odst. 5 zákona o posuzování vlivů zařazena mezi podklady rozhodnutí. Jestliže tak Obvodní báňský úřad ani žalovaný nepostupovali, nemají jejich závěry oporu ve správním spise. Soud tedy nemůže vyhodnotit, zda v daném konkrétním případě došlo ke stanovení dobývacího prostoru v rozporu s § 67 odst. 2 písm. a) vodního zákona.“

Na nutnost doplnění spisového materiálu o kompletní dokumentaci k procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (EIA) bylo rovněž krajským soudem poukázáno ve vztahu k hodnocení podkladů k hydrogeologické situaci v posuzovaném území. Rozsudek uvádí, cit.: „... ačkoliv se může na první pohled zdát, že z hlediska hydrogeologických poměrů bylo pochybení správních orgánů napraveno, neboť do správního spisu žadatel předložil studii AQUATEST 2015, takový závěr nelze učinit hned ze dvou důvodů. Zaprvé nelze přehlédnout, že tato studie není studií, která byla podkladem pro stanovisko EIA, neboť byla vypracována až po jeho vydání (podkladem zřejmě byla studie z roku 2012). Kromě toho z této studie (a lze se domnívat, že podobná situace bude i v případě studie z roku 2012) je zjevné, že se nejedná o samonosný podklad. Studie jasně uvádí, že se jedná toliko o doplnění hydrogeologické studie AQUATEST z roku 2010. Studie AQUATEST 2015 tudíž bez studie z roku 2010 neobstojí a nemůže být sama považována za dostatečný podklad pro stanovisko EIA a jeho přezkum (jak jeho formální dostatečnosti, tak jeho věcné správnosti a zákonnosti). S ohledem na absenci dokumentace EIA ve správním spise nelze vyhodnotit, z jakých podkladů Ministerstvo životního prostředí vlastně vycházelo – zda ze studie z roku 2010 či ze studie z roku 2012. V každém případě platí, že i kdyby si zdejší soud vyžádal podklady pro stanovisko EIA, nemohl by tím již napravit vadu správního řízení spočívající v tom, že správní spis neobsahoval všechny zákonné podklady a účastníci řízení se tak s těmito podklady v průběhu správního řízení nemohli seznámit při nahlížení do spisu.“

V návaznosti na výše uvedené krajský soud dále sděluje: „Pojem „dokumentace“ užitý v § 9b odst. 5 zákona o posuzování vlivů je legislativní zkratkou pro dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (viz § 6 odst. 5 zákona o posuzování vlivů). Ačkoliv zákon rozlišuje mezi samotnou dokumentací a jejími přílohami, přílohy jsou zároveň považovány za náležitost dokumentace (viz náležitosti dokumentace dle Přílohy č. 4 zákona o posuzování vlivů). Pojmem dokumentace dle § 9b odst. 5 zákona o posuzování vlivů se tak podle názoru soudu rozumí dokumentace vlivů záměru na životní prostředí včetně příloh – tj. dalších podkladů pořízených pro účely této dokumentace. Nemůže být přitom činěn rozdíl mezi podklady, které jsou pořízeny s předstihem a připojeny přímo k dokumentaci, a podklady, které jsou v rámci procesu EIA pořízeny dodatečně. Všechny takové podklady, které jsou opatřeny na podporu dokumentace, je nutno považovat za její přílohy. Všechny ve svém souhrnu pak tvoří podklad pro navazující řízení ve smyslu § 9b odst. 5 zákona o posuzování vlivů. Tento podklad pak musí být učiněn součástí správního spisu v navazujícím řízení.“

Na základě výše uvedených skutečností byla na ČBÚ dne 14. 7. 2021 organizací doručena dokumentace EIA a její přílohy, posudek EIA a jeho přílohy, zápis MŽP z veřejného projednání ze dne 7. 5. 2014, čj. 33091/ENV/14, stanovisko EIA ze dne 9. 3. 2015, závazné stanovisko EIA k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, závazné stanovisko k ověření změn záměru ze dne 10. 5. 2018 a dokumenty Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu, Vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchovou vodou a Závěrečná zpráva; AQUATEST a.s. – 4/2010, vč. příloh. Všechny výše citované podklady byly předány, z důvodu jejich značné objemnosti, v elektronické podobě (uložené na nosičích dat – 2x CD a 1x USB flashdisk). Vše zaevidované pod čj. SBS 29423/2021. Tím byl správní spis doplněn ve smyslu závěrů krajského soudu.

2) *Vypořádat se v rámci rozhodnutí s nově namítanými skutečnostmi (změna klimatických podmínek či aktualizace Státní politiky životního prostředí), které “údajně” vyšly najevo až po ukončení procesu EIA.*

Někteří odvolatelé poukazovali na rozpor záměru na stanovení DP s novými skutečnostmi, které MŽP nemělo podle nich při vydávání stanoviska EIA k dispozici, a tudíž je nemohlo v celém procesu zvážit a patřičným způsobem vyhodnotit. K tomu krajský soud uvádí: *„Pokud jde o nově namítané skutečnosti – změna klimatických podmínek či aktualizace Státní politiky životního prostředí, napadené rozhodnutí (ani prvostupňové rozhodnutí) na tyto skutečnosti nereaguje, ačkoliv byly jasně artikulovány v doplnění odvolání ze dne 31. 5. 2019. Bylo povinností žalovaného se s těmito nově uváděnými skutečnostmi nad rámec stanoviska EIA vypořádat. Pokud měl žalovaný za to, že nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi pro to, aby na námitky erudovaně odpověděl, mohl pro tento účel požádat o doplnění přezkumného stanoviska ve světle těchto konkrétních námitek, případně o dodatečné vyjádření dotčeného orgánu, který je patřičně odborným aparátem zabezpečen.“*

ČBÚ, vzhledem k tomu, že není dostatečně odborně vybaven pro zhodnocení možného vlivu změn klimatických podmínek na míru dopadů předmětného těžební záměru na životní prostředí, postupoval krajským soudem předjímaným způsobem a k vypořádání těchto skutečností dne 7. 7. 2021 zaslal na MŽP Žádost o vyjádření, zaevidovanou pod čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/16. MŽP k žádosti ČBÚ vydalo dne 25. 11. 2021 vyjádření pod čj. MZP/2021/710/5641 nazvané *„Uherský Ostroh – vyjádření ústředního správního úřadu z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů“*. Vyjádření bylo na ČBÚ zaevidováno dne 25. 11. 2021 pod čj. SBS 49210/2021. MŽP ve svém vyjádření mimo jiné uvádí, cit.: *„MŽP předně konstatuje, že zákonnost stanoviska EIA se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání, což ostatně odvolatel v předmětném doplnění odvolání sám uvádí. Pokud jde o změny v území, ty mohou být posuzovány až v rámci případného hodnocení, zda je možné prodloužit platnost stanoviska EIA. Je zcela zřejmé, že k určitým změnám v území dochází kontinuálně, nicméně podle § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. je platnost stanoviska 7 let ode dne jeho vydání, což je období, po které zákon nepředpokládá, že by mohlo dojít k takovým změnám v území, které by mohly mít vliv na závěry stanoviska či zapříčinit stav, kdy dojde k situaci, že určitý nový vliv nebyl v provedeném procesu EIA vyhodnocen. Při hodnocení, zda došlo k odvolatelem uvedeným změnám je proto potřeba vycházet v prvé řadě z této skutečnosti. [...] Je zřejmé, že ke změnám charakteristik území po roce 2015 nepochybně došlo a i nadále docházet bude, nicméně ve vztahu ke stanovisku EIA není relevantní jakékoliv změny v dotčeném území hodnotit, protože takové hodnocení je*

předmětem až případného prodlužování platnosti stanoviska EIA. (zvýrazněno MŽP). Zákon č. 100/2001 Sb. stanovuje platnost stanoviska na 7 let od doby jeho vydání s tím, že po tuto dobu se má zato, že k významným změnám v dotčeném území, případně k významným změnám poznatků či metod posuzování, nedochází. Nad rámec tohoto závěru jsou pro souvislost výše uvedeny závěry shromážděných posudků a vyjádření, které se věcně otázkou klimatické změny ve vztahu k realizovatelnosti záměru zabývají, a které MŽP v této věci obdrželo.“. Závěrem MŽP konstatuje, cit.: „MŽP po posouzení všech podkladů, které má k dispozici konstatuje, že proces EIA k záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ prokázal, že realizací záměru nedojde k ohrožení žádné složky životního prostředí či k takovému dotčení některé složky životního prostředí či veřejného zdraví, které by mohlo znamenat významný vliv. Pokud jde o vlivy záměru konkrétně na zdroj podzemní vody Bzenec-komplex, tak tyto vlivy byly vyhodnoceny jako akceptovatelné, tzn. bez významného vlivu jak z kvantitativního, tak z kvalitativního hlediska. Tento závěr je konstatován ve stanovisku EIA, které bylo na základě obdržených podnětů několikrát prověřováno z hlediska jeho zákonnosti a správnosti a následně vždy potvrzeno. Státní politika životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016, konkrétně bod 1.1.1.7 uvádí, že je třeba omezovat „ohrožení podzemních zdrojů vod v důsledku zvyšování těžby štěrkopísků v nivách toků“. Je zřejmé, že záměr ani stanovisko EIA s tímto cílem v rozporu není, protože neznamená žádné ohrožení zdrojů podzemních vod. **Lze konstatovat, že záměr těžby štěrkopísků s ohledem na závěry z procesu EIA není v rozporu se Státní politikou životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016, neboť jeho realizace nebude znamenat ohrožení zdrojů podzemních vod. Současně platí, že Státní politika životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016 nemá vliv na závěry formulované ve stanovisku EIA.**“

Organizace se rovněž k tomuto bodu rozsudku vyjádřila a předložila dne 14. 7. 2021 znalecký posudek prof. Ing. Ivana Landy, DrSc. č. 69-1-2021 ze dne 10. 5. 2021. Tento znalecký posudek se mimo jiné zabývá také možným dopadem realizace záměru těžby v DP na vodohospodářské zájmy s ohledem na klimatické změny, a také ve smyslu Programového prohlášení vlády (zajistit lepší legislativní i věcnou ochranu vodních zdrojů, a především zdrojů pitné vody) a bodu 1.1.1.7. Státní politiky životního prostředí. V obou případech znalecký posudek vyvrací jakýkoliv negativní dopad v oblasti ochranného pásma vodního zdroje Bzenec – komplex.

3) Zajistit odstranění vad závazného stanoviska stavebního úřadu, pro které jej soud shledal nepřezkoumatelným, a tudíž napadené rozhodnutí z tohoto důvodu zrušil.

Někteří odvolatelé namítali rozpor závazného stanoviska Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního řádu (dále také „stavební úřad“), ze dne 18. 5. 2016 pod zn. 1560/2016, s cíli a úkoly územního plánování, územně plánovacími dokumentacemi města a kraje, s Politikou územního rozvoje, a dále s § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Podle názoru soudu je nutno výše zmíněné námitky k závaznému stanovisku stavebního úřadu posuzovat ve spojení s přezkumným závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 6. 2019, čj. KUZL 33883/2019. Krajský soud v tomto ohledu zastává názor, cit.: „stejně jako tvoří druhostupňové rozhodnutí spolu s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek, je situace v případě závazného stanoviska a následného stanoviska nadřízeného orgánu podle § 149 odst. 5 správního řádu obdobná. Nadřízený orgán je totiž taktéž oprávněn

korigovat, měnit či doplňovat úvahy prvostupňového orgánu (dotčeného orgánu, který vydal závazné stanovisko), a jejich obsah je tak nutno posuzovat v souhrnu. “

Stavební úřad i Krajský úřad Zlínského kraje vycházely ve svých závazných stanoviscích pouze z Územního plánu města Uherský Ostroh (opatření obecné povahy č. 1/2012 vydané zastupitelstvem města Uherský Ostroh dne 28. 12. 2012).

Krajský soud je toho názoru, že „takový postup může být postačující ve standardních situacích, kdy z nadřazené územně plánovací dokumentace nevyplývají další požadavky, respektive účastníci řízení nenamítají, že by takové požadavky existovaly. Územně plánovací dokumentace totiž zpravidla představuje konkretizaci těchto nadřazených územně plánovacích dokumentací, včetně cílů a úkolů územního plánování. Tak tomu ovšem nebylo v nyní projednávané věci, kdy byl namítán rozpor s konkrétními požadavky stanovenými v Politice územního rozvoje a Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje. Stavební úřad ani Krajský úřad Zlínského kraje přitom nepoukázaly na to, že tyto požadavky jsou vyjádřeny také v Územním plánu města Uherský Ostroh. Krajský úřad pouze vyslovil zcela nepřezkoumatelný závěr, že stanovení dobývacího prostoru v posuzované lokalitě není s těmito požadavky v rozporu. Z textu přezkumného stanoviska lze dovodit, že krajský úřad soulad s těmito požadavky vůbec neposuzoval, neboť s ohledem na charakter stanovení dobývacího prostoru s nimi pojmově nemohl nastat rozpor. S takovým názorem se ovšem zdejší soud neztotožňuje. Stanovení dobývacího prostoru má charakter umístění záměru a stejně jako v případě umístění jakéhokoliv jiného záměru (typicky stavby) je nutno posuzovat jeho soulad s územně plánovací dokumentací, včetně nadřazených územně plánovacích dokumentací, jakými jsou politika územního rozvoje či zásady územního rozvoje. “

Krajský soud dále poukazuje na další omezení vyplývající z ustanovení § 18 stavebního zákona, a to na ... „nutnost převahy zájmu na umístění záměru nad veřejným zájmem na ochraně nezastavěného území a přírodních a dalších hodnot uvedených v § 18 odst. 4 stavebního zákona. Také z tohoto hlediska tedy měl stavební úřad a následně i Krajský úřad Zlínského kraje hodnotit soulad stanovení dobývacího prostoru s § 18 stavebního zákona. “

Krajský soud s ohledem na vznesené námitky k závaznému stanovisku stavebního úřadu shrnuje, že ... „závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh ze dne 18. 5. 2016, čj. 1560/2016, ani ve spojení se stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 6. 2019, čj. KUZL 33883/2019, nebere v úvahu výše zmíněné skutečnosti a je v důsledku toho nepřezkoumatelné. “

Pro odstranění krajským soudem identifikovaných závad závazného stanoviska stavebního úřadu ČBÚ zaslal dne 7. 7. 2021 “Žádost o doplnění závazného stanoviska“ čj. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/17 na Krajský úřad Zlínského kraje.

KUZK OÚP k žádosti ČBÚ o doplnění závazného stanoviska vydal dne 3. 9. 2021 závazné stanovisko čj. KUZL 60553/2021, kterým mění souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016, k posouzení záměru „Stanovení DP“ k dobývání výhradního ložiska šterkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh tak, že závaznou část závazného stanoviska doplňuje o text:

„za splnění podmínky:

Hornickou činnost (otvírka, příprava a dobývání výhradního ložiska) dle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, nebude prováděna v území koridoru územní rezervy pro průplavní spojení D-O-L vymezeném v účinné územně plánovací dokumentaci. “

KUZK OÚP při posouzení záměru vycházel jednak z podkladů ze spisu stavebního úřadu Uherský Ostroh získaných z dřívější úřední činnosti, dále z Územního plánu města Uherský Ostroh, s nabytím účinnosti dne 17. 1. 2013, a rovněž z Politiky územního rozvoje ČR, ve znění aktualizací č. 1, 2, 3, 5 a 4 se závazností od 1. 9. 2021, Zásad územního rozvoje Zlínského kraje, ve znění aktualizace č. 2 s nabytím účinnosti dne 27. 11. 2018, Regionální surovinové politiky Zlínského kraje, aktualizované v roce 2005 a z výše zmíněného rozsudku krajského soudu. Tento Územní plán města Uherský Ostroh byl vydán v souladu se Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje, které byly vydány v souladu s Politikou územního rozvoje.

Výše uvedené skutečnosti v sobě odrážejí přesvědčení KUZK OÚP, které je rovněž v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze dne 26. 7. 2016, čj. 2 As 21/2016-83, uvádí, „...že pokud byla vydána územně plánovací dokumentace, musí stavební úřad vycházet primárně z ní a nemusí již specificky odůvodňovat souladnost záměru s cíli a úkoly územního plánování, neboť ty plynou přímo z územně plánovací dokumentace. Při vydávání územního plánu jakožto druhu územně plánovací dokumentace jsou již také zohledňovány požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území i charakter území (srov. zejména § 18 odst. 4 stavebního zákona). Proto lze vyjít z toho, že je-li záměr v souladu s vydaným územním plánem, je taktéž souladný s cíli a úkoly územního plánování ...“.

KUZK OÚP, s ohledem na právní názor krajského soudu, ve svém stanovisku rozvádí namítaný rozpor s konkrétními požadavky stanovenými v Politice územního rozvoje ČR a v Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje. KUZK OÚP uvádí, že „územní plán Uherský Ostroh je v souladu se Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje, v platném znění, a požadavky z PÚR ČR, které jsou promítnuty a zpřesněny v ZÚR ZK, a též požadavky ze samotné nadřazené územně plánovací dokumentace ZÚR ZK jsou v územním plánu obsažené a upřesněné. Přesto, v souladu s právním názorem krajského soudu [...], podle něhož nebylo stavebním úřadem ani krajským úřadem v závazných stanoviscích dostatečně reagováno na namítaný rozpor s konkrétními požadavky stanovenými v Politice územního rozvoje ČR a ZÚR ZK, krajský úřad tedy uvádí, že k předmětnému území záměru by se mohl z PÚR ČR vztahovat požadavek z kapitoly 7.4 Úkoly pro územní plánování čl. (198), kde je uložen zde vyjmenovaným krajům v územně plánovacích dokumentacích nebo v jejich aktualizacích úkol „Vymezi územní rezervu pro průplavní spojení Dunaj–Odra–Labe (D-O-L) a do doby rozhodnutí vlády o dalším postupu zajistí územní ochranu.“ V návaznosti na to ZÚR ZK stanovují na území Zlínského kraje jako územní rezervu pro průplavní spojení D-O-L území speciálních zájmů, vymezené koridorem Bezměrov – Kroměříž – Otrokovice – Uherské Hradiště – Uherský Ostroh, pro který dále stanovují dodržování zásad pro rozhodování o změnách v území (respektovat průplavní spojení Dunaj – Odra – Labe do rozhodnutí vlády o dalším postupu) a úkoly pro územní plánování (na úrovni územně plánovacích dokumentací dotčených obcí zajistit územní ochranu). Grafická část Zásad územního rozvoje Zlínského kraje je vydána v měřítku 1 : 100.000, přičemž koridor průplavního spojení Dunaj – Odra – Labe je graficky vymezen ve výkrese A.2 Plochy a koridory nadmístního významu. Dále je znázorněn ve výkrese B. Koordinační výkres, kde je zobrazeno i území CHLÚ, v rámci něhož se posuzovaný záměr stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh nachází. Z tohoto výkresu kolize záměru s koridorem průplavního spojení Dunaj – Odra – Labe nevyplývá. [...] Pojem územní rezerva je definován v ust. § 23b stavebního zákona jako plocha nebo koridor, které jsou vymezené v územně plánovací dokumentaci pro využití, jehož potřebu a plošné nároky je třeba následně prověřit. Změnit územní rezervu na plochu nebo koridor umožňující stanovené využití lze jen na základě aktualizace nebo změny územně plánovací dokumentace. V územní rezervě jsou zakázány změny v území ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona (změna využití nebo prostorového uspořádání, včetně umístění staveb a jejich

změn), které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit. V ZÚR ZK je dále [...] znázorněn prvek územního systému ekologické stability (dále též jen ÚSES) nepatrně zasahující do území CHLÚ. [...] Ten je však v rámci upřesnění v územním plánu vymezen mimo území CHLÚ, konkrétně v blízkosti předmětného území je upřesněn do stávající plochy WT a ploch návrhových K 176, P 161, K 199, K 95 a P 188, čímž je kolize záměru s uvedeným prvkem ÚSES vyloučena. Především je však třeba uvést, že posuzovaný záměr naplňuje ZÚR ZK, zejména odst. (64) kapitoly 4.6 Plochy pro těžbu nerostných surovin [...]. **Na základě uvedeného lze konstatovat, že posuzovaný záměr je z v souladu s Politikou územního rozvoje ČR i Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje.**“.

KÚZK OÚP se podrobně zabýval otázkou, zda u předmětného záměru převažuje zájem na jeho umístění nad veřejným zájmem na ochraně nezastavěného území a přírodních a dalších hodnot uvedených v § 18 odst. 4 stavebního zákona, přičemž konstatoval, že „bude pouze minimálně (pokud vůbec) dotčen i veřejný zájem na ochraně nezastavěného území, když současná intenzivně užívaná zemědělská plocha bude dočasně nahrazena těžebním prostorem, a to s postupným vznikem těžebního jezera (v oblasti, kde dominantou jsou právě velká jezera vzniklá těžbou štěrkopísku), tedy přírodě blízké vodní plochy (s pozitivním vlivem na krajinný ráz), která bude opět nezastavěným územím. Výsledkem soudem požadovaného vážení zájmů je podle krajského úřadu zřetelná převaha veřejného zájmu na budoucí těžbě daného ložiska stavební suroviny, tedy v současné procesní fázi na stanovení předmětného dobývacího prostoru.“.

Ohledně posouzení souladu předmětného záměru s cíli a úkoly územního plánování, resp. s § 18 a § 19 stavebního zákona, pak uvádí, cit.: „Z podrobně zdůvodněných závazných stanovisek k tomu příslušných dotčených orgánů z oblasti ochrany životního prostředí, uvedených výše (EIA a vodoprávní), vyplývá, že předmětný záměr nenarušuje podmínky pro příznivé životní prostředí. Z uvedeného rovněž výše k veřejnému zájmu je pak zřejmé, že realizace tohoto záměru (ve veřejném zájmu) je potřebná pro hospodářský rozvoj, uspokojující potřeby současné generace, a to aniž by došlo k ohrožení podmínek života generací budoucích. Lze tak mít za splněný i cíl k zajištění předpokladů pro udržitelný rozvoj území (k tomu je nedostatečná stavební surovina potřebná) ve smyslu ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, jakož i ochraně a rozvoji přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území a k ochraně krajiny (které tato konkrétní těžba neohrozí) ve smyslu ust. § 18 odst. 4 stavebního zákona. Naplněn je i cíl územního plánování dle ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona, a to především na základě v tomto závazném stanovisku popsaném převažujícím veřejným zájmu na realizaci předmětného záměru (při současném zajištění ochrany územní rezervy pro případnou budoucí realizaci průplavního spojení Dunaj–Odra–Labe, kterou zajišťuje stanovená podmínka v závazné části tohoto závazného stanoviska). [...]. Předmětný záměr je tedy v souladu s cíli územního plánování dle ust. § 18 stavebního zákona.“

Ze stejných důvodů (blíže rozvedených v dalších částech tohoto stanoviska) je předmětný záměr v souladu i s úkoly územního plánování dle ust. § 19 stavebního zákona, když opět zejména z uvedeného k otázce veřejného zájmu na realizaci záměru vyplývá naplnění kupříkladu úkolu prověřovat a posuzovat potřebu změn v území (která je dána), veřejný zájem na jejich provedení (který je rovněž dán, jak se podrobně uvádí v jiné části odůvodnění tohoto závazného stanoviska) a jejich přínosy (spočívající v daném případě zejména v ekonomickém a sociálním významu těžby a zpracování potřebné stavební suroviny), přičemž z výše uvedených závazných stanovisek k tomu příslušných dotčených orgánů v oblasti ochrany životního prostředí vyplývá pozitivní prověření a posouzení možných rizik tohoto záměru. [...]. Opět z obsahu závazných stanovisek (EIA a vodoprávních) vyplývá naplnění úkolu vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, neboť těžbou k ovlivnění odtokových poměrů nedojde,

naopak existenci těžebního jezera vzhledem k jeho určité akumulaci kapacitě lze považovat za prvek s určitou schopností zmírnění či usměrnění povodňových průtoků (citace z prvního odstavce na str. 7 potvrzujícího vodoprávního závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 05.08.2019). Ze stejných důvodů (podrobněji uvedených i na dalších místech odůvodnění tohoto závazného stanoviska) je předmětný záměr v souladu (resp. s nimi není v rozporu) i s ostatními úkoly územního plánování, krajský úřad je již nicméně jeden po druhém nevyjmenovává, neboť již nejsou ve vztahu k záměru relevantní. **Lze tedy konstatovat, že posuzovaný záměr je v souladu s cíli a úkoly územního plánování.** Ve smyslu závěrů krajského soudu tak byly příslušným orgánem odstraněny vady závazného stanoviska, které posloužilo jako podklad pro vydání rozhodnutí ČBÚ.

E.

Vypořádání námitek obdržených ČBÚ po rozhodnutí krajského soudu:

I.

Odvolatelé, společně právně zastoupeni advokátní kanceláří Frank Bold advokáti, s.r.o., zaslali elektronicky dne 4. 8. 2021 „Doplnění odvolání“ odvolatele v řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, zaevidované na ČBÚ pod čj. SBS 32426/2021. V rámci uvedeného doplnění došlo k:

1. doplnění důkazu - znalecký posudek č. 13 – 1/20 Jímací území Bzenec – komplex – posouzení vlivu projektované těžby šterkopísků v lokalitě Uherský Ostroh na zdroj pitné vody, zpracovaný RNDr. Pavlem Burdou,
2. doplnění právní argumentace s ohledem na nový rozsudek NSS, ve kterém odvolatelé namítají, že rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je územním rozhodnutím, přičemž z uvedeného důvodu poukazují na absenci závazného stanoviska orgánu územního plánování a nesprávné tvrzení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, uvedené na str. 3 souhlasného závazného stanoviska ze dne 23. 5. 2017, č. j. KUZL 34373/2017,
3. prezentaci právního názoru odvolatelů, že ČBÚ je v důsledku rozsudku krajského soudu v Brně povinen zrušit napadené rozhodnutí OBÚ a věc mu vrátit k novému projednání, a
4. upozornění na nedostatečné zveřejnění (a tedy i doručení) Sdělení ČBÚ.

ČBÚ k jednotlivým bodům uvádí:

Ad 1. – ČBÚ se seznámil s obsahem předloženého znaleckého posudku a bližší vyjádření k němu uvádí níže odůvodnění tohoto rozhodnutí v reakci na „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu“ odvolatele. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 06552/2022 – elektronicky, dne 14. 2. 2022

Ad 2. – ČBÚ se v tomto bodě plně ztotožňuje se závěry krajského soudu ve shora uvedeném rozsudku, kde v bodě č. 109 uvádí, cit.: „Do § 96b stavebního zákona byl institut závazného stanoviska orgánu územního plánování zakotven novelou č. 225/2017 Sb. s účinností od 1. 1. 2018. Krajský soud se ztotožňuje s názorem, že s ohledem na přechodné ustanovení v čl. II odst. 10 této novely nemohla být tato zákonná úprava aplikována na posuzovanou věc, neboť správní řízení bylo v daném případě zahájeno dříve. Podle uvedeného přechodného ustanovení měl správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti této novely, dokončit stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Ačkoliv Obvodní báňský úřad není v řízení o stanovení dobývacího prostoru stavebním úřadem, jednak obecně spadá do kategorie speciálních stavebních úřadů, jednak citované přechodné ustanovení nelze podle názoru soudu vykládat v tomto směru doslovně. Jeho smyslem bylo zaručení kontinuity dosavadních řízení, na které dopadala provedená novelizace. Ta podle

vůle zákonodárce zjevně neměla ovlivnit již probíhající řízení. I když zákonodárce dané ustanovení neformuloval zcela vhodně, přiklání se zdejší soud k názoru, že aplikace novelizovaného § 96b stavebního zákona byla možná pouze v řízeních zahájených ode dne 1. 1. 2018.“. S ohledem na krajským soudem citované přechodné ustanovení k novele stavebního zákona č. 225/2017 Sb. se nelze ztotožnit s názorem odvolatelů, že v řízení chybí závazné stanovisko orgánu územního plánování. Je třeba zdůraznit, že uvedenou novelou došlo pouze k přesunu věcné příslušnosti k vydání stanoviska ze stavebního úřadu na orgán územního plánování, nikoli však ke změně jeho věcného obsahu, resp. otázek, které mají být tímto závazným stanoviskem posouzeny, a kritérií, které se při jejich posuzování uplatní. Z hlediska souladu návrhu na stanovení dobývacího prostoru s územně plánovací dokumentací byla v řízení doloženo výše uvedené závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh ze dne 18. 5. 2016, č. j. 1560/2016, a přezkumné závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 6. 2019, č. j. KUZL 33883/2019, ve znění doplnění ze dne 3. 9. 2021, č. j. KUZL 60553/2021. Tato stanoviska byla vydána místně a věcně příslušnými orgány podle rozhodné právní úpravy.

Pokud jde o odvolateli namítanou nesprávnost tvrzení (cit.: „*Předmětem správního řízení ve věci stanovení dobývacího prostoru, jehož podkladem má být závazné stanovisko vodoprávního úřadu dle § 104 odst. 9 vodního zákona, však není ani umístění ani povolení žádných staveb, nýbrž vymezení území dobývacího prostoru [...]*“) v závazném stanovisku ze dne 23. 5. 2017, č. j. KUZL 34373/2017, pak není patrné, v čem odvolatelé tuto nesprávnost spatřují. Předmětem napadeného rozhodnutí zcela nepochybně není umístění ani povolení žádné stavby (cit. bod 53 rozsudku: „*Stanovení dobývacího prostoru má pouze podobný charakter jako územní rozhodnutí, nicméně nejedná se o rozhodnutí o umístění stavby, [...]. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že součástí širšího záměru je také vybudování určitých staveb (zázemí). Tyto stavby nejsou předmětem nyní napadeného rozhodnutí. Možnost umístění či povolení těchto doprovodných staveb bude předmětem jiných řízení, jejichž výsledek bude samostatně podléhat soudnímu přezkumu.*“).

Přestože stanovení dobývacího prostoru je v souladu s ustanovením § 27 odst. 6 horního zákona rovněž rozhodnutím o změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu, nelze na něj bezvýhradně analogicky aplikovat právní úpravu platnou pro územní rozhodnutí. V tomto kontextu nelze pominout skutečnost, že se jedná o správní řízení *sui generis*, které se řídí speciální právní úpravou, a použití právní úpravy a judikatury vztahující se k územnímu rozhodování tak nelze generalizovat. Zejména je třeba mít na paměti, že vzájemný vztah stanovení dobývacího prostoru a povolení hornické činnosti se významně liší od vztahu umístění stavby a stavebního povolení. Na rozdíl od rozhodnutí o umístění stavby není se stanovením dobývacího prostoru, mj. s ohledem na skutečnost, že v této fázi zákon nepožaduje mít vyřešeny střety zájmů (srov. § 33 horního zákona), spojen *a priori* předpoklad, že v daném dobývacím prostoru bude hornická činnost povolena. Uvedené zdůraznil i krajský soud v bodě č. 44 svého rozsudku, kde uvádí cit.: “[...], *premisa, že by stanovení dobývacího prostoru presumovalo následné povolení hornické činnosti, je zcela mylná. Ze stanovení dobývacího prostoru rozhodně neplyne žádné právo žadatele provádět hornickou činnost, ani nárok či legitimní očekávání, že bude hornická činnost ve stanoveném dobývacím prostoru povolena.*“.

Vzhledem k uvedenému a k tomu, že ČBÚ je ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, vázán právním názorem, který vyslovil krajský soud ve výše citovaném rozsudku v dané věci, je námítka nedůvodná.

Ad 3. – ČBÚ se neztotožnil s názorem odvolatelů, že jedinou možností, jak odstranit krajským soudem vytýkané nedostatky závazných stanovisek Městského úřadu Uherský Ostroh ze dne 18. 5. 2016, č. j. 1560/2016, a Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 6. 2019, č. j. KUZL 33883/2019, je zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci do první

instance. Ke vztahu závazného stanoviska stavebního úřadu a přezkumného závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje se ve svém rozsudku vyjádřil krajský soud, přičemž konstatoval, že tato stanoviska je třeba posuzovat společně jako jeden celek (cit. bod 114. rozsudku: „*Co se týče namítaných nedostatků závazného stanoviska stavebního úřadu, ty je nutno podle názoru soudu posuzovat ve spojení s přezkumným závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 6. 2019, č. j. KUZL 33883/2019. Stejně jako tvoří druhostupňové rozhodnutí spolu s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek, je situace v případě závazného stanoviska a následného stanoviska nadřízeného orgánu podle § 149 odst. 5 správního řádu obdobná. Nadřízený orgán je totiž taktéž oprávněn korigovat, měnit či doplňovat úvahy prvostupňového orgánu (dotčeného orgánu, který vydal závazné stanovisko), a jejich obsah je tak nutno posuzovat v souhrnu.*“). Vzhledem k uvedenému vztahu má ČBÚ za to, že krajským soudem namítanou nepřezkoumatelnost závazných stanovisek bylo přípustné odstranit doplněním přezkumného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje.

ČBÚ v tomto kontextu vzal rovněž v úvahu důvody krajským soudem vytýkané nepřezkoumatelnosti, kterou spatřoval v nedostatečném posouzení, resp. k nedostatečném zdůvodnění a vyhodnocení souladu návrhu na stanovení dobývacího prostoru s Politikou územního rozvoje a Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje a převahy zájmu na stanovení dobývacího prostoru nad veřejným zájmem na ochraně nezastavěného území a přírodních a dalších hodnot uvedených v § 18 odst. 4 stavebního zákona, a věcný obsah námitek odvolatelů uplatněných v rámci odvolání proti napadenému rozhodnutí k obsahu závazného stanoviska stavebního úřadu. Přihlédnuto bylo také k hierarchickému vztahu jednotlivých stupňů územně plánovací dokumentace, kdy územně plánovací dokumentace nižšího územního celku představuje konkretizaci nadřazených územně plánovacích dokumentací a zákon nepředpokládá, že by s nimi mohla být účinně v rozporu (srov. § 54 odst. 5 stavebního zákona).

S ohledem na skutečnosti, že krajský soud konstatoval, že závazné stanovisko a přezkumné stanovisko je třeba posuzovat společně jako jeden celek, že závazná stanoviska shledal nepřezkoumatelnými z důvodu absence některých úvah v jejich odůvodnění, nikoli však nezákonnými pro rozpor jejich závěrů s územně plánovací dokumentací, že námítky odvolatelů proti závaznému stanovisku stavebního úřadu spočívající v jeho nesouladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací byly již předmětem odvolání proti napadenému rozhodnutí a Krajský úřad Zlínského kraje se s nimi v rámci přezkumného závazného stanoviska měl vypořádat, a že vzhledem k hierarchickému vztahu územně plánovacích dokumentací nešlo očekávat zásadní změny v jeho závazné části, je ČBÚ toho názoru, že jeho postupem, tedy vyžádáním doplnění přezkumného závazného stanoviska, nedošlo k újmě na procesních právech účastníků.

Ad 4. – V tomto bodě je na místě přisvědčit upozornění odvolatelů, že v případě sdělení ČBÚ ze dne 15. 7. 2021, zn. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/18, spolu s veřejnou vyhláškou ze dne 15. 7. 2021, zn. SBS 09782/2019/ČBÚ-21/19, došlo v důsledku lidské chyby v kombinaci s probíhající implementací změn technického řešení elektronické úřední desky státní báňské správy k zveřejnění v odlišné sekci úřední desky, které tak bylo nekonzistentní se způsobem zveřejňování předchozích veřejných vyhlášek v řízení. ČBÚ vzal upozornění odvolatelů na vědomí a při zveřejňování dalších veřejných vyhlášek se popsánému pochybení snažil vyhnout. Je třeba konstatovat, že se ze strany ČBÚ jednalo o pochybení a nikoli úmysl uvést účastníky řízení v omyl, a že, i s ohledem na časovou prodlevu mezi shora uvedenou veřejnou vyhláškou a tímto rozhodnutím, jím nedošlo ke krácení účastníků na jejich právech.

II.

Spolek Singulární les Uh. Ostroh, z.s. zaslal svůj „Nesouhlas s těžbou šterkopísku na výhradním ložisku B3 012 200 v k.ú. Uherský Ostroh, a tedy ani se stanovením

dobývacího prostoru v tomto území“, zaevidované na ČBÚ pod čj. SBS 06397/2022 dne 14. 2. 2022.

ČBÚ uvádí, že v Nesouhlasu zapsaného spolku Singulární les se opakují výhrady k rozhodnutí ČBÚ, čj. SBS 09782/2019, které Singulární les, z.s., zaslal na ČBÚ již dne 14. 1. 2020 (na ČBÚ zaevidované pod čj. SBS 01756/2020). Konkrétně se jedná o body:

- *Zamýšlený dobývací prostor je umístěn do rezervoáru podzemních vod jímacího území Bzenec – komplex, přímo do hlavního dotačního proudu tohoto území; odstraněním ochranné jílové vrstvy tohoto jediného zdroje dojde zákonitě k jeho znehodnocení a v případě povodně k nevratnému zničení.*

Obsah této námitky je shodný s námitkami uplatněnými v rámci odvolání různých odvolatelů, se kterými se ČBÚ věcně vypořádal v **části C** odůvodnění tohoto rozhodnutí. Odvolatelem uvedené riziko bylo řádně zkoumáno a posuzováno zejména v závazném stanovisku EIA ze dne 9. 3. 2015, č.j. 12289/ENV/15, ve znění závazného stanoviska k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, č.j. 24489/ENV/15, přičemž jeho závěry se opíraly mj. o znalecké posudky odborně způsobilých osob.

- *Celé území je v aktivní záplavové zóně a podnikatelský záměr je v naprostém rozporu se zněním a záměrem vodního zákona.*

Singulární les, z. s., neuvádí, v čem přesně spatřuje rozpor se zněním vodního zákona, neuvádí žádné jeho konkrétní ustanovení. Není možné se tedy k jeho námitce konkrétně vyjádřit a je možné podat tudíž jen vyjádření obecné. K problematice stanovení dobývacího prostoru v záplavové zóně se na několika místech vyjadřoval rozsudek krajského soudu, kde je mj. uvedeno pod bodem č. 53, cit.: „*Ve vztahu k projednávané věci je nutno v prvé řadě zdůraznit, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím o umístění, povolení ani provádění stavby. Stanovení dobývacího prostoru má pouze podobný charakter jako územní rozhodnutí, nicméně nejedná se o rozhodnutí o umístění stavby, a tudíž na ně nedopadá § 67 odst. 1 vodního zákona. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že součástí širšího záměru je také vybudování určitých staveb (zázemí). Tyto stavby nejsou předmětem nyní napadeného rozhodnutí. Možnost umístění či povolení těchto doprovodných staveb bude předmětem jiných řízení, jejichž výsledek bude samostatně podléhat soudnímu přezkumu. Samotná těžba bez realizace jakýchkoliv staveb pojmově vyloučena není, přičemž tato skutečnost je postačující pro učinění závěru, že napadené rozhodnutí věnující se pouze a jen stanovení dobývacího prostoru není v rozporu s § 67 odst. 1 vodního zákona.*“ A dále pod bodem č. 60, cit.: „*[...] Zhoršením odtoku povrchových vod je tedy myšleno zhoršení povodňové situace. Pokud z odborného hlediska představuje vyhloubený prostor (který není zcela zatopený vodou) v důsledku zvýšení retenční schopnosti terénu z hlediska povodňového stavu pozitivní důsledek, pak tento stav nelze považovat za zhoršení odtoku povrchových vod ve smyslu § 67 vodního zákona. V opačném případě by byl zákon aplikován z odborného hlediska zcela proti jeho smyslu, byť z čistě jazykového hlediska hovoří toliko o zhoršení odtoku, bez ohledu na reálný dopad záměru na řešení povodňové situace. Jakkoliv zadržování vody vede ke snížení odtoku (resp. spíše rozlivu), v případě že je tento důsledek pro řešení povodňové situace pozitivní, nelze hovořit o zhoršení odtoku povrchových vod ve smyslu § 67 vodního zákona [...].*“

- *Všichni hydrogeologové kromě 3 zainteresovaných se vyslovili proti záměru těžby v této problematické lokalitě.*

ČBÚ konstatuje, že odvolatel neuvedl, kteří hydrogeologové, resp. osoby s patřičnou odbornou znalostí, jsou v předmětné věci zainteresováni jinak, než že se na ně některý z účastníků obrátil za účelem zpracování znaleckého posudku či jiného podkladu do řízení, natož jakým jiným způsobem by měli být zainteresováni. ČBÚ v průběhu řízení nashromáždil několik znaleckých posudků a odborných vyjádření, přičemž u žádného neseznal důvodné

podezření, které by mohlo vést k závěru, že jsou zpracovány v rozporu se zákonem. Nelze opomenout ani ten fakt, že znalec by se podáním úmyslně nepravdivého, hrubě zkresleného nebo neúplného znaleckého posudku vystavoval riziku právního postihu, včetně roviny trestněprávní.

- *Vznikem těžební jámy zákonitě dojde k dalšímu snížení hladiny podzemních vod a k likvidaci našeho lužního lesa, který zahrnuje i CHKO Kolébky (ÚSOP 1938).*

Odvolatel k tomuto bodu nepředložil žádný podklad pro své tvrzení, že v důsledku vzniku těžební jámy dojde k poklesu hladiny podzemních vod. Podklady rozhodnutí, zejména závazná stanoviska a znalecké posudky, které ČBÚ a OBÚ v rámci správního řízení shromáždily, takový závěr ve své většině nepodporují. K tomuto bodu ČBÚ odkazuje také na bod č. 83 rozsudku krajského soudu, cit.: „*Zpochybňují-li žalobci metodu analogie použitou mimo jiné také prof. Landou, soud k tomu poznamenává, že nebyl předložen žádný vědecký argument, který by mohl dát žalobcům za pravdu. Prof. Landa používá srovnání zejména pro hodnocení rizik těžby štěrkopísku v blízkosti vodního zdroje, přičemž pro tyto účely se tato metoda jeví jako adekvátní. Podobně si pro hodnocení rizik vyžádalo srovnávací informace také Ministerstvo životního prostředí při přezkumu závazného stanoviska vodoprávního úřadu (viz str. 12 stanoviska ze dne 5. 8. 2019, č. j. MZP/2019/570/811). Ze získaných dat je patrné, že koexistence těžby štěrkopísku a jímání pitné vody je obecně bezproblémová. Prof. Landa dokonce předkládá jasné argumenty a podklady, z nichž plyne, že umělá vodní díla mohou být pro zdroj podzemní pitné vody přínosem, neboť může být v důsledku umělé infiltrace zvýšena jeho vydatnost. Jakkoliv se tedy žalobci snaží navodit dojem, že těžba štěrkopísku v blízkosti vodního zdroje je obecně extrémním rizikem pro vydatnost či zdravotní nezávadnost vodního zdroje, zkušenosti ukazují, že tomu tak rozhodně není. Pokud by soud vycházel toliko z argumentace účastníků řízení, mohl by snadno podlehnout dojmu, že se skutečně jedná o vysoce rizikový záměr. Po prostudování odborných podkladů však musí (již jako poučený laik) konstatovat, že takový prvotní pohled je zcela lichý.*“.

- *Předmětná těžba, tento více než 15 let úporně prosazovaný podnikatelský záměr vyprodukoval stohy dokumentů a právnícké kličky včetně ohýbání zákonů (viz jednání v Senátu ČR), přičemž byla naprosto vytěsněna negativní odborná fundovaná, a hlavně nezávislá posouzení.*

Je třeba konstatovat, že část námitky týkající se toho, jak dlouho je záměr připravován, kolik dokumentace k němu bylo zpracováno a jakých právních postupů bylo při jeho přípravě použito, je zcela irelevantní. Orgány státní báňské správy neseznaly, že by v průběhu jimi vedeného řízení došlo k vědomému porušení právních předpisů. Zároveň nedošlo z jejich strany k nedůvodnému odmítnutí žádného odborného podkladu, který byl pro účely řízení jeho účastníky předložen. Nicméně k obsahu a kvalitě některých odborných podkladů se vyjádřil krajský soud v bodě 82 svého rozsudku, cit.: „*Nutno také zdůraznit, že oponentní odborná stanoviska se ve velké míře zcela nepřipustně vyjadřují k otázkám právním. Na místo toho, aby tito odborníci hodnotili toliko faktický vliv těžby štěrkopísku na vodní zdroj (tj. odborné otázky hydrogeologické), v řadě případů hodnotí přípustnost stanovení dobývacího prostoru s ohledem na jednotlivá zákonná omezení (tj. otázky právní). Toto hodnocení ovšem přísluší výlučně správním orgánům (ať již dotčeným orgánům či správním orgánům rozhodujícím ve věci samé). Ty musejí své závěry formulovat na základě odborných podkladů, ale za odborný podklad lze považovat pouze skutečné odborné stanovisko, tj. tvrzení odborníka o skutkovém stavu z hlediska hydrogeologie, nikoliv jeho právní názor.*“.

- *Rádoby odborná tvrzení o hydraulické bariéře, o protipovodňových opatřeních, o srovnávání s jinými lokalitami údajně neškodné těžby, nebo dokonce i o zvýšení čistoty*

podzemních vod jejich odkrytím těžební jámou jsou natolik hloupá, že je s podivem, že jsou vůbec v dokumentaci uváděna.

Odvolatel opětovně pro své tvrzení neuvádí žádné důkazy, ale opírá je o svůj osobní, zřejmě laický, názor. Uvedená opatření a závěry, jež odvolatel rozporuje, vychází ze znaleckých posudků a odborných podkladů, které byly v řízení doloženy. Došlo rovněž k jejich posuzování v rámci několika závazných stanovisek věcně příslušných orgánů státní správy, přičemž jednotlivé výstupy odborně způsobilých osob jimi nebyly zpochybněny. Orgány státní báňské správy si nemohou v ryze odborných otázkách vytvářet vlastní úsudek, ale musí spoléhat na odborné podklady, které musí řádně vyhodnotit [cit. bod 71. rozsudku krajského soudu: „Soud v první řadě opakuje, že vyhodnocení vlivu těžby štěrkopísku na zdroj vody Bzenec – komplex je otázkou odbornou. Ani Obvodní báňský úřad, ani žalovaný, ani soud si o této otázce nemohou učinit úsudek vlastní. V rámci procesů vydávání závazných stanovisek a v rámci samotného správního řízení o stanovení dobývacího prostoru byla k této otázce předložena celá řada odborných podkladů (odborná vyjádření, matematické modely, posudek znaleckého ústavu, znalecký posudek znalce, závazná stanoviska dotčených správních orgánů, stanoviska jiných správních orgánů). Úkolem správních orgánů bylo všechny tyto podklady řádně vyhodnotit.“].

- *V neposlední řadě je více než zarážející, že téměř všechna závazná rozhodnutí úřadů nižších správních celků byla vůči těžbě negativní a všechna byla poté rozhodnutím nadřízených úřadů změněna na souhlasná; nad touto skutečností se již ohrazoval nejen veřejný ochránce práv JUDr. Motejl, ale i ombudsmani A. Šabatová a JUDr. Křeček.*

Zde je třeba konstatovat, že se jedná o zákonem předjímaný postup. ČBÚ může sice přisvědčit odvolateli, že počet nesouhlasných závazných stanovisek, která byla později nadřízeným správním orgánem zrušena nebo změněna na souhlasná, je nezanedbatelný, nicméně z uvedené skutečnosti nelze vyvozovat žádné pro řízení relevantní závěry (k tomu cit. bod 105. rozsudku krajského soudu: „Soud v první řadě poznamenává, že samotný výše popsany procesní vývoj nikterak neodporuje zákonu. Nezákonnost rozhodně nelze spatřovat v tom, že původní nesouhlasné stanovisko bylo zákonem předpokládaným způsobem změněno na stanovisko souhlasné.“).

S ohledem na výše uvedené jsou námitky odvolatele Singulární les, z. s., nedůvodné.

III.

Za Jihomoravský kraj zaslal náměstek Jihomoravského kraje Lukáš Dubec „Vyjádření účastníka řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům pro opakované rozhodnutí Českého báňského úřadu o odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu Brno ze dne 9. 1. 2019, čj. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Moravský Písek – Uherský Ostroh“. Na ČBÚ zaevidované k čj. SBS 17437/2016 – elektronicky, dne 14. 2. 2022.

Účastník řízení ve svém vyjádření v několika bodech poukazuje především na:

1) Nesprávné určení dotčených orgánů v řízení o stanovení dobývacího prostoru

Předně je třeba uvést, že odvolatel odkazuje na znění § 3 písm. e) zákona o posuzování vlivů, které nabylo účinnosti až po zahájení tohoto navazujícího správního řízení a že uvedené ustanovení definuje pojem dotčený orgán pouze pro účely zákona o posuzování vlivů. Vzhledem k tomu, že dobývací prostor, který je předmětem tohoto řízení, se nachází výlučně na území Zlínského kraje a nezasahuje, ani z části, na území kraje Jihomoravského, není sporu o tom, které správní orgány s krajskou působností jsou místně příslušnými k vydání závazných stanovisek. Podrobně se k tomu vyjádřil rovněž krajský soud, který v bodě 100. svého rozsudku uvedl, cit.: „Pokud jde o výtku Veřejného ochránce práv, že byly

z rozhodovacího procesu vyloučeny správní orgány Jihomoravského kraje, pak k tomu musí soud poznamenat několik skutečností. V první řadě tyto orgány nebyly vyloučeny, pouze nebyly místně příslušné. Není-li zákonná úprava zcela vhodná, lze uvažovat o její změně do budoucna, nicméně sám o sobě tento argument nemůže být důvodem pro neaplikování zákonné úpravy. V případě dotčených orgánů státní správy lze navíc důvodně pochybovat o relevanci uvedené argumentace. Tyto orgány totiž nereprezentují územně samosprávné celky, nýbrž stát jako celek. Jednotlivé státní orgány přitom mají interní možnosti, jak spolu komunikovat, předávat si poznatky a podklady, přesvědčovat se a případně žádat nadřízený orgán o korekci postupu jednoho z nich. Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se mohla těmito interními postupy snažit o ovlivnění stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje (totéž platí pro příslušné odbory krajských úřadů, které nejsou orgány kraje, nýbrž orgány státní správy). Pouze jedna z nich však byla dotčeným orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska jako jediného výstupu v oblasti ochrany zdraví, a to Krajská hygienická stanice Zlínského kraje.“. S názorem krajského soudu se ČBÚ ztotožňuje a při svém rozhodování se jím také řídí, jak ostatně požaduje i zákon.

2) Nezákonnost závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen KUZL) ze dne 03.09.2021 č.j. KUZL 60553/2021 sp. zn.: 45583/2021 ÚP.

Podstata námítky je shodná s námitkou odvolatelů zastoupených advokátní kanceláří Frank Bold, s. r. o., uvedenou v jejich doplnění odvolání ze dne 4. 8. 2021, ČBÚ tak odkazuje na svou argumentaci uvedenou v **části E oddíle I. bodu Ad. 3** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

ČBÚ nesouhlasí se názorem odvolatele, že vyslovením nepřezkoumatelnosti v jeho vyjádření zmiňovaných závazných stanovisek došlo k jejich faktickému zrušení. V takovém případě by nezbytně muselo dojít rovněž ke zrušení odvoláními napadeného rozhodnutí OBÚ, jehož nezbytným podkladem je předmětné závazné stanovisko stavebního úřadu. Ze skutečnosti, že krajský soud ve svém rozsudku nepřistoupil, kromě zrušení předchozího rozhodnutí ČBÚ ve věci, rovněž ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí OBÚ, přestože mu to ustanovení § 78 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje, lze usuzovat, že krajský soud nepovažoval zrušení rozhodnutí OBÚ a vrácení věci do první instance za jediné východisko a implicitně připouští i jiný postup, kterým lze odstranění jím vytčené vady předmětných závazných stanovisek, které působí jejich nepřezkoumatelnost.

3) Rozpor záměru s ustanovením § 28 odst. 2 písm. e) a odst. 3 vodního zákona

ČBÚ odkazuje na svou argumentaci uvedenou v **části C oddíle I. bodu 5.2** odůvodnění tohoto rozhodnutí a rovněž na body 61. – 64. rozsudku krajského soudu (cit. „61. Žalobci dále namítají, že stanovení dobývacího prostoru v CHOPAV není s ohledem na § 28 odst. 2 písm. e) vodního zákona, podle něhož se v CHOPAV v rozsahu stanoveném nařízením vlády zakazuje mimo jiné těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod. Uvedeným prováděcím nařízením je nařízení vlády č. 85/1981 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy. Toto nařízení ve svém § 2 odst. 1 písm. e) bod 1. stanoví, že se v chráněných vodohospodářských oblastech mimo jiné zakazuje těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod. Zároveň však dodává, že tento zákaz se nevztahuje na těžbu štěrků, písků a štěrkopísků, budou-li časový postup a technologie těžby přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska.

62. Z výše uvedeného je patrné, že vodní zákon nezakazuje těžbu v CHOPAV absolutně, nýbrž zmocnil vládu k tomu, aby stanovila nařízením rozsah tohoto zákazu. Vláda pak plně v mezích

tohoto zákonného zmocnění stanovila, že těžba štěrkopísků je v daných oblastech přípustná za splnění podmínky budoucí vodohospodářské využitelnosti prostoru ložiska. Tato úprava je zjevně výsledkem odborného posouzení obecné závadnosti těžby štěrkopísku na vodní zdroje (což odpovídá i závěrům znalce prof. Landy, který poukazuje na řadu případů bezproblémové koexistence těžby štěrkopísku a jímání pitné vody – viz dále).

63. Pokud jde o navržený způsob využití budoucího jezera po ukončení těžby pro závlahy, pak soud musí konstatovat, že se jedná o vodohospodářské využití, čímž je nutno považovat podmínku § 2 odst. 1 písm. e) bodu 1. nařízení vlády č. 85/1981 Sb. za splněnou.

64. Nabízí se pochopitelně otázka, zda není možné lépe naplňovat cíle vodního zákona a vodu z těžebního jezera využít vhodněji, tj. jako zdroj pitné vody. Avšak v situaci, kdy žalobce e) v jiných případech těžbu štěrkopísku podporuje a požaduje, aby bylo umožněno následné využití těžebního jezera jako zdroje pitné vody, kdežto v posuzovaném případě o takové využití nejeví žádný zájem, nelze navržený způsob využití pro závlahy považovat za pouhou snahu formálně naplnit literu zákona. Ostatně budoucí využití jako zdroje pitné vody tím rozhodně není vyloučeno a při následném rozhodování o povolení nakládání s těmito vodami může být tato varianta vodoprávním úřadem zvážena a promítnuta do výsledného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí rozhodně nelze považovat za rozhodnutí, které by žadatele opravňovalo k nakládání s těmito povrchovými vodami po ukončení těžby, nebo které by omezovalo žadatele, správní orgány či jiné osoby v možnostech, jakým způsobem bude s těmito povrchovými vodami nakládáno.“).

Námítky odvolatele Jihomoravský kraj jsou vzhledem k výše uvedenému nedůvodné.

IV.

Odvolatelé právně zastoupeni na základě plné moci společností Frank Bold advokáti, s.r.o., zaslali elektronicky dne 14. 2. 2022 „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 06552/2022. Přílohou podání je „Vyjádření k prameništi Polešovice ze dne 1. 10. 2020, čj. 511/795/2020“. Vyjádření odvolatel rozložil do několika bodů:

- 1. Zohlednit Znalecký posudek RNDr. Pavla Burdy a § 3 správního řádu*
- 2. Nepřezkoumatelnost sdělení Ministerstva životního prostředí*
- 3. Nezákonnost závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3. 9. 2021, čj. KUZL 60553/2021*
- 4. Nedostatečná závazná stanoviska KHS ZK a vodoprávního úřadu*
- 5. Vyjádření odvolatelů k „Doplnění vyjádření k odvolání“ žadatele*
- 6. Vyjádření odvolatelů k posudku Landy ze dne 10. 5. 2021*

ČBÚ k jednotlivým bodům uvádí:

Ad 1. – ČBÚ se seznámil s obsahem Znaleckého posudku č. 13 – 1/20 ze dne 29. 12. 2020, zpracovaného RNDr. Pavlem Burdou, s názvem *Jímací území Bzenec – komplex – posouzení vlivu projektované těžby štěrkopísku v lokalitě Uherský Ostroh na zdroj pitné vody*, který byl odvolateli předložen v reakci na závěr krajského soudu, že váhu znaleckého posudku lze přiznat pouze takovému znaleckému posudku, který je opatřen znaleckou doložkou (srov. zejména bod 71. rozsudku krajského soudu, cit.: „[...] Při hodnocení podkladů přitom musely zohlednit skutečnost, že pouze znalecký posudek s doložkou dle § 127a o. s. ř. může mít váhu znaleckého posudku (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 206/2014-48). Takovým znaleckým posudkem je pouze znalecký posudek prof. Landy. Všechny ostatní posudky (bez ohledu na to, jakou erudicí, kvalifikací či autorizací jejich zpracovatelé disponují, tj. včetně posudku znaleckého ústavu GEOtest, a. s.) mají povahu listinného důkazu. Toto rozlišování není pouhým formalismem, neboť je nutno vzít v úvahu

například to, že připojením doložky dle § 127a o. s. ř. znalec své závěry prezentuje s plným vědomím trestněprávních důsledků nepravdivého znaleckého posudku.“).

K názoru odvolatelů, že na v řízení dříve předložené odborné materiály a podklady, které nemají váhu znaleckého posudku a jsou tedy listinnými důkazy, musí být brán přinejmenším stejný zřetel jako na znalecký posudek prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. ze dne 10. 9. 2017 č. 67-1-2017, ČBÚ konstatuje, že tyto materiály podrobně prostudoval, nicméně nedospěl k závěru, že by z nich plynuly natolik závažné skutečnosti, které by vyvolávaly pochybnosti o úplnosti a věrohodnosti znaleckého posudku prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc., ani že by obsahovaly informace, které nebyly zohledněny a posouzeny v odvolateli předloženém znaleckém posudku RNDr. Burdy ze dne 29. 12. 2020 č. 13 -1/20. ČBÚ se tak v této otázce plně ztotožnil s názorem krajského soudu (srov. bod 72. rozsudku, cit.: *„Uvedené neznamená, že by jediný znalecký posudek předložený ve správním řízení musel být brán jako neochvějný základ pro odborná skutková zjištění. Správní orgány musí i tak hodnotit jeho úplnost a věrohodnost mimo jiné s ohledem na jiné podklady. I z „pouhých“ listinných důkazů mohou vyplynout natolik závažné pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, které mohou vyvolat potřebu provedení výslechu znalce či dokonce vyžádání revizního znaleckého posudku (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2015, sp. Zn. 21 Cdo 4543/2014, nebo ze dne 17. 6. 2008, sp. Zn. 22 Cdo 1290/2007, dostupné na www.nsoud.cz). V projednávané věci ovšem taková skutečnost podle názoru soudu nenastala a provedení revizního znaleckého posudku za daného skutkového stavu nebylo potřebné.“)* a v hodnocení odborných otázek vycházel převážně ze znaleckých posudků opatřených znaleckou doložkou podle § 127 o. s. ř.

ČBÚ tak byl v situaci, kdy mu v rámci předmětného řízení k řešení odborné otázky, o které si pro nedostatek odbornosti nemůže učinit vlastní úsudek (k tomu srov. bod 71. rozsudku krajského soudu, cit.: *„Soud v první řadě opakuje, že vyhodnocení vlivu těžby štěrkopísku na zdroj vody Bzenec – komplex je otázkou odbornou. Ani Obvodní báňský úřad, ani žalovaný, ani soud si o této otázce nemohou učinit úsudek vlastní.“)*, byly předloženo několik vzájemně rozporných znaleckých posudků. Na jedné straně to jsou znalecké posudky č. 67-1-2017 ze dne 10. 9. 2017 a č. 69-1-2021 ze dne 10. 5. 2021 zpracované prof. Ing. RNDr. Ivanem Landou, DrSc., které koexistenci záměru těžby štěrkopísku s bezpečným provozem vodního zdroje Bzenec-komplex hodnotí jako možnou a v analogických podmínkách, nejen v České republice, zcela běžnou, na druhé straně pak znalecký posudek č. 13-1/20 ze dne 29. 12. 2020 zpracovaný RNDr. Pavlem Burdou, který v případné těžbě spatřuje značná rizika pro vodní zdroj Bzenec-komplex. S ohledem na uvedené je ČBÚ toho názoru, že jediným řešením nastalé situace bylo zpracování revizního posudku, který by posoudil použitá data, metody a z nich dovozované závěry ve shora uvedených znaleckých posudcích a vyhodnotil jejich věrohodnost a relevanci pro předmětný záměr.

Za takový znalecký posudek je třeba dle názoru ČBÚ považovat znalecký posudek č. 78/2022 ze dne 22. 1. 2022 zpracovaný Ing. Michaelem Barchánkem, který byl ČBÚ doručen organizací dne 1. 2. 2022. Na této skutečnosti, s přihlédnutím k tomu, že znalec je vždy povinen podat objektivní, pravdivý a úplný znalecký posudek, jinak se vystavuje hrozbě trestně právního postihu, nemůže nic změnit ani skutečnost, že tento znalecký posudek byl zpracován na základě zadání právního zástupce organizace. Znalecký posudek Ing. Barchánka se kromě posouzení vlivu záměru těžby štěrkopísku na lokalitě Uherský Ostroh na vydatnost a zdravotní nezávadnost vodního zdroje věnuje rovněž přezkoumání následujících znaleckých posudků:

- 1) GEOtest, a.s., odpovědný řešitel RNDr. Pavel Burda, ze dne 11. 11. 2016, č. 14-3/2016,
- 2) Prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. Ze dne 10. 9. 2017 č. 67-1-2017,
- 3) RNDr. Pavla Burdy ze dne 29. 12. 2020 č. 13-1/20,

4) Prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. Ze dne 10. 5. 2021 č. 69-1-2021

Na zpracování přezkumného znaleckého posudku se jako přizvaný konzultant podílel RNDr. Jiří Čížek, disponujícího osvědčením MŽP o odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce v oborech a) hydrogeologie, b) sanační geologie, c) environmentální geologie. RNDr. Čížek disponuje rovněž osvědčením ČBÚ pro funkci hodnotitele rizik ukládání odpadů.

V přezkumném znaleckém posudku Ing. Barchánka bylo mj. konstatováno, že RNDr. Pavel Burda svůj znalecký posudek sice opírá a komplexnější model zpracovaný firmou ProGeo, s. r. o., nicméně k němu přistupuje selektivně a pro své závěry si z něj vybírá pouze negativní hodnocení, které z modelu *a priori* nevyplývá. Naproti tomu prof. Ing. RNDr. Ivan Landa, DrSc., pracuje s modelem firmy Aquatest, a. s., který oproti modelu ProGeo, s. r. o., vykazuje dílčí slabiny, pro které jej však nelze považovat za nesprávný, nicméně jeho výsledky hodnotí a interpretuje souborně a realisticky (srov. str. 10 a násl. znaleckého posudku č. 78/2022). Rovněž je zde uvedeno, že jedním ze zásadních rozdílů v přístupu jmenovaných znalců je jejich vztah k použití metody analogie v rámci zpracování jejich posudků. Zatímco RNDr. Pavel Burda její využití odmítá a její užití omezuje na situace, kdy neexistuje dostatečné množství lokálních dat, prof. Ing. RNDr. Ivan Landa, DrSc., na analogických případech dokládá možnost dlouhodobé a bezproblémové koexistence těžebního jezera, resp. vodní plochy či řeky, a blízkého vodárenského provozu. Odlišný přístup znalců popisuje Ing. Barchánek na případu vodního zdroje Káraný (srov. str. 17 znaleckého posudku č. 78/2022), přičemž výklad RNDr. Pavla Burdy v tomto bodě označuje za účelový. Obecně pak použití metody analogie prof. Ing. RNDr. Ivanem Landou, DrSc., považuje za adekvátní, zejména s ohledem na to, že se nejedná o jedinou použitou metodu, ale o doplněk využití aktuálních měřených dat a na nich vystavěného modelu. Rovněž rozporuje, že by lokalita vodního zdroje Bzenec byla v kontextu České republiky, resp. Evropy, výjimečná a naopak konstatuje, že těžba štěrkopísků v mělké kvartérní zvodni fluvialních uloženin v blízkosti jímaného vodního zdroje je víceméně rutinní. Rovněž v otázce vlivu klimatických změn revizní znalecký posudek podporuje spíše interpretaci prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc., která je provedena v širším kontextu a vychází z aktuálnějších dat. Posudku RNDr. Pavla Burdy je v této otázce vyčítáno, že vychází pouze z lokálních klimatických poměrů bez zasazení do širšího kontextu, je postaven na starších datech, která již nezohledňují srážkově běžné stavy v letech 2020 a 2021, a vychází z ne zcela podloženého předpokladu, že lineární trend jím sledovaných parametrů bude v budoucnu beze změny pokračovat.

Ing. Barchánek v závěru svého znaleckého posudku konstatuje, že cit.: „[...] jsou interpretace dostupných podkladů pana Prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. ve vztahu k této konkrétní lokalitě výrazně kvalitnější a daleko reálnější než interpretace pana RNDr. Pavla Burdy. Plánovaný záměr těžby a úpravy štěrkopísku v lokalitě Uherský Ostroh nijak nevybočuje z jiných obdobných záměrů a jeho realizaci by nedošlo k významnému ohrožení životního prostředí ani omezení či množstevnímu nebo jakostnímu ohrožení stávajících podzemních zdrojů pitné vody v blízkosti předmětné lokality. Tento můj znalecký názor je ostatně shodný se závěry procesu EIA Ministerstva životního prostředí a nevidím proto žádný reálný důvod, proč by uvedený záměr nemohl být realizován.“

ČBÚ konstatuje, že předmětný znalecký posudek RNDr. Pavla Burdy při svém rozhodování řádně zohlednil, přičemž má za to, že, mj. ve světle přezkumného posudku Ing. Barchánka, byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž byl naplněn požadavek § 3 správního řádu.

Ad 2. – ČBÚ postupoval v souladu s rozsudkem krajského soudu (srov. bod 96., cit.: „[...] Namítali-li odvolatelé nové skutečnosti, které Ministerstvo životního prostředí nemělo podle nich při vydávání stanoviska EIA k dispozici, bylo povinností žalovaného se s těmito nově

uváděnými skutečnostmi nad rámec stanoviska EIA vypořádat. Pokud měl žalovaný za to, že nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi pro to, aby na námítky erudovaně odpověděl, mohl pro tento účel požádat o doplnění přezkumného stanoviska ve světle těchto konkrétních námitek, případně o dodatečné vyjádření dotčeného orgánu, který je patričně odborným aparátem zabezpečen.“) a požádal MŽP jako příslušný dotčený orgán o dodatečné vyjádření k nově namítaným skutečnostem. Nelze se ztotožnit s názorem odvolatelů, že by vyjádření MŽP ze dne 25. 11. 2021 mělo být pohlíženo jako na doplnění závazného stanoviska EIA, neboť nenaplnuje formální požadavky na závazné stanovisko, zejména neobsahuje závaznou část. ČBÚ tak konstatuje, že k uvedenému vyjádření nepřistupoval jako k závaznému stanovisku ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu, ale považuje jej za odborné posouzení předmětných otázek a skutečností věcně příslušným ústředním orgánem státní správy, který disponuje dostatečným odborným aparátem.

*Je třeba uvést, že závěry uvedeného vyjádření MŽP (cit.: „Je zřejmé, že ke změnám charakteristik území po roce 2015 nepochybně došlo, a i nadále docházet bude, nicméně ve vztahu ke stanovisku EIA není relevantní jakékoliv změny v dotčeném území hodnotit, protože takové hodnocení je předmětem až případného prodlužování platnosti stanoviska EIA. [...] Lze konstatovat, že záměr těžby štěrkopísků s ohledem na závěry z procesu EIA není v rozporu se Státní politikou životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016, neboť jeho realizace nebude znamenat ohrožení zdrojů podzemních vod. Současně platí, že Státní politika životního prostředí České republiky 2012 – 2020 v aktualizaci z roku 2016 nemá vliv na závěry formulované ve stanovisku EIA.“) nejsou jediným podkladem, na jehož základě dospěl ČBÚ k závěru, že odvolateli namítané nové skutečnosti nemohou zásadním způsobem ovlivnit závěry obsažené v závazném stanovisku EIA. Tento závěr se opírá rovněž o v bodě **Ad 1.** uvedené znalecké posudky, zejména o znalecký posudek prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc., ze dne 10. 5. 2021 č. 69-1-2021, který ve světle revizního znaleckého posudku Ing. Barchánka obsahuje, na rozdíl od znaleckého posudku RNDr. Pavla Burdy, k této otázce relevantní a aktuálními daty podložené závěry (srov. str. 23 znaleckého posudku č. 78/2022).*

Na základě uvedeného nepovažuje ČBÚ námitku nedostatečnosti a nepřezkoumatelnosti vyjádření MŽP ze dne 25. 11. 2021 za důvodnou.

Ad 3. – K námitkám směřujícím k procesní stránce věci odkazuje ČBÚ na své vyjádření k obdobným námitkám uvedeným v **části E oddíle I. bodu Ad. 3.** a **oddíle II. bodu 2)** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Ohledně hmotněprávní stránky se ČBÚ neztotožnil s názorem odvolatelů, že předmětné závazné stanovisko nerespektuje nadřazenou územně plánovací dokumentaci, a proto je nezákonné. Stanovením podmínky, že hornická činnost nebude prováděna v území koridoru územní rezervy pro průplavní spojení D-O-L vymezeném v účinné územně plánovací dokumentaci, je respektován obsah Zásad územního rozvoje Zlínského kraje, resp. Politiky územního rozvoje (dále jen „PUR“), a naplněn účel uvedené územní rezervy. Uvedené dle ČBÚ platí obzvláště za situace, kdy je od záměru na vybudování průplavního spojení D-O-L upouštěno a je navrhováno zrušení předmětných územních rezerv (k tomu např. materiál Ministerstva dopravy s názvem *Návrh na zpracování aktualizace Politiky územního rozvoje České republiky z důvodu naléhavého veřejného zájmu za účelem přípravy rozvojového záměru splavnění Odry v blízkosti česko-polských hranic* předložený dne 21. 4. 2022 vládě). Nemůže rovněž obstát námitka, že „výrok KÚ ZK fakticky znamená, že všechna ostatní činnost, která nespadá pod pojem „hornická činnost“, je přípustná“, neboť dobývací prostor se stanovuje právě pro účely hornické činnosti, přičemž jeho existence je jednou z neopomenutelných podmínek jejího případné budoucího povolení. Dobývací prostor se k jiným činnostem nevztahuje.

ČBÚ se nedomnívá, že by se Krajský úřad Zlínského kraje ve svém závazném stanovisku nedostatečně vypořádal s odvolateli uvedeným články PUR, resp. je toho názoru, že tyto články jsou zohledněny a konkretizovány v územně plánovacích dokumentacích nižších územně samosprávných celků a v tomto kontextu je třeba posuzovat vypořádání se s nimi.

K namítané absenci *Odborného vyjádření ČGS z 10. 8. 2021* ve správním spisu ČBÚ uvádí, že přestože se jedná o podklad pro vydání závazného stanoviska, je toto vyjádření součástí rovněž spisové dokumentace ČBÚ (na ČBÚ bylo datovou schránkou doručeno dne 24. 9. 2021 a zaevidováno pod čj. SBS 39785/2021). K námitce, že „*žádné konkrétní plány rekultivace doposud nebyly navrženy, natož schváleny*“, ČBÚ konstatuje, že konkrétní plán sanace a rekultivace se může odvíjet až od konkrétního rozsahu a podmínek povolené těžby, tudíž není předmětem řízení o stanovení dobývacího prostoru, ale je nedílnou součástí až tzv. plánu otvírky, přípravy a dobývání, který je základní dokumentací pro případné povolení hornické činnosti.

Ad 4. – Odvolatelé své tvrzení o nedostatečnosti závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje a vodoprávního úřad opírají výlučně o závěry jimi předloženého znaleckého posudku RNDr. Pavla Burdy č. 13-1/20 ze dne 29. 12. 2020. K hodnocení uvedeného znaleckého posudku v kontextu ostatních znaleckých posudků předložených v řízení odkazuje ČBÚ na své vyjádření v **části E oddíle IV. bodu Ad. 1.** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené se ČBÚ přiklonil k závěrům znaleckých posudků prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc., a Ing. Barchánka, které konstatují, že těžební záměr nepředstavuje neadekvátní ohrožení vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti vodního zdroje. Nelze tak souhlasit s námitkou odvolatelů, že vyhodnocení hydrogeologických poměrů, se kterým správní orgány a soud pracují, neodpovídá skutečnosti (vstupní data byla od počátku nesprávná), a tudíž pak ani nelze dostatečně hodnotit vliv potenciální těžby na CHOPAV, ochranné pásmo vodního zdroje II. stupně a podmínky § 67 vodního zákona.

Ad 5. – Ke všem v tomto bodě uvedeným skutečnostem se ČBÚ již vyjádřil výše, a protože se jedná o vysoce odbornou problematiku (EIA, státní politika životního prostředí, CHOPAV, znalecké posudky, podklady apod.), byl nucen se spolehnout na předložená závazná stanoviska a znalecké posudky. Co se týká problematiky uváděného zatajení, či „*vyšachování*“ názoru ČGS, jak uvádí v tomto bodě odvolatel, nemá ČBÚ o tomto konání žádné povědomí.

Ad 6. – ČBÚ odkazuje na své vyjádření v **části E oddíle IV. bodu Ad. 1** odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Námítky jsou nedůvodné.

V.

Odvolatelé právně zastoupeni na základě plné moci společností Frank Bold advokáti, s.r.o., zaslali elektronicky dne 6. 4. 2022 „Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu – Žádost o přerušení řízení“. Na ČBÚ zaevidováno pod čj. SBS 14890/2022. Přílohou podání je „Vyjádření k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA ze dne 6. 4. 2022“, kterou se odvolatelé obracují na MŽP.

ČBÚ uvádí, že vzal výše uvedená vyjádření odvolatelů na vědomí. Nicméně konstatuje, že správní proces vedený MŽP k žádosti organizace o prodloužení platnosti závazného stanoviska EIA nelze považovat za předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 57 správního řádu. Tento závěr podporuje zejména vůči správnímu řádu speciální právní úprava v zákoně o posuzování vlivů, zejména ustanovení jeho § 9a odst. 3, který stanoví, že „*stanovisko musí být platné v době vydání rozhodnutí v navazujících řízeních v prvním stupni*“, a odst. 4,

ve kterém je mj. stanoveno, že „žádost o prodloužení platnosti stanoviska musí být podána před jejím uplynutím; platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost vyřízena“. Lze tak konstatovat, že v nastalé situaci, kdy sice formálně uplynula doba platnosti závazného stanoviska EIA, ale organizací byla před dnem uplynutí jeho platnosti podána žádost o jeho prodloužení, nelze spatřovat důvod k přerušení správního řízení podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. c). Z uvedeného plyne, že ČBÚ neměl pro přerušení řízení zákonnou oporu a nemohl tak žádosti odvolatelů vyhovět.

F.

Shrnutí:

ČBÚ se zabýval veškerými námitkami, návrhy a vyjádřeními odvolatelů, zhodnotil nashromážděné důkazy a vypořádal se s vadami, jejichž odstranění mu bylo uloženo závazným prvním názorem krajského soud. S odkazem na shora uvedené důvody ČBÚ konstatuje, že neshledal námitky uvedené v odvoláních, jejich doplněních a vyjádřeních odvolatelů jako důvodné, a proto jim nemohl přisvědčit.

ČBÚ tak neměl jinou možnost než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

„otisk úředního razítka“

Ing. Dušan Havel, MPA
ředitel odboru hornictví
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:**a) účastníci řízení – na doručenkou do vlastních rukou (DS):**

1. České šterkopísky spol. s r.o., IČ: 27584534 sídlo: Cukrovarská 34, 190 00 Praha – Čakovice, zastoupené na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem, advokátní kancelář STRANSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9 - Vysočany
2. Mgr. Ing. Ján Bahýľ, advokát, ev. č. ČAK 14697, Příkop 834/8, 602 00 Brno, IČ: 01339303
3. Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
4. Singulární les Uh. Ostroh, z.s., IČ:46956883, Kostelní 184, 687 24 Uherský Ostroh
5. Spolek ZELENÁ HRÁZ na ochranu přírodních a historických hodnot Uh. Ostrohu, IČ: 22890980, Sv. Čecha 73, 687 24 Uherský Ostroh
6. Jihomoravský kraj, Žerotínovo nám. 449/3, 601 82 Brno

b) účastníci řízení – doručení veřejnou vyhláškou:

7. Město Uherský Ostroh, Zámecká 24, 687 24 Uherský Ostroh, zastoupené na základě plné moci ze dne 17. 8. 2016 Mgr. Ing. Ján Bahýľ, advokát, ev. č. ČAK 14697, Příkop 834/8, 602 00 Brno, IČ: 01339303
8. Bělín Tomáš Ing., Slavíkova 1730/11, 120 00 Praha 2 - Vinohrady
9. Beran Vít Ing., Tužebníková 360, 149 00 Praha 4 - Šeberov
10. Braunová Olga PhDr., Absolonova 725/81, Komín, 624 00 Brno
11. Bukovský Jan Bc., Jana Šoupala 1600/7, Poruba, 708 00 Ostrava
12. Cerny Thomas, Av. de Villierrs 76, 75017 Paříž, Francie
13. Dobiášová Nora RNDr., Slovenskej jednoty 36, Košice, Slovensko
14. Endrych Bedřich, Rolnická 1591/29, Kateřinky, 747 05 Opava
15. Hudáček Josef, Třebízského 208, 687 24 Uherský Ostroh
16. Hurdálková Iva, Družstevní 1202, 549 41 Červený Kostelec
17. Kolář Jiří, Mašovy 377, 687 24 Uherský Ostroh
18. Konvička Zbyněk MVDr., Střelniční 964, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm
19. Kratochvílová Eva, K Brance 1177/19d, 155 00 Praha 5 - Stodůlky
20. Kubátová Eva Ing., Černého 815/45, Bystrc, 635 00 Brno
21. Langrová Milena, Na Tylovách 556, 747 41 Hradec nad Moravicí
22. Latzmann Marek, 1006 Elie rd, Sutton, Quebec, J0E 2K0, Kanada
23. Ludvíková Františka Ing., Sídlíště 924, Ostrožské předměstí, 687 24 Uherský Ostroh
24. Masaryková Božena, Pražská 202/95, Bosonohy, 642 00 Brno
25. Menšíková Marie, č. p. 311, 696 47 Žeravice
26. Minařík Karel Ing., Jabloňová 487, Sady, 686 01 Uherské Hradiště
27. Moravské lesní družstvo, Kratochvílova 779/3, Přerov I - Město, 750 02 Přerov
28. Nevečeřalová Jaromíra Ing., K Mojžíšovu prameni 1118, Liberec XXX - Vratislavice nad Nisou, 463 11 Liberec
29. Nováková Eva Ing., U Lesíka 328, Brná, 403 21 Ústí nad Labem
30. Ostrožsko, a.s., č.p. 413, 687 23 Ostrožská Lhota
31. Prkna Luděk RNDr., Hřbitovní 2163/55, 690 03 Břeclav
32. Procházková Yvona Mgr., č. ev. 115, 252 44 Psáry
33. Řezníček Rostislav, Nová 421, 696 85 Moravský Písek
34. Římskokatolická farnost Moravský Písek, Ostrožská 77, 696 85 Moravský Písek
35. Římskokatolická farnost Uherský Ostroh, nám. sv. Ondřeje 36, 687 24 Uherský Ostroh
36. Seidl Jaromír Ing., Randova 451, 252 29 Dobřichovice
37. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
38. Sýkora František, č. p. 163, 687 37 Vážany
39. Sýkorová Petra, Brněnská 1177, 686 03 Staré Město
40. Škvorová Ludmila, Pujmanové 1552/12, 140 00 Praha 4 - Nusle
41. Šrámek Jiří, Lipová 1135, 691 42 Valtice
42. Šrámek Josef, Pod kapličkou 909, 691 42 Valtice
43. Trojková Marie, V Dědině 80, Milokošť, 698 01 Veselí nad Moravou
44. Vaňková Monika, Na Záповědi 769, Mařatice, 686 01 Uherské Hradiště
45. Vavřda Vladimír, Kobyliské náměstí 439/2, 182 00 Praha 8 - Kobylisy
46. Vodseďálek Petr, Jungmannova 661, 413 01 Roudnice nad Labem
47. Výstup Vít, č. p. 32, 687 38 Nedakonice
48. Wachsmuth Jiří MUDr., Slovenského národního povstání 392/8, Liberec V - Kristiánov, 460 05 Liberec
49. Wachsmuth Vladimír, č.p. 245, 569 94 Telecí
50. Zajiček Bohumil, Zemědělská 15, Kvačice, 687 24 Uherský Ostroh

51. Zelinková Blanka, Přemyslova 1018, 263 01 Dobříš
52. Žalčík Hynek, Desert Cove 215, Vernon B. C., V1H 1Z1, Kanada
53. Žalčík Jan, Hložkova 123, 765 02 Otrokovice
54. Žalčík Štěpán, Cr. Edmonton 21, Habitat Alta, T5A 3K8, Kanada
55. Žalčík Václav, B. Němcové 1200, 765 02 Otrokovice
56. Žalčík Vojtěch RNDr., Na Sídlišti 821, 793 76 Zlaté Hory
57. Žalčíková Marie, Nivy 1529, Kvítkovice, 765 02 Otrokovice
58. Karlínsko – Libeňské kaskády, z.s., IČ: 27045676, Livornská 429, 109 00 Praha 15 – Horní Měcholupy
59. Egeria, z.s. IČ: 22892133, Obchodní 1324, 765 02 Otrokovice
60. TOMI – písek s.r.o., Cukrovarská 34/41, 196 00 Praha - Čakovice
61. Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., IČ: 49454544, Purkyňova 2933/2, 695 11 Hodonín, zastoupené na základě plné moci ze dne 19. 7. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
62. E.ON Česká republika, s.r.o., IČ: 25733591, F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice
63. Obec Moravský Písek, Velkomoravská 1, 696 85 Moravský Písek, zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
64. Obec Rohatec, Květná 359/1, 696 01 Rohatec
65. Město Vracov, náměstí Míru 202, 696 42 Vracov, zastoupené na základě plné moci ze dne 20. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
66. Obec Hrušky, U zbrojnice č.p. 100, 691 56 Hrušky, zastoupená na základě plné moci ze dne 18. 6. 2018 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
67. Obec Mutěnice, Masarykova 200, 696 11 Mutěnice, zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
68. Obec Karlín, Karlín 60, 696 14 Čejč, zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
69. Obec Čejč, Čejč 430, 696 14 - zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
70. Obec Archlebov, Archlebov 2, 696 33 - zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
71. Obec Starý Poddvorov, 696 16 Starý Poddvorov 230 - zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
72. Obec Vnorovy, Hlavní 750, 696 61 Vnorovy, zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
73. Město Hodonín, Masarykovo nám. 1, 695 35 Hodonín, zastoupené na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
74. Město Veselí nad Moravou, tř. Masarykova 119, 698 13 Veselí nad Moravou, zastoupené na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640
75. Město Kyjov, Masarykovo nám. 30, 697 01 Kyjov, zastoupené na základě plné moci ze dne 24. 10. 2017 Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem v Brně, Údolní 567/33, 602 00 Brno, IČ: 28359640

c) dotčené orgány – DS (po nabytí právní moci):

76. Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy VIII, Krapkova 3, 779 00 Olomouc
77. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 101 00 Praha 10 - Vršovice
78. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín
79. Městský úřad Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí, Protzkarova 33, 686 01 Uherské Hradiště
80. Městský úřad Uherský Ostroh, odbor stavebního úřadu, Zámecká 24, 687 24 Uherský Ostroh
81. Krajská hygienická stanice Zlínského kraje, Havlíčkovo nábřeží 600, 760 01 Zlín
82. Povodí Moravy, s.p., Dřevařská 11, 602 00 Brno

d) na vědomí – DS (po nabytí právní moci):

83. Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, Cejl 13, 601 42 Brno

84. Katastrální úřad pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Uherské Hradiště, Svatováclavská 568, 686 11 Uherské Hradiště
85. Česká geologická služba, Odbor informací o nerostných surovinách, Kostelní 26, 176 06 Praha 7 - Holešovice
86. Ministerstvo průmyslu a obchodu, Na Františku 32, 110 15 Praha 1 – Staré Město